

„ŽIJÍ S NÁMI“ ANEB LIDÉ NA BLATENSKU

Nejprve Vás požádáme, abyste se našim čtenářům představila. Odkud pocházíte? Pokud nejste z Blatenska, kdy jste se na Blatensko přistěhovala? V jakém zaměření jste se narodila? Prozradíte něco o své rodině?

Pocházím ze severu, konkrétně z Jablonce nad Nisou. Narodila jsem se ve znamení štíra. Chvilí jsem jako malá váhala, čemu se mám věnovat v budoucnosti, jestli atletice, gymnastice, zpěvu nebo malování. Převážila výtvarná činnost. Nastoupila jsem na Střední umělecko-průmyslovou školu sklářskou v Železném Brodě. Nejsympatičtější mi byl obor tvorba železnobrodských skleněných figurek, a to pro určitou volnost práce se sklem. Po maturitě jsem nechtěla zůstat vyrábět obyčejné věci a šla na zkušenou do Prahy. Přes ústav památkové péče až do restaurátorských ateliérů. Tam jsem poznala svého muže akademického malíře Jana Hálu a začala s ním pracovat a pracuji dodnes. Narodil se nám před patnácti lety syn, po otci Jan. Po roce 1989 jsme se přestěhovali na

Stále seněco děje. Už jsme Vás několikrát informovali, že řemeslníci, výrobci a producenti z Blatenska mohou získat certifikát „Regionální produkt Prácheňska“. Seznam prvních držitelů certifikátu z našeho mikroregionu najdete na webových stránkách MAS SOB. Do červencového čísla je pro Vás připraven rozhovor s paní Dagmar Hálovou z Lažánek.

chalupu do Lažánek, vybudovali podmínky na práci a postupem času jsem se znovu vrátila i k tvorbě skleněných figurek. Když jsme přišli do Lažánek, tak jsme si prošli zákonitým obdobím lidí přestěhovaných z města. Hlavně ohledně zvířat. S bou jsme si přivezli psa, pak následovalo množství koček, dokonce jsme měli i kozy, králíky a holuby. A nesmím zapomenout na poníka Marušku. Bylo to období poučné, ráda na něj vzpomínám.

Váš oblíbený předmět ve škole? Byla to výtvarná výchova? A neoblíbený? Snad ne matematika nebo fyzika? Jako protipól výtvarné výchovy, dějepisu a češtiny. Na základní školu jsem chodila do sportovní třídy a tím pádem to byl jeden z oblíbených předmětů. Druhým

byla výtvarná výchova. Matematika a fyzika nepatří mezi moje oblíbené. Ještě mě bavila historie a dějepis, což se mi hodí při práci.

Kde si mohou zájemci Vaše skleněné miniatury prohlédnout nebo koupit? Nepřemýšlíte o výstavě, třeba společně s manželem? Pokračování na str. 3

2. kolo certifikace v rámci Zavedení regionální značky Prácheňska

Místní akční skupina Svazku obcí Blatenska, o.p.s. – 2.kolo certifikace v rámci Zavedení regionální značky Prácheňska.

Dne 29. června 2011 proběhlo ve Strakonících 2. kolo Certifikační hodnotící komise.

Certifikát získali na Blatensku tyto výrobci:

1. Adamcová Lenka - Patchwork
2. Froňková Diana - Ručně vyráběné šperky
3. Hejduk Ondřej - Včelí med
4. Jiřincová Anna - Drátované ozdoby
5. Larix – toz, spol. s r.o. - Včelí úlý
6. Stejskal Pavel - Farmářská vejce

Všem výrobcům gratulujeme a přejeme mnoho úspěchů v další tvorbě.

Za MAS SOB Tereza Ptáčníková

ÚVODNÍ SLOVO PRÁZDNINOVÉHO VYDÁNÍ SOBÁČKU

Vážení čtenáři,

Když jsem byl požádán o to, abych napsal předmluvu pro prázdninové vydání SOBÁČKU, přemýšlel jsem, co duchaplného Vám sdělit. Nakonec téma samo vyplynulo z událostí, které se odehrály v červnu u nás v Radomyšli. Tento měsíc je u nás již tradičně nabitý kulturními a sportovními akcemi, jejichž vrcholem je „Jihočeská pouť v Radomyšli“, která si v posledních letech získala svůj věhlas. Kdo někdy připravoval podobnou akci, dovede si představit, co to obnáší. Jsou to týdny příprav a nakonec přijde přívalový déšť a je vymalováno. Nechci to zakříknout, ale na nás se opět usmálo štěstí a přes neblahé předpovědi počasí vyšlo, a tak jsme mohli s radostí sledovat, jak se lidé baví. Letošní pouť jsme realizovali ve spolupráci se známou Agenturou Dobrý den z Pelhřimova, což jsou profesionálové, kteří zastřešují v České republice oblast rekordů a kuriozit a pořádají na toto téma stovky akcí ročně. O to více mě potěšil a současně také přiměl k zamyšlení dopis od p. Miroslava Marka, prezidenta Agentury Dobrý den z Pelhřimova, který si dovoluji odcitovat:

„Vážení pane starosto,

ještě jednou děkujeme za velmi vlídné přijetí. Jsme rádi, že jsme mohli ke zdárnému průběhu Vaší Jihočeské pouti v Radomyšli přispět i my. Skláním se před spoustou nenápadné práce, která stojí za takovouto akcí, ale která těm, jenž nemají vlastní zkušenost s organizováním podobných událostí, zůstává neodhalena. Většinou lidí přijde spousta věcí „samo sebou“. Netuší, kolik starostí, zařízení, instruování lidí... za tím vším je! A tak Vám přeju, abyste ještě dlouho nezešedivěl. Bylo nám potěšením s Vámi spolupracovat. Navíc je u Vás tolik zajímavých míst, že mám v plánu si někdy udělat čas (což bude největší problém) a pořádně to kolem Radomyšle prochodit. Už se těším. Ať se Vám a všem z Radomyšle dobře daří ...“

S přáním dobrých dnů, Miroslav Marek

Cílem citace tohoto dopisu rozhodně není sebechvála, jelikož já a zaměstnanci městyse jsme za tuto práci placeni, ale je mnoho těch, někdo jim říká „nadšenci“, kteří pořádají podobné akce a další aktivity zdarma ve svém vlastním volnu, jenom proto, že jim dělá radost, když se lidé sejdou a dobře se baví, a které

Pokračování na str. 4

SWAZEK OBCÍ BLATENSKA - ÚŘEDNÍ HODINY SOB

polední pauza

Pondělí	od 6,30	10,30	12,30	do 15,30
Úterý	od 6,30	10,30	12,30	do 15,30
Středa	od 6,30	10,30	12,30	do 15,30
Čtvrtek	od 6,30	10,30	12,30	do 15,30
Pátek	od 6,30	10,30	12,30	do 14,00

Kontaktní kancelář Svazku obcí Blatenska (SOB)
Na Tržišti 727
388 01 Blatná
telefon: 383 420 300
e-mail: blatensko@blatensko.cz

SWAZEK OBCÍ BLATENSKA aneb CO SE U NÁS PEČE...

Za uplynulé týdny od květnového vydání našeho SOBáčka se toho událo opravdu hodně. O tom svědčí množství Vašich příspěvků. Jsme rádi, že nám píšete, jsme rádi, že nás čtete. SOBáček slouží zejména k informování obyvatel a návštěvníků mikroregionu Blatenska o životě obyvatel, o jejich aktivitách, o spolkové činnosti a samozřejmě o členských obcích SOB. Slouží jako pozvánka na společenské, kulturní a sportovní akce, je takovou výkladní skříní toho, co se v té které obci děje.

V průběhu května a června probíhala v městském muzeu výstava „Když neživé ožívá“ v rámci 8. ročníku projektu o přírodě Blatenska. Součástí výstavy byly soutěžní výtvarné práce a soutěžní fotografie mladých fotografů, makrofotografie řezů minerály (zapůjčeno ze sbírek Národního muzea), fotografie z některých povrchových lomů na Blatensku a blízkého okolí (zapůjčeno z archivu obchodní společnosti Bářské a měřičské služby Blatná v.o.s.), exponáty z Hornického muzea Příbram, ukázky suisek (zapůjčeno ze sbírek manželů Šerákových z Českých Budějovic), fotografie kamenů Blatenska a ze světa (různí autoři) a mnoho dalšího. Nechyběly drobné hry, které připravili klienti domova pro seniory, nechyběl ani soutěžní test. Ocenění a slavnostní vyhlášení výsledků soutěží se konalo ve čtvrtek 2. června v ambitu domova pro seniory. Nejlepší mladí výtvarníci a fotografové měli možnost zúčastnit se pracovního semináře v Příbrami. Více na jiných místech červencového vydání.

V průběhu května se sešly pracovní skupiny a řídicí skupina Komunitního plánování sociálních služeb (KPSS) SOB, proces se blíží do finise. Zpracovaný plán KPSS byl předložen ke schválení valné hromadě a bude předložen všem členským obcím SOB.

Začátkem června proběhla čtyři výběrová řízení na zakázky SOB. První z nich na zpracování dokumentace o sakrálních stavbách v krajině a o obecních rybníčcích – výběrové řízení vyhrála paní Ing. Jitka Dupalová a je tedy zpracovatelem dokumentace. Na realizaci této zakázky byla získána finanční dotace z Programu obnovy venkova Krajského úřadu pro rok 2011.

Další tři výběrová řízení se týkala zajištění vzdělávacích akcí, které SOB připravuje v rámci projektu „Vzdělávání na Blatensku 2011“. Jedná se akce „Jak pečovat o kulturní památky“ a „Územní plánování malých obcí“, kde lektorkou v obou případech bude paní Ing. Pavla Kyšperská. Poslední vzdělávací letošního roku bude „Tradiční pečivo na Prácheňsku“ s lektorkou paní Julií Chadimovou. Výběrová řízení byla schválena Valnou hromadou SOB. Na jednání valné hromady se také schvaloval Komunitní plán sociálních služeb Svazku obcí Blatenska.

Podklady na nový stolní kalendář SOB na rok 2012 byly zpracovány, byl zadán tisk kalendáře. Předpokládáme, že nový kalendář bude možné zakoupit od poloviny srpna.

Vzhledem k zájmu účetních obcí o vzdělávací akce, která plyne z potřeby získání informací o nových právních předpisech na jejich úseku, připravuje SOB vzdělávací akce pro účetní malých samosprávných celků na polovinu listopadu 2011 se zaměřením na inventarizaci majetku, odpisy a související otázky. Náměty můžete zasílat do kanceláře SOB poštou nebo e-mailem.

SOB ve spolupráci s dendrologickou pobočkou České lesnické společnosti připravuje seminář na téma povolování kácení dřevin rostoucích mimo les, který by se měl konat v první polovině října. V současné době probíhá řízení o udělení akreditace. Podrobné pokyny o uvedených vzdělávacích akcích včetně přihlášek budou včas rozeslány na obce a zveřejněny na našich webových stránkách.

Léto se překulilo do druhé poloviny, užijte si klidu a pohody. Navštivte Blatensko a také kulturní, společenské nebo sportovní akce. Nafoťte je a pošlete nám své zážitky. Budeme se těšit.

Za Svazek obcí Blatenska Ing. Radka Vokrojová

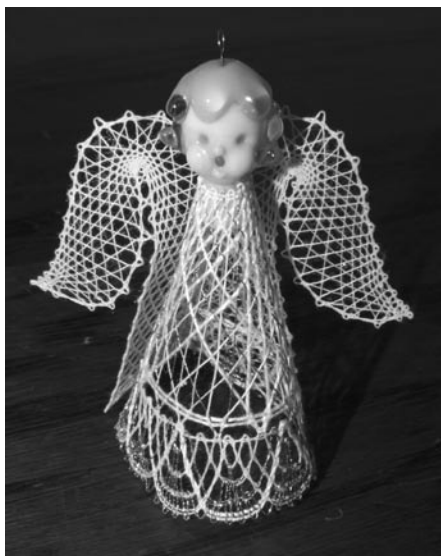
SWAZEK OBCÍ BLATENSKA

Podklady na nový stolní kalendář Svazku obcí Blatenska na rok 2012 byly zpracovány, byl zadán tisk kalendáře. Předpokládáme, že nový kalendář bude možné zakoupit od poloviny srpna.

„ŽIJÍ S NÁMI“ ANEB LIDÉ NA BLATENSKU – pokračování ze str. 1

Skleněné figurky tvořím u sklářského kahanu doma. Směsí plynu a vzduchu tavím skleněné tyčinky a dávám jim potřebnou podobu. Mohou to být námětově různé věci od figurek zvířátek, květin, bižuterních doplňků až po nejrůznější postavičky, např. celý skleněný betlém. Většinou si návrhy dělám sama, což obnáší nejprve nakreslení figurky, promyšlení kudy a jak co natavit a vytáhnout a také jak to zabalit. Zatím o nějaké výstavě ani nepřemýšlím. Tolik nashromážděných věcí nemám, znáte to rčení okovářovic kobyle, ne? Občas se naskytne nějaká zajímavá výzva, udělat něco neobvyklého jako jsou například dárkové skleněné paličky pro Sedlickou krajkou, nebo například nějaké soutěžní ceny. Moje věci si lidé mohou koupit u nás doma, občas při předvádění, momentálně svoje práce nikam zvlášť nedávám. Poslední dobou je i zájem o předvádění výroby figurek. Například jsem byla předvádět v muzeu v Českých Budějovicích, Milevsku, Písku. A na přihlížejících lidech byl vidět zájem, což člověka vždycky potěší. V neposlední řadě si myslím, že v dnešní době je dobře udělat propagaci rukodělné práce.

Andělíček, kombinace skleněné miniatury a paličkované krajky.

Kde hledáte inspiraci pro své návrhy?

V mládí jsem měla úplně jasno, co nebudu dělat určitě. Moje představa byla dělat věci neobvyklé, nezapadnout do stereotypu figurek, které byly v té době na trhu. Postupem času jsem slevila a po zkušenostech vím, že i „obyčejná“ figurka pejska, kočičky, či jiného objektu nemusí být nudná, okoukaná. Je potřeba se hodně dívat, zkoumat a vytáhnout ze zpracovávaného objektu co nejvíce charakteristických věcí. Často proto prohlížím fotografie třeba zvířat, neustále je překresluji a zjednodušuji, aby bylo možné je ze skla udělat. Právě v jednoduchosti je to kouzlo. Se sklem se dají dělat i realistické věci, ale jenom do určité míry. Sklo, když se tvaruje pod plamenem, tak má neustále snahu vracet

se k základnímu tvaru – kouli. Vše je zaoblené. Proto se tudíž nejlépe dělají zvířátka, lidé, bižuterie. Další fází pak může být i kombinace s broušením, lepením a podobně.

Snažím se vytvářet figurky pouze podle svých návrhů. O to je to složitější, musím vymyslet i výrobní postup. Prvními kritiky jsou manžel a syn. Když se jim něco nezdá, tak to nedělám. Každá figurka je originál, udržet velikost, natočení a proporce je někdy obtížné. Chce to hodně cviku a praxe. Pokud člověk dělá věci v malých sériích, občas se mu i něco málo nepovede. Tyto zbytky končí v krabici, abych se příště vyvarovala stejných chyb. Stává se, že pracně vypiplaná figurka po vychlazení nakonec stejně praskne a skončí v koši. Sklo je nádherná surovina, ale mnohdy stačí málo, nějaká „chybička“ a může se začít znovu. Ještě jedno je na práci se sklem zajímavé. Jsou to výrobky „okamžiku“, nic moc se nedá opravovat. Povedenost výrobku závisí na tom, jak nasadím sklo, vytáhnou, zatočím...

Barvu skleněné tyčinky vybíráte podle vzorníku? Jak často musíte nakupovat „svůj výrobní materiál“ tedy právě ty skleněné tyčinky? Sklo je průhledné, takže i s barvou si musíte pohrát? Je to výrobní tajemství?

V současné době je tady u nás jediná sklárna, která vyrábí tyčovou surovinu pro práci u kahanu v Děsně v Jizerských horách. I přes někdy omezenější sortiment barevnosti skla si vždy vyberu potřebnou škálu barev. Používám sklo s obsahem olova, má nádhernou jiskru, je tvárnější oproti sklu, které se používá při výrobě perel. Používám převážně sklo transparentní (průhledné) ale i syté, podle toho, co chci vytvořit. Někdy je to neustálé zkoušení – mnohdy nápad, jak zkombinovat různé barvy skla, nestačí, je potřeba zkoušet, zda se obě skla „nehádají“ – jinak pak totiž figurka praskne. Různé zabarvená skla mají v sobě při chladnutí odlišné pnutí, které způsobí její rozpad. S barvou je to jako v malířství, nemusím mít „paletu“ zaplněnou mnoha tóny a smícháním barev, ale stačí základní čisté barevné tóny. Dobrá figurka není jenom o barvě. Sebelepsi barevnost skla blbou figurku nezachrání. O sklu se toho dá napsat mnoho a mnoho. Nechtěla bych čtenáře unavovat technologií skla. Při předvádění zodpovídám i dotazy technologického rázu. Občas si ale pomyslím, že jsem měla být pozornějším žákem.

Kdo je nebo byl Vaší vzorem ve výtvarné oblasti?

Jednoznačně pro restaurování je pro mne autoritou můj manžel, od kterého se neustále učím a učím a učím. Každá nová práce je jiná, s jiným, větším či menším „problémem“. Ale ani on se nebrání, když přijdu s nějakým přínosným

nápadem. Stále obdivuji jednoduchost a bravuru, s kterou maloval obrazy můj tchán, blatenský rodák Jan Hála. Nasazení a pestrost základních barev mě okouzlují stále více a více. V jeho obrazech je vidět velká poctivost, úžasný talent a pile.

A co osobní vzory? Na koho ráda vzpomínáte?

S přibývajícím věkem a zkušenostmi dokážu teprve teď lépe ocenit některé své bývalé profesory ze sklářské školy. Nezapomenutelná byla dílenská paní učitelka Baudysová, která, jak to jen říci – uměla. Nic pro ni nebylo těžké, každý bláznivý nápad nás mladých dokázala podpořit a vymyslet cestu, která by byla schůdná k realizaci našich nápadů. Jistě, během času jsem poznala mnoho dobrých i horších lidí, jako každý. Shodou náhod a osudu jsem se ocitla v této malebné jihočeské vesničce a mám dojem, že po těch letech zde strávených sem už snad patřím.

K jaké knize nebo jakému autorovi se vracíte? Máte svou oblíbenou knihu stále na nočním stolku?

Na mém pomyslném nočním stolku nesmí rozhodně chybět kniha Zdeňka Jirotky Saturnin. Některé pasáže znám nazpaměť a jakýkoliv úryvek z knihy mě pobaví. Náhled, jemná ironie, vytříbený smysl pro humor. Co dodat, nemá to chybu. Poslední dobou zápasím s volným časem, a tak na čtení mnoho chvil nezbyvá. Ráda si přečtu nějakou tu detektivku, projdu něco z historie a prolístuji hodně knih s fotografiemi zvířat. A ještě jedna kniha mi momentálně dává zabrat, což je učebnice angličtiny. Já jako odchovanec ruštiny a nepovinné němčiny jsem si řekla, že i ve svém věku udělám něco pro sebe a to by v tom byl čert, abych tu angličtinu nezvládla. Mám mladou, tolerantní učitelku ze sousedství Pavlu Sedláčkovou. Ona, jako začínající učitelka získá praxi nejen, jak se učí děti ale i starší dospělí. Je to trochu paradox, když byla Pavla školačka asi tak v první třídě, tak jsem pro místní děti z Lažánek pořádala „kursy“ kreslení, kam chodila i ona. Teď jsou role obráceny.

Do našeho SOBáčka a stolního kalendáře často přispíváte nejen články, ale hlavně fotografiemi. Jaké máte další koníčky?

Pokračování na str. 4

Součástí naší práce je i pořizování fotodokumentace. To obstarává zdatně můj manžel. Já jen takové ty dokumentární snímky, co se děje v obci, fotografuji při našich „dámských“ společenských akcích a docela mě to baví. Velký psavec sice nejsem, ale když přišel pan starosta, že by bylo dobře napsat něco o naší obci, tak jsem se toho ujala po svém. Jsem členem obecního zastupitelstva a snažím se tedy nějak přispět. Momentálně jsme tady docela dobrá parta a je to na našem obecním životě vidět.

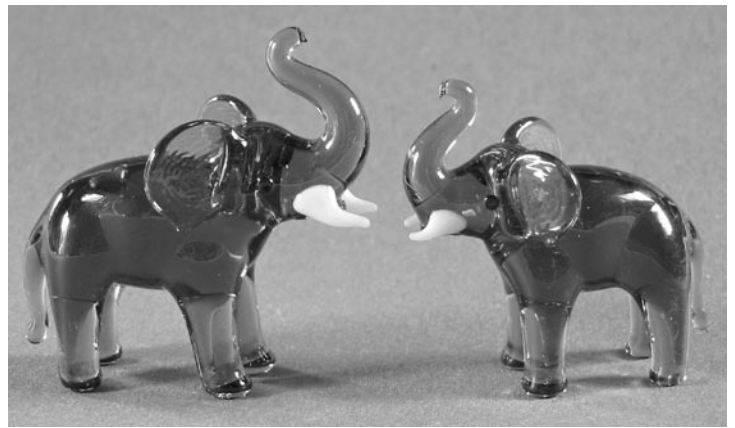
Jsem docela manuálně zručná, a když mám dost času, tak ráda pletu, šiju, pracuji na počítači. Počítač se stal pro naši práci nezbytností, jako ostatně pro mnoho doma pracujících lidí.

Vaříte ráda? Co máte nejraději, prozradíte nám nějaký svůj oblíbený recept?

Priznám se, že moc ráda nevařím. Ale když už vařím, tak pořádně, zabere mi to dost času a prý snad i dobře. Mým snem je ale mít „živou“ kuchařku. Přeci jenom se mi občas stává, že při práci zapomenu na vaření. V lepším případě jíme později a v horším už to odneslo několikrát i to jídlo. S oblíbeným receptem je to obtížné. Mám ráda všechno z brambor, ale vařím hlavně tak, aby to chutnalo manželovi a synovi.

Když k Vám přijedou přátelé na návštěvu, co jim uvaříte a kam se jdete podívat, co zajímavého jim z Blatenska představíte?

Občas přijede nějaká ta návštěva pracovní nebo moje sestra s rodinou z Jablonce. Rozhodně upozorním na nějaké památky a nádhernou okolní krajinu, kterou sami nemáme ještě úplně zmapovanou.

myslet jen na to, jak se ten trávník krátí a zahrada se opticky zvětšuje a podobně. Prostě si u toho vyčistím hlavu.

Jaké květiny máte ráda a proč?

Květiny? Prostě nádhera. Pokojové si musí trochu umět poradit samy. Občas je zapomínám zalévat. Pro mě je to jednoznačně nenáročná balzamína, ta se květem odvděčí, i když ji trochu potrápím. Pěstováním květin se jinak nezabývám, vyhovují mi vysemeněné náprstníky a všudypřítomné bezinky.

V polovině května jste obdržela značku „Regionální produkt Prácheňsko“. Co pro Vás respektive pro Vaše výrobky znamená?

Do projektu jsem se zapojila ráda, věřím, že určitá propagace zviditelní drobné řemeslníky. Jako příklad může následovat moje nedávná zkušenost, kdy při předvádění v muzeu v Českých Budějovicích bylo natočeno video o mé práci, pak vyvěšeno na portálu přes internet a já se nestačila divit, když mi přišel e-mail ze Španělska s nabídkou spolupráce, právě na základě shlédnutého videa. I to se může stát.

Sice by někdo mohl namítnout, že tady sklářství nemá tradici, ale co není, může být. Že bych zavedla nějaké kurzy? To už ukáže budoucnost.

Děkuji za rozhovor. Radka Vokrojová

Úvodní slovo prázdninového vydání SOBáčku – pokrač. ze str. 1

neodradí ani občasný neúspěch, nebo štiplavá poznámka. Právě dopis od pana Marka mě inspiroval k tomu, abych využil prostor, který jsem dostal pro napsání této předmluvy k tomu, abych rovněž smekl pomyslný klobouk před těmito lidmi. Pro každého starostu je k nezaplacení mít několik takových „nadšenců“ ve svém městě, nebo obci. Radomyšl má štěstí, že je jich tu hodně.

Pout' v Radomyšli – úspěšný pokus o zápis do České knihy rekordů: nejvíce lidí s proutěným košíkem na jednom místě

Vlajkovou lodí spolkového života v Radomyšli jsou bezesporu Baráčníci s rychtářem Josefem Jůzkem, ale na paty - co do aktivity - jim šlape Svaz žen v čele s nepřehlédnutelnou Blankou Matouškovou, který pořádá nespočet akcí pro děti a důchodce; nejenom o naši bezpečnost se skvěle starají hasiči z Radomyšle pod vedením Pavla Kříže a Martina Majera a Leskovic vedení Janem Bláhovcem a Radkem Křivancem; jeden z nejlepších nohejbalových areálů v ČR provozují nohejbalisté a volejbalistky TJ v čele s předsedou Milanem Koubovským; na tom, že máme 3 hokejové týmy, z nichž jeden úspěšně působí v Krajské lize, má kromě předsedy TJ SOKOL Vladimíra Kocourka velký podíl také manažer Miroslav Kastner; již 17 let vede věhlasný Sbor svatého Martina sbormistr Richard Semiginovský, který stál rovněž u zrodu místního divadelního spolku; velkolepé oslavy 70. výročí připravují letos myslivci se svým předsedou Josefem Kroupou; dlouholetou tradici udržují také včelaři pod vedením předsedy Josefa Marouška a chovatelé v čele s Antonínem Braunem. Oproti tomu organizací s nejkratší tradicí je Tenisový oddíl, kde se o výchovu mladých talentů stará Jiří Hájek.

To byl výčet těch našich nejaktivnějších, ale tato moje předmluva je komplementem pro všechny v Radomyšli a na celém Blatensku, kteří jsou ochotni udělat nezištně něco pro druhé. Hezké léto ale přeji všem i těm méně aktivním včetně těch pasivních.

Ing. Luboš Peterka, starosta městyse Radomyšl

K rodinnému domu patří zahrada. Je to Vaše pýcha nebo práce na zahradě přenecháváte někomu jinému?

Máme krásnou tichou zahradu s ovocnými stromy. Občas pěstujeme nějaké to rajče, jahody, ale převažuje trávník. Poslední léta si nechávám sekání trávníku sama pro sebe. Jen tak si jít za sekačkou,

VZDĚLÁVÁNÍ NA BLATENSKU 2011

Tato akce je financována z prostředků ESF prostřednictvím Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu ČR.

Svazek obcí Blatenska získal finanční podporu na projekt „Vzdělávání na Blatensku 2011“. Z tohoto projektu byly v letošním roce již realizovány 3 vzdělávací akce: účetnictví malých samosprávných celků, vyhlášky obcí a veřejné zakázky. Na podzim jsou připravovány následující vzdělávací akce: na úterý 13.9.2011 „Jak pečovat o kulturní památky“, na úterý 25.11.2011 „Územní plánování malých obcí“ a na listopad ještě „Tradiční pečivo na Prácheňsku“. Zájemci se mohou přihlásit E-mailem na adrese blatensko@blatensko.cz nebo v kanceláři SOB telefonicky popř. osobně nebo zasláním přihlášky poštou.

Podrobnosti včetně přihlášky najdete na našich webových stránkách.

Schválené žádosti z Programu rozvoje venkova Osa IV.1.2. Realizace místní rozvojové strategie

NÁZEV SUBJEKTU	NÁZEV PROJEKTU	DOTACE (KČ)
Iveta Honzíková	Rozvoj řemeslného kamenictví na Blatensku II	155 000
Pavel Kareš	Doplnění strojního vybavení	106 200
Obec Třebohostice	Vybudování bezdrátového rozhlasu v obci Třebohostice	180 000
Obec Myštice	Komplexní úprava návsi v osadě Nevželice	180 000
Obec Hajany	Vybavení společenské místnosti a klubovny	270 000
Obec Myštice	II. etapa - Dovybavení KD v Myštících	102 600
Město Blatná	Dětské hřiště na Bílé Husi	190 962
Obec Ččelovice	Zřízení dětského hřiště	270 000
Svazek obcí Blatenska	Vzdělávání na Blatensku 2011 - 2012	130 000

SOUTĚŽ „STAROSTA ROKU“

Vážíte si svého starosty či starostky za práci pro obec? Vzkvétá Vaše obec díky společnému úsilí starosty/starostky a občanů?

Žije se Vám ve Vaší obci dobře a chcete za to svému starostovi či starostce poděkovat?

Pak svého starostu/starostku přihlaste do 3. ročníku soutěže Era **STAROSTA ROKU**, který právě nyní vyhlašuje Nadace VIA a Poštovní spořitelna. Mediálním partnerem soutěže je regionální Deník.

Záměrem soutěže o cenu Starosta roku je vyslovit veřejné uznání za dobrou práci starostům a starostkám malých obcí do 2000 obyvatel. Práci svého starosty popř. starostky mohou nejlépe posoudit samotní občané. Proto právě oni mohou zaslat nominace na ocenění, a tak svému starostovi či starostce vyjádřit podporu a poděkování.

Uzávěrka pro příjem nominací je 5. září 2011.

Co by měl splňovat ideální kandidát na cenu Starosta roku

- Musí být v době nominace ve funkci starosty obce do 2 000 obyvatel, přičemž nezáleží na tom, jak dlouho tuto funkci zastává.
- Měl nebo měla by se starat o ekonomický, kulturní a společenský rozvoj obce (a tedy by měl být schopen získávat pro obec peníze a podporovat její kulturní a společenský život).
- Měl nebo měla by vycházet vstříc zájmům místních spolků a občanů.
- Měl nebo měla by se snažit o trvale udržitelný rozvoj obce (měl nebo měla by strategicky plánovat rozvoj obce v souladu s kapacitou infrastruktury a životním prostředím).
- Měl nebo měla by komunikovat s občany, zapojovat je do rozhodování o veřejných záležitostech a podrobně informovat o rozhodnutích zastupitelstva.
- Měl nebo měla by se starat o potřeby občanů (např. dopravní spojení, dostupnost zdravotní péče a školy).
- Měl nebo měla by svou práci v úřadu vykonávat tak, aby se lidem v obci dobře žilo, nestěhovali se pryč, a aby si svého starosty či své starostky vážili.

Jak nominovat svého starostu či starostku do soutěže?

Nominaci může vyplnit a zaslat osoba starší 18 let. Nejen přihlášku do soutěže najdete na webových stránkách <http://www.nadacevia.cz/cz/granty-a-podpora/vsechny-programy-nadace/era-starosta-roku-2011>.

Vyplněnou přihlášku musí podepsat nejméně 20 osob trvale nebo přechodně žijících v dané obci a přihláška + 9 kopií musí být odeslána poštou (rozhoduje datum poštovního razítka na obálce) nebo osobně doručena do Nadace VIA nejpozději do 5. září 2011. Prosíme, zašlete přihlášku také emailem na adresu starosta.grant@nadacevia.cz

ČERTOVY KAMENY NA BLATENSKU

Koncem června 2011 se na pultech dobrých knihkupců v regionech Blatensko, Strakonicko, Březnicko a Horažďovicko objevila publikace: Čertovy kameny na Blatensku, autorů: blatenského historika - Mgr. Jiřího Sekery a fotografa - Ing. Jana Kurze. Bude to čtení o zajímavých geologických útvarcích, které jsou opředeny lidovými pověstmi. Na rozdíl od 1. vydání z roku 1996, které bylo černobílé, mělo 26 stran a hovořilo o 12 kamenných útvarcích, má druhé vydání rozsah 52 stran a popisuje 23 kamenných útvarců. Každý útvar je vyobrazen na 1-3 barevných fotografiích. Nechybí ani konfrontační fotografie se záběry J.P.Hilleho z přelomu 19 a 20 století, kresby od Mgr. Jána Olejníka, Ladislava Stehlíka a dalších autorů. Pro snazší orientaci v terénu, kde se uvedené geologické útvary nacházejí, je publikace vybavena přehlednou mapou všech zajímavých kamenných kuriozit. Jedná se o teritorium, jehož obvod tvoří oblasti: Třemšínsko, Březnicko, Sedlicko a Chanovicko. Publikaci je možno zařadit do kategorie „poloprůvodce“.

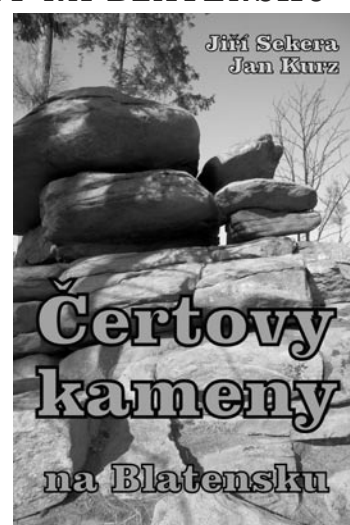
Tematicky je rozdělena do tří okruhů: v první části je pozornost věnována pověstem, jež se vztahují k přírodním útvarům s tajuplnými názvy (Čertův kámen, Čertův náramek, Čertovo kopyto, Čertův cestovní vak, Čertův ranec), v nichž jako hlavní aktér příběhu vystupuje čert. Ve druhé pozoruhodným lokálním objektům, jakýmsi hříčkám přírody, které vzaly na sebe podobu zkamenělé krávy, lidského obličejce, mužika, čeledína, praještěra, ve třetí pak takzvaným obětním kamenům a kamenům spojeným s konkrétními postavami - například Panny Marie, sv. Vojtěcha, Jana Žižky. Opomenut není ani chráněný přírodní výtvar - Kadovský viklan.

Knížka je formátu A5, doporučená prodejní cena: 79,- Kč vč. 10 % DPH. Více info: www.lnare.cz/zamek/fotograf/kameny.html

KNIHU ČERTOVY KAMENY LZE ZAKOUPIT V:

- * Knihkupectví Polánských, tř. J.P.Koubka, Blatná,
- * Infocentrum a CK Ciao, tř. J.P.Koubka, Blatná - pod věží, prodejna Lidového řemesla, paní Eva Fučíková, náměstí Míru, Blatná,
- * Infocentrum Tvrz Lnáře,
- * pokladna Zámku Lnáře.

Knihu je také možné získat přímo od autora fotografií Jana Kurze po telefonní dohodě na č. 774 401 432.

Z DĚJIN ZANIKLÝCH ŠKOL NA BLATENSKU – Kocelovice, Tchořovice

OBEČNÉ SOUVISLOSTI: *Pokud si někdy vzpomeneme na nějaká fakta z dějepisu, bude mezi nimi bezesporu i to, že roku 1775 vstoupil v platnost všeobecný školský řád české a uherské královny Marie Terezie, kterým byla v našich zemích zavedena povinná školní docházka chlapců a dívek od 6 do 12 let. Trvalo ovšem ještě dobrých sto let, než se tento zákon uplatnil v plné míře, a to spíše ve větších centrech, zatímco na venkově chodily děti do školy stále spíše jen tehdy, pokud nebyla práce na poli. Nicméně i přesto je uvedený rok považován v českých zemích za počátek moderního vzdělávání dostupného pro široké vrstvy obyvatelstva. Byla to ale jen pouhá potřeba panovnice vykonat pro své poddané něco dobrého, nebo stály za nařízením povinné školní docházky praktické důvody? Samozřejmě, že pravdou je to druhé.*

Marie Terezie a okruh jejích poradců, kteří se na přípravě školského zákona podíleli, měli na zřeteli v první řadě potřebu vzdělaných úředníků pro státní aparát. Cílená byrokratizace státní správy totiž znamenala nárůst pracovních míst, která již nemohla pokrýt pouze šlechta a vzdělání úředníci měšťanského původu. Dále pak nelze opomenout ani to, že lidé, kteří uměli alespoň číst, byli méně zmanipulovatelní, ale současně si také mohli lépe osvojit nařízení úřadů, což mělo v důsledku vést k posílení jejich loajality vůči státu. Jak ukázal vývoj v dalším období, byl mnohdy spíše opak pravdou. Vzrůstající vzdělanost obyvatelstva, které postupně také získalo lepší přístup k literatuře, včetně té zahraniční, vedla i v našich zemích k šíření myšlenek o moderní občanské společnosti a svobodách, které pak zejména po vypuknutí Velké francouzské revoluce nebyly úřadům zrovna po chuti. Ale to už je jiná kapitola našich dějin.

Všeobecný školský řád, který byl Marií Terezií oficiálně stvrzen již 6. prosince 1774, předpokládal zavedení tří typů škol. Na vesnicích, především tam, kde byla sídla farních úřadů, měly vzniknout, nebo zůstat zachovány již fungující školy, kterým se říkalo triviální (z latinského tres=trí+via=cesta), neboť si zde děti osvojovaly tři základní dovednosti – čtení, psaní a počty. Ve městech byly zakládány tzv. školy hlavní, kde byly do učebních osnov zahrnuty i praktické předměty připravující žáky na výkon budoucích povolání. Ve velkých centrech pak vznikaly tzv. normální školy, kde byla škála vyučovaných předmětů ještě širší a kde probíhala i příprava nových učitelů. Nebyla to ovšem pouze iniciativa panovnice a jejích rádců (byť rozhodujících), která položila v českých zemích základy moderního státního organizovaného školství, nýbrž i mnohým vrchnostem ležela na srdci vzdělanost vlastních poddaných. To byl také případ Františka Karla Rudolfa hraběte Sweerts – Sporka, který roku 1745 zakoupil od Küniglu na Blatensku rozsáhlé lnářské panství. Hned roku 1746 pro něj vydal obšírnou vrchnostenskou instrukci, v níž je vůbec morálce a vzdělávání poddaných věnována velká pozornost. Hrabě Sweerts – Spork byl totiž toho názoru, že právě nevzdělanost obyvatelstva je příčinou jeho nízkých morálních kvalit, vlašného postoje k náboženským povinnostem i toho, že poddaní jen velmi laxně plní vrchnosten-

ská nařízení a raději je kritizují. Instrukce, kterou vydal a jejíž text se dochoval v plném znění, je rovněž pramenem, který dokládá, že i v první polovině 18. století se lidé zodpovědní za vzdělávání mládeže potýkali se stejnými problémy jako dnešní učitelé. Dejme jí tedy slovo.

„...obzvláště, když obyvatelové a jejich děti do školy nepořádně, jen toliko jistým časem a když se jim a dětem líbí, odesílají..., kdežto u chudých škola nic nekoštuje, přece ta se zanedbává, tak jak brzo jedny neb druhé děti drobet číst neb škrabat začne, takové hned buďto k dobytku pasení a neb k jinší práci potahují, takže jak číst tak psát zapomenou a ignorantem zůstatí musí a co ještě víceji jsou tak oslepení rodičové, že když školní mistr neb kantor jedno neb druhé dítě ve škole metlou šlehne neb pardouskem pro rozpusťlost potrestá a dítě sobě rodičům stěžuje a žaluje, tu se jim hned žluč rozleje a oheň po střechě skáče a ubohý školmistr místo zasloužilého pěkného poděkování, dostává mnoho zlého vinšování, katů, rasů a jinších jmen dost na krk; to jsou pěkní mravní rodičové a pňuj hanba, mohou se za to jak náleží do krku štětiti...“ Jak vidíme z citovaného úryvku, není divu, že o půl století později zažíval podobnou frustraci z učitelského povolání rožmitálský kantor Jakub Jan Ryba. Hrabě Sweerts – Spork ve snaze podobné nedostatky na lnářském panství odstranit nařídil, aby vedle již fungujících farních škol (např. v Kasejovicích, Bělčicích, Zábřohu) byl ve všech větších vesnicích ustanoven zvláštní školmistr neboli kumpán pro soukromou výuku venkovských dětí, přesněji řečeno chlapců. A aby bylo jeho nařízení naplněno, rozhodl, že žádný hoch či mládenec, který by neuměl číst, psát a počítat, nesmí jít na řemeslo, převzít po rodičích grunt ba dokonce ani se oženit.

Protože kvalifikovaných učitelů byl v tu dobu nedostatek, stávali se školmistry třeba i vojenští vysloužilci, kteří tak mohli získat určitý zdroj obživy, pokud jim válečná zranění znemožňovala plnohodnotně zapojení do pracovního života. Ve farních školách se na výuce podílel farář, který přirozeně za chod školy zodpovídal, případně kaplan. Hlavní tíhu pedagogické práce ovšem nesl v podstatě profesionální učitel, který většinou fungoval také jako varhaník a správce kůru ve farním kostele. Proto byl nazýván kantor, což v latině vlastně znamená zpěvák.

Dle nařízení hraběte Sweerts – Sporka bylo vyučování dětí zavedeno v první řadě ve Lnářích, kde je v letech 1751–1752 doložen učitel, avšak mělo spíše soukromý charakter. Podobně tomu bylo i v Kocelovicích, kde výuka probíhala již v roce 1746, o několik let později však byla přerušena a obnovena až roku 1777. Vznik a vývoj škol v Kocelovicích a Tchořovicích byl přímo ovlivněn peripetiemi, které provázely výstavbu nové školní budovy ve Lnářích. O ní se začalo jednat teprve roku 1787, tedy více jak deset let po vydání školského zákona Marie Terezie. Krajský úřad v Písku nařídil, aby byla ve Lnářích postavena spádová farní škola pro Lnáře, Zahorčice, Kocelovice, Říště, Tchořovice a Hradiště. Problémem však byl výběr místa. Školská komise, kterou vytvořili zástupci zaangažovaných vsí, se shodli na tom, že optimální by bylo prostranství poblíž Kalvárie (dnes kaple sv. Anny) na Anině. Proti tomu se však ohradil kasejovický farář Václav Pivec, který se údajně obával ztráty příjmu ze lnářské farnosti, kterou do té doby on i jeho předchůdci spravovali, nota bene když byla roku 1787 zřízena fara při klášterním kostele Nejsvětější Trojice a duchovní správa ve Lnářích s filiálním kostelem v Kocelovicích byla svěřena zdejšímu augustiniánům. Navrhl proto hraběti Janu Františku Kristiánovi Sweerts – Sporkovi, v tu dobu majiteli lnářského panství, že když mu poskytne stavební parcelu a materiál, dá postavit školu na vlastní náklad, avšak pouze v případě, že bude umístěna v centru Lnář. 18. března 1788 uzavřel hrabě s farářem v tomto duchu písemnou dohodu, na jejímž základě vytvořil lnářský zednický mistr Matěj Pomahač plány nové školy. Členové školní komise, zejména zástupci Kocelovic a Tchořovic, však byli proti a argumentovali tím, že se dětem z jejich vsí cesta do školy v centru Lnář neúměrně prodlouží. Trvali na tom, aby škola vznikla na původně dohodnutém místě. Farář začal vyhrožovat, že v takovém případě na její stavbu nepřispěje vůbec a spolu s hrabětem, který se za něj postavil, dosáhli svou autoritou toho, že krajský úřad v Písku nařídil 25. května 1788, aby byla škola postavena v centru Lnář, což se také stalo. Dnes jde o budovu tzv. staré školy. Kocelovičtí se na to konto rozhodli, že své děti do Lnář posílat nebudou, na tamější školu nepřispějí, a že si postaví školu vlastní, od čehož neustoupili ani poté, co byli

Historické foto školy v Kocelovicích (poskytla Milada Cihlová, Kocelovice)

jejich zástupci ve školní komisi tři dny žalářování. Tvrdým odporem si nakonec vymohli svolení. Naopak Tchořovičtí se pod hrozbou soudní exekuce s nastalou situací smířili a byli přiškoleni do Lnář.

Obecná a základní škola v Kocelovicích (1788–1975)

Výstavba školní budovy z kamene, cihel a s taškovou střechou byla v Kocelovicích zahájena nejspíše hned roku 1788 nebo roku následujícího v místě č. p. 47 (hostinec U Fousů). Roku 1823 došlo k její přestavbě. Stávající budova č. p. 60 pak vznikla roku 1866. Postavena však byla na podmáčené půdě, a proto se často potýkala s plísněmi. Ve školním roce 1951–1952 bylo v celé budově zavedeno elektrické osvětlení.

Obvod školy zahrnoval vedle Kocelovic také Hajany, Hornosín a Paračov; od roku 1892 docházely do Kocelovic také děti ze Řiští, které to sem měly blíže než do Lnář, kde měly spádovou školu dosud.

Prvním kocelovickým řídícím učitelem byl v letech 1791–1826 Martin Průcha, současně varhaník při klášterním kostele Nejsvětější Trojice. Po něm se zde v téže funkci vystřídal jeho syn Matěj (1826–1879) a vnuk Alois (1879–1919), který také roku 1897 v Kocelovicích ustavil spořitelnu a záloženský spolek. Jako tvůrce řady loutkových her a muzikant se proslavil nejmladší syn Aloise Průchy Jaroslav, který se narodil v kocelovické škole roku 1894 a podobně jako jeho otec byl učitelem, avšak v Blatné a krátce též v Sedlici. Zemřel předčasně roku 1936. Kocelovičtí si práce generací průchovského rodu vážili a 25. srpna 1946 dokonce uspořádali celodenní oslavy k připomenutí jejich památky. Akce se zúčastnilo na 1 500 lidí. V rámci programu byla sehrána i tři loutková představení Jaroslava Průchy, kterému byla na fasádě školy odhalena pamětní deska. Působení rodu Průchů v Kocelovicích dokumentovala výstava v horních místnostech kampeličky.

Z děle sloužících učitelů stojí za zmínku řídící Václav Duspiva, který v Koce-

lovicích působil v letech 1933–1956 a především učitelka Růžena Vitásková, která zde profesně strávila plných 33 let (1938–1972).

Kocelovická škola byla zprvu jednotřídní. Ve školním roce 1872/1873 byla otevřena druhá třída a od 1. ledna 1882 se již učilo ve třech třídách. Na samém počátku existence samostatného Československa, ve školním roce 1918/1919, navštěvovalo školu v Kocelovicích 212 žáků. Poté se jejich počet začal pozvolna snižovat, avšak ještě ve školním roce 1953/1954 zde plnilo školní docházku 86 dětí. Při více než 80 dětech pak byla vždy otvírána třetí třída a přibírána také třetí učitel.

Ve škole se vyučoval český jazyk, od školního roku 1942/1943 povinně jazyk německý, který ve školním roce 1945/1946 vystřídala ruština, dále prvouka, vlastivěda, zeměpis, dějepis, přírodopis, matematika, geometrie, hudební a tělesná výchova a v neposlední řadě chlapecké a dívčí ruční práce, k jejichž výuce byli přibíráni externisté. Stejným způsobem byla řešena i výuka náboženství, která na škole probíhala ještě ve školním roce 1952/1953. Římskokatolický katechismus zde vyučovali lnářští augustiniáni (P. Alois Majer, P. Fulgenc Novotný, P. Václav Vystrčil), náboženství „československé“ faráři Adolf Arnošt, Ladislav Mašek a Jaroslav Fiedler.

Za druhé světové války, konkrétně ve školním roce 1940/1941, byli žáci poprvé hromadně pojištěni proti úrazu a pro přespolní se začala vařit polévka ve školní jídelně. V následujícím školním roce bylo ustaveno rodičovské sdružení. Ve školním

roce 1943/1944 se pro hodnocení žáků začala dočasně používat šestiznámková stupnice podle německého vzoru.

V období od února do června 1945 byli v prostorách školy ubytováni němečtí uprchlíci z oblastí obsazovaných Rudou armádou, výuka se proto přesunula do hostince U Fousů.

Od druhé poloviny 50. let, kdy nastal citelný úbytek počtu dětí navštěvujících školu v Kocelovicích, začali žáci z Hornosína absolvovat 5. ročník v Bělčicích, žáci z ostatních vsí v Blatné; ve školním roce 1973/1974 pak byly hornosínské děti úplně přeškoleny do Bělčic. Školní rok 1974–1975 již zahájila kocelovická škola jako jednotřídní se 17 žáky. 1. září 1975 pak zdejší škola ukončila svoji činnost a žáci přešli do Lnář, kam nastoupila na ředitelské místo i dosavadní ředitelka školy Marie Židová. Stejným způsobem skončil ve školním roce 1987/1988 také provoz mateřské školy v Kocelovicích zřízené roku 1949 jako žňový útulek.

Po zrušení školy se její budova stala majetkem občanského výboru v Kocelovicích pod střediskovou obcí Lnáře a hned v letech 1979–1981 byla adaptována na restaurační a kulturní zařízení s bytovou jednotkou. Další rekonstrukce pak proběhly v letech 1991–1992 a 1995. V současné době je vlastníkem budovy Obec Kocelovice, která zde pořádá různé kulturní akce. Od roku 2002 jsou to kupříkladu pravidelná setkání bývalých žáků, kteří navštěvovali zdejší školu před padesáti a více lety a zahrnují ročníky 1938–1941. Tato setkání probíhají každé dva roky. Stále též funguje v budově bývalé školy pohostinství.

Obecná a základní škola ve Tchořovicích (1894–1963)

Ani pro Tchořovice nebylo zpočátku přijatelným, aby místní děti docházely do Lnář, pokud bude škola postavena v centru obce. Narodil od Kocelovických, kteří si svou neústupností vymohli svolení ke stavbě vlastní školy, však Tchořovičtí zvážili možné důsledky stejného postoje a raději ustoupili. Lnářská

Škola ve Tchořovicích na fotografii z doby po roce 1955 (poskytl Ing. Karel Krejčí, Tchořovice)

škola tak zůstala jejich spádovou ještě více než jedno století, museli ovšem přirozeně přispívat na její údržbu a stavební úpravy. Když se však v prosinci 1882 rozhodlo o výstavbě zcela nové školní budovy ve Lnářích, usoudila obecní samospráva ve Tchořovicích, stejně jako v Hradišti, že se jim nevyplatí na to přispět, a že bude lepší zřídit v obci samostatnou školu. Proto podali hned roku 1883 na zemskou školní radu žádost o vlastní jednotřídní školu, úřad jim však vyhověl až roku 1892, a to především proto, že se obec zavázala k jejímu vydržování. Roku 1893 pak byla za tímto účelem ustavena první školní rada, ve které zasedali starosta Jan Říský, hostinský Jan Keller a rolníci František Jánský, Václav Vokurka, Jan Václav Krejčí, Václav Jiřinec, za velkostatek Lnáře Ing. Lambert Pávek a za římskokatolickou církev P. Alois Majer, převor lnářského augustiniánského kláštera. Pozemek pro výstavbu školy daroval Jan Keller, plány dodal na jaře 1894 Lambert Pávek, načež byla také stavba s celkovým rozpočtem 6 770 zlatých 36 krejcarů zadána k realizaci příslušným živnostníkům. Žednické práce prováděl Karel Šíma ze Lnář, zámečnické mistr Gajer rovněž ze Lnář, truhlářské Jan Sladký z Kasejovic a tesařské místní řemeslník Jan Koblih. Stavba měla být dokončena do zahájení školního roku, tj. k 15. září 1894, ale nestalo se, a proto byla pro školní rok 1894/1895 pronajata místnost u rolníka Jana Drnka (v tu dobu starosty obce) v č. p. 12. Do školy nastoupilo 71 dětí, prozatímní správcem byl jmenován Alois Kellner, učitel ze Lnář. Novostavba jednotřídní školy pak byla kolaudována 18. prosince 1894 a 3. ledna 1895 ji vysvětil P. Alois Majer. Výuka v ní však byla zahájena až ve školním roce 1895/1896 a roku 1898 byla otevřena druhá třída. Nová škola byla určena pouze pro tchořovické děti a byla vybavena zahradou a letní tělocvičnou. Kromě běžných předmětů se ve škole vyučovalo i náboženství. Římskokatolickou katechezi zde prováděli lnářští augustiniáni (titíž jako v Kocelovicích), „československé“ náboženství vyučovala nejprve paní Ostádalová a od roku 1941 farář Ladislav Mašek ze Lnář. V roce 1953 však byla výuka náboženství zastavena a nakonec zakázána.

Nejdéle sloužícím tchořovickým řídícím učitelem byl František Havlát, který sem přišel roku 1927 z Kocelovic a setrval ve funkci až do roku 1941, kdy odešel do penze. Zemřel však již následujícího roku za tragických okolností, když ho na železničním přejezdu u Hradiště srazil vlak. Zvláštní zmínku si pak zaslouží poslední ředitelka školy (od roku 1958) paní Růžena Vizinová, nadaná hudebnice a výtvarnice. Svě žáky vedla k výtvarné práci s různými technikami a materiály, která dosáhla takové úrovně, že díla tchořovických dětí pronikla na mezinárodní výstavy v Bruselu a Budapešti a nejen to. Škola dokonce získala tři diplomy v soutěži návrhů poštovní známky podle dětské kresby, pořádané organizací UNESCO. Významných úspěchů dosahovala tehdy škola i ve sběru druhotných surovin a bylin. Roku 1960 dokonce obsadila první místo v krajské soutěži a jako cenu obdržela televizor.

Chod školy přirozeně poznamenala druhá světová válka. Kromě povinné výuky němčiny, šestistupňové hodnotící škály apod.

zde byli na samém jejím sklonku, od března 1945, ubytování němečtí uprchlíci a výuka se musela dočasně přesunout do bývalého hostince v č. p. 13. Do školy se žáci vrátili definitivně 14. května. Válečné období ovšem přineslo i několik moderních prvků. Jedním z nich bylo zavedení telefonu do školy v roce 1943, druhým nařízená vitamínová dotace ke svačinám pro děti, kvůli které se na školní zahradě musela povinně pěstovat brukev, ředkev a mrkev. Na druhou stranu však provoz školy ovlivňoval i nedostatek paliva. Z roku 1941 máme zajímavou zprávu, že velkoobchodník Trefný z Kasejovic daroval škole 20,4 q uhlí, aby mohla fungovat i v zimních měsících. Avšak i přes tuto štedrou materiální podporu musel být v době mrazů provoz přerušen.

Co do počtu žáků byl nejsilnějším školní rok byl 1900/1901, kdy do tchořovické školy docházelo 98 dětí. Ještě v roce 1949/1950 měla 48 žáků. Poté začal jejich počet postupně klesat; v posledním roce existence školy zde fungovala jediná třída se 17 dětmi.

Školní budova prodělala během své existence několik oprav a úprav, jejichž cílem nebylo jen zajištění běžné údržby, ale i slušného prostředí pro výuku a další práci s dětmi. Většina stavebních a podobných aktivit při tom probíhala o prázdninách, aby byl provoz školy co nejméně narušován. V roce 1947 tak proběhla oprava fasády a střechy; došlo i na úpravu prostranství kolem školy. V roce 1954 se prováděla kompletní rekonstrukce elektroinstalace. Následujícího roku došlo k výměně oken a zazdění okenních otvorů na západní a východní straně budovy. Roku 1956 byl zbourán starý dřevěný přístřešek se sociálním zařízením a nahrazen zděným, který začal sloužit jako úřadovna MNV. V roce 1960 byla opravena střecha a fasáda. To už se však nedlouhá historie tchořovické školy chýlila ke konci. Kvůli nízkému početnímu stavu byla s účinností od 1. září 1963 zrušena.

Budova zrušené školy byla v následujících letech využívána k různým účelům. V bývalém bytě ředitele byla zřízena kancelář MNV a i dnes je zde úřadovna a zasedací místnost obecního úřadu Tchořovice. V dalších prostorách bylo krátce holičství, přidružená výroba závodu Tesla Blatná a v letech 1966–1974 a znovu 1979–1983 školka. Současný vzhled získala budova bývalé školy v letech 2004–2008, kdy proběhla její kompletní rekonstrukce a přestavba na osm bytových jednotek.

Mgr. Vladimír Červenka

Autor děkuje paní Miladě Cihlové, kronikářce obce Kocelovic a Ing. Karlovi Krejčímu, kronikáři obce Tchořovic za poskytnutí podkladů pro sepsání tohoto příspěvku.

Dále bylo čerpáno z publikací:

KOL. AUTORŮ, Obecní a okresní samospráva Blatenska a Březnicka, Blatná 1932.

MAJER, Alois, Dějiny osady lnářské, Lnáře 1923.

SIBLÍK, Josef (red.), Blatensko a Březnicko, Obraz poměrů přírodních, historických, místopisných, školských a národopisných, Blatná 1915.

„POKLAD“

I takový „poklad“ – 12 kg Ramy můžete najít při procházce malebnou krajinou v okolí obce Březí na Vranovicích.

Je to dílo neschopného obchodníka nebo to má sloužit jako zpestření stravy pro lesní zvěř?

Dokáže ale zvěř strávit plastové obaly?

Štěstí pro majitele pozemků i pro zvěř, že není v okolí více takových bezohledných „obchodníků“. **Jana Jančarová**

UZÁVĚRKA

časopisu Blatensko SOBě

■ ÚTERÝ 6. ZÁŘÍ 2011

Své náměty, příspěvky, připomínky zasílejte na e-mail: listy@blatensko.cz

KDYŽ NEŽIVÉ OŽIVÁ – PROJEKT JEŠTĚ NEKONČÍ

Tak máme výstavu, soutěž mladých fotografů a výtvarnou soutěž 8. ročník z cyklu Příroda Blatenska za sebou. Opět nás moc potěšila velká účast soutěžících ve všech kategoriích. Do soutěže se zapojili žáci prakticky ze všech mateřských i základních škol z regionu, dokonce se zapojilo i několik „statečných“ středoškoláků. Je potěšující, že se naši soutěže ve zvláštní kategorii účastní i klientky Domova Petra Mačkov. V letošním roce do naší soutěže poslali svá díla poprvé také klienti Domova pro osoby se zdravotním postižením Osek.

Bylo těžké vybrat ty nejlepší z nejlepších, protože pohled na umění je vždy čistě individuální záležitost. Proto každý rok zveme do hodnotící komise nezávislé umělce. Je zajímavé pro členy komise pozorovat a porovnávat přístup profesionálů. Jednoho zaujmou veselé barvy nebo jejich kombinace, druhý hodnotí kresbu, dalšího člena komise osloví originalita nápadu či čistota provedení. Prostě co člověk to názor.

Představte si, jak stojíte nad hromadou, tedy obrovskou hromadou krásných obrázků a teď máte vybrat ty nejlepší. Každý rok si před vyhodnocením říkáme, že letos budeme přísnější a nebudeme udělovat tolik cen. Jenže ... pak tam stojíme a říkáme si: „Ten je krásný, je a ten taky a tenhle ... a“ Hodnotíme a hodnotíme a na konci sečteme všechny diplomy a zase jich budeme psát víc jak sto. Nakonec jsme těch diplomů napsali více než 170. No a pak řešíme další problém – peníze na ceny. Píšeme žádosti o dotace a „sháníme“ sponzory. Na nákup cen do soutěží prakticky neexistuje dotační titul. Z toho plyne, že ceny do soutěže lze zakoupit jen díky sponzorům.

Předávání cen v ambitu domova pro seniory

Stalo se již milou tradicí, že vyhodnocení soutěží a předávání cen se koná začátkem června v ambitu domova pro seniory. Slavnostní atmosféru společenského odpoledne vždy mile dotváří i hudební program, který zajišťují žáci a učitelé ZUŠ Blatná. Cílem této akce není „jen rozdat“ diplomy a ceny, ale poděkovat všem za jejich snahu, za vytvoření výtvarných děl, podpořit zájem o pozorování přírody. Samozřejmě i poděkování klientům domova pro seniory za pomoc při výzdobě muzea a za výrobu herních prvků, které jsou každoročně součástí výstavy v muzeu. Všechny doposud vyrobené hry a ještě některé další jsou pak pro návštěvníky připraveny, aby si každý mohl vyzkoušet své dovednosti a trpělivost. Takový dětský den. V letošním roce nám organizačně pomáhali studenti SOU Blatná, SOŠ Blatná a ZŠ TGM Blatná. Odpolední program zpestřilo krátké vystoupení mažoretek Prezioso Blatná. Nezanedbatelným aspektem je společné setkání různých generací a zapojení dětí ze škol z Blatné a klientek Domova Petra Mačkov do společenského dění.

Příbram

Každý rok připravujeme pro vítěze vyšších kategorií možnost zúčastnit se tematicky zaměřeného, pracovního semináře s výjezdem za krásami přírody. Naším cílem je, aby se potkali

Ceny předávala paní Vladimíra Tomanová, předsedkyně SOB. Foto Václav Špatný.

na společné akci mladí výtvarníci z celého regionu a vyzkoušeli si něco neobvyklého. Letošním cílem byla Příbram. Dopolední program byl zajištěn v Hornickém muzeu v Příbrami, kde se všichni mohli seznámit s krásami neživé přírody a způsobem dobývání nerostů. Jako každý rok se odpoledne kreslilo v plenéru, letos na Svaté Hoře u Příbrami. Tedy až po prohlídce barokní památky s průvodcem. Jedním z pracovních úkolů bylo jednoduchou kresbou (popř. krátkým „komiksem“) vyjádřit známé české přísloví. S sebou si měli vzít jen svačinu, pít a výtvarné potřeby. Kdo neměl své výtvarné potřeby, mohl si je zapůjčit od ZUŠ Blatná. Pedagogický dozor na celodenním semináři zajistili učitelé ZUŠ Blatná a ZŠ Záboří. Myslíme si, že společný zážitek je někdy více než hmotná cena. Proto nás mrzí, když se pak někdy dozvídáme, že prý rodiče jsou nespokojeni, že jejich děti dostaly malé ceny. Doufáme, že většina soutěží hlavně pro pocit vítězství.

Vystoupení mažoretek Prezioso Blatná. Foto Lukáš Vokroj.

Výstava

Výstava v městském muzeu byla tentokrát k vidění od konce dubna do konce června. Vidělo ji více než 550 návštěvníků, z toho více než 100 vyplnilo soutěžní testík. Jeho vyhodnocení nebylo do uzávěrky ukončeno. Ne na všechny otázky bylo možné odpovědět bez shlednutí výstavy, např. Co znamená slovo tsunami? Co se označuje slovem „sejpy“? Známkou které země má tvar diamantu? Jakou barvu má variscit, který jste viděli v Kouzelné jeskyni? Co je čaka? a další.

Poděkování sponzorům

Uspořádat celodenní seminář pro děti, výstavu v městském

V rámci společenského odpoledne v ambitu domova pro seniory si návštěvníci bez rozdílu věku mohli vyzkoušet hry. Foto Lukáš Vokroj.

muzeu a soutěže není levná záležitost, nejen proto bychom ještě jednou poděkovat sponzorům (řazeno abecedně): Báňské a měřičské služby Blatná, v.o.s., Blatenská ryba, spol. s r.o., Dvůr Lnáře, spol. s r.o., E-ON a.s., České Budějovice, Germenisová Jana, Blatná, Kino Blatná, Krajský úřad Jihočeského kraje, Lehečková Potřeby pro kutily, Blatná, Lesy ČR s.p., Mráz AGRO CZ s.r.o., Rybářství Lnáře, s.r.o., TESLA Blatná, a.s., Tomášková Papírnictví – hračky, Blatná, Zahradnictví U VÍKLANU v Kadově.

Co nás čeká

V rámci projektu se ještě letos budou konat besedy a přednášky pro školy se zaměřením na ochranu životního prostředí. Současně připravujeme pracovní list na letošní téma. Tyto dvě uvedené aktivity se mohou konat díky podpoře z grantu Jihočeského kraje. A nesmíme zapomenout na každoroční sběr žaludů a kaštanů pro zvěř v Sedlické oboře.

Mimochodem - tématem příštího ročníku je „Co je malé, to je hezké aneb ze života hmyzu“. V příštím roce budeme opět hodnotit a budeme si říkat, že teď již opravdu přitvrdíme a nebudeme udělovat tolik cen. Hádejte, jak to dopadne.

Bohumila Hoštičková a Radka Vokrojová

Hudební program slavnostního vyhodnocení soutěží 8. ročníku zajistili žáci ZUŠ Blatná. Foto Lukáš Vokroj.

NOVÉ ZNAKY OBCÍ BLATENSKA – OBEC UZENICE

Od června tohoto roku se na Blatensku může nově pochlubit vlastními obecními symboly (znakem a vlajkou) další obec – Uzenice. Jejich návrh byl schválen na zasedání Podvýboru pro heraldiku a vexilologii PS PČR dne 29. června 2011.

ZNAK

V modrém štítě pod červenou hlavou se třemi zlatými řeckými kříži knížecí koruna mezi dvěma dole zkříženými obilnými klasy, každý se dvěma listy.

VLAJKA

List tvoří dva vodorovné pruhy, červený a modrý v poměru 1:2. V červeném pruhu tři žluté řecké kříže. V modrém pruhu knížecí koruna mezi dvěma žlutými dole zkříženými obilnými klasy, každý se dvěma listy. Poměr šířky k délce listu vlajky je 2:3.

VÝKLAD

Tři řecké kříže v hlavě štítu symbolizují drobnou sakrální architekturu, především volně stojící kříže, na katastru obce. Knížecí koruna zastupuje sv. Václava, jemuž je zasvěcena kaple na uzenické návsi. Obilné klasy poukazují na převážně zemědělský charakter obce.

Mgr. Vladimír Červenka

VÝSTAVA OBRAZŮ LADISLAVA KVĚTA

Zámek Blatná - Starý palác

LADISLAV KVĚT

Výstava obrazů

Otevřeno denně mimo pondělí 10 – 12, 13 – 17 hodin.

Výstava potrvá od 9. července do 7. srpna 2011.

Ladislav Květ je od roku 1978 členem Svazu výtvarných umělců a členem Asociace užité grafiky a grafického designu. Od svého vstupu do praxe se věnoval zejména užité grafice a tvorbě tiskovin, firemních publikací, kalendářů, katalogů plakátů a dalších merkantilií pro řadu významných českých podniků a firem, například pro Vodní stavby, ČKD Praha, Jihočeské mlékárny a zejména Dopravní podnik Metro. Jeho výrazný grafický rukopis vtiskl podobu také několika firemním logotypům a značkám.

Téměř tři desítky let, až do roku 1998 se souběžně Ladislav Květ věnoval časopisecké grafice především úpravě reprezentativního magazínu Czechoslovak Life nebo časopisům Bydlení a Praktická žena. Svěbytnou část jeho díla tvoří i grafika a ilustrace řady účelových publikací, např. Procházky historickými částmi Prahy či reprezentativní katalog historických vozidel muzea městské hromadné dopravy v Praze.

Po celou dobu však víceméně koketuje s volnou malířskou tvorbou. Výhradně se jí začíná věnovat od roku 1999. Dnes lze obrazy vzniklé za dvě desetiletí rozdělit v podstatě do čtyř výrazných cyklů. Pokud bychom je chtěli seřadit chronologicky, první a nejstarší

bychom nazvali Jihočeská krajina, i když tematicky některé obrazy čerpají z oblasti středních a severních Čech. Jsou to ale jen příležitostné odbočky, které jako by utvrzovaly umělce, že emotivně a inspiračně je mu nejbližší mnohdy melancholická, ale vždy působivá krajina jižních Čech, neopakovatelné kouzlo její přírody i jejích vesnic.

Druhý cyklus obrazů je nazván Zrození Země. Ladislav Květ v něm definitivně opouští Jižní Čechy a úspěšně se pokouší ze zvoleného námětu vytvořit novou, hlubší skutečnost. Barva na obrazech už není jen materiál, nýbrž vedle tvaru je i hlavním prostředkem, vytvářejícím nové možnosti výrazu. Umělcův svět je na nich plný barev, života a harmonické atmosféry.

Země je jen polovinou světa. Druhou a možná významnější částí je voda, lépe řečeno moře. A právě v barevných hladinách vod čerpal umělec inspiraci a nové povzbuzení pro tvorbu obrazů z cyklu Korálové moře. Plochy barevných tónů jako celek mají pevnou vazbu a skladebný řád včetně ladění barev.

Výtvarná řeč Ladislava Květa je ve čtvrtém a zatím posledním cyklu nazvaném Noční město výrazově bohatá, suverénní v podání, ale také kultivovaná. Obrazy jsou inspirovány leteckými pohledy na krajinu, ale rozšiřují náš obzor o neotřelé ztvárnění míst důvěrně známých, dopodrobna poznávaných a mnohokrát spatřených, pro něž však nacházejí nový, nekonvenční zorný úhel, v pravém i přeneseném smyslu slova. Je to poselství, které se nám prostřednictvím svých obrazů Ladislav Květ pokouší předat.

ZPRÁVY Z NAŠICH OBCÍ

BĚLČICE

Konec školního roku na bělčické škole

29.4. proběhlo v Českých Budějovicích krajské kolo fyzikální olympiády. Soutěžilo 38 dětí, většina soutěžících byla z gymnázií. Anna Krivková obsadila v této konkurenci výborné 7. místo.

Hokejbal proti drogám

Ve čtvrtek 28.4.2011 pořádala TJ Blatná hokejbalový turnaj „Hokejbal proti drogám“. Tam jsme samozřejmě nesměli chybět ani my – ZŠ Bělčice. Dostavili jsme se v hojném počtu a zúčastnili se hned dvou kategorií. Žáci 4. a 5. ročníku soutěžili za II. kategorii, žáci 6. a 7. ročníku za III. kategorii. Přestože jsme neměli dostatek času na pravidelné tréninky, obstáli jsme nad naše očekávání. Za hlasité podpory p. Levé a p. Málkové se II. kategorie umístila na čestném 5. místě a III. kategorie dokonce bojovala se ZŠ JAK o 1. místo. Nakonec jsme získali krásné 2. místo. Byli jsme na sebe právem pyšní!

Výlet do Prahy

27.6.2011 se zástupci naší školy vydali do Prahy. Byli jsme pozváni na vyhlášení výsledků celostátní soutěže školních sborníků. Soutěž pořádalo občanské sdružení ABECEDA v rámci projektu Čtenářská gramotnost (www.ctenarska-gramotnost.cz). Náš sborník získal čestné uznání za společné publikování prací I. a II. stupně. Oceněný sborník si můžete prohlédnout na internetových stránkách naší školy.

Dopravní soutěž

Ve středu 27.4.2011 se konala Dopravní soutěž mladých cyklistů ve Strakonici. Za doprovodu p. Málkové dorazilo do Strakonice 8 dětí, rozdělených do dvou kategorií. I. kategorii tvořili žáci A. Kyliánová, A. Šilhová, J. Jelínek a L. Polerecký, 2. kategorii A. Krivková, P. Motejízková, R. Tintěra a P. Vrbský. Po příjezdu obdržel každý účastník startovní číslo a organizační pokyny. Nejprve nás čekala „jízda podle pravidel“ na dopravním hřišti. Děti dostaly kartičku s čísly stanic od 1 do 6 a musely je projet v určeném pořadí, v daném časovém limitu a zároveň dodržovat pravidla silničního provozu. Poté následovala „jízda zručnosti“, kde děti překonávaly dráhu s překážkami. V této soutěžní disciplíně patřil R. Tintěra a P. Vrbský mezi nejlepší. Pak jsme se přemístili do budovy, kde jsme předváděli poskytnutí „první pomoci“ – umělé dýchání na figuríně a ukázkou stabilizované polohy. Nakonec jsme vyplnili testy z pravidel silničního provozu a netrpělivě očekávali vyhlášení výsledků, I. kategorie se umístila na 3. místě, 2. kategorie obsadila dokonce 2. místo.

Škola v přírodě

V pátek 17.6.2011 vyrazily děti 1. stupně ZŠ Bělčice na týdenní školu v přírodě do Vítkovic v Krkonoších. Děti zdolaly výšlap

na pramen Labe, Studánku, Kotelskou vyhlídku a samozřejmě nechyběl výlet do Jilemnice, kde si nakoupily dobroty a dárky domů. Celý týden se nesl v duchu pirátů. Piráti plnili různé úkoly, např. vymýšleli jméno piráta a bandy, tvořili vlastní vlajku, zpívali pirátskou písničku, vyráběli mačetu, pásku přes oko, přívěsek, náušnici, ale také měšec, kam si piráti sbírali zlatáky za splnění úkoly.

Mezi všemi činnostmi se děti také koupaly v bazénu, hrály společenské hry, fotbal, slaňovaly s profesionálním hasičem Alešem Vaňáčem a dokonce proběhl i kurz první pomoci pod vedením MUDr. Lenky Českové. Na závěr nechyběla ani šipkovaná, která končila hledáním pirátského pokladu. Všem dětem se v Krkonoších líbilo, i když nám děšť občas překazil plány. Pirátům to však nevadilo, ti jsou přeci zvyklí na vodu a drsné podmínky! Těšíme se všichni na další výpravu za Krakonošem!

Obří šlápě

Dne 13.6.2011 vyrazili žáci 2. a 4. třídy poznávat okolí své obce. Ze Závěšiny se pěšky vydali hledat „Obří šlápě“. To je kámen s obří stopou. V doprovodu většiny rodičů plnily děti různé úkoly a řádčky je dovedly k cíli. Tam na ně kromě pokladu a onoho kamene čekalo překvapení. Lesní trpaslíci každému schovali na památku kamínek se stopou.

Výlet do Inářského zámku

22.6.2011 se uskutečnil výlet do Inářského zámku. Žáci 1. stupně společně s dětmi z mateřské školy si prohlédli zámek. Tato prohlídka byla obohacena poutavým vyprávěním p. Kurze. Navštívili jsme muzeum koček a zhlédli divadelní představení „Není drak jako drak“, které zpestřily zajímavé kulisy.

STO LET BĚLČICKÉHO SOKOLA

„Ni zisk - ni sláva“. Jedna z nosných myšlenek sokolské činnosti. Jak se nám zdá dnes již směšně archaická. Přesto sokolská myšlenka dokázala oslovovat a vychovávat generace našich otců a praotců pro společnou vlasteneckou, tělocvičnou a kulturní činnost. K lásce a úctě k městu, vlasti a především k demokracii. Vraťme se teď zpátky v čase, kdy pojmy jako morálka, spravedlnost a vlastenectví nebyly pouze vyprázdněné pojmy. Vraťme se přesně o sto let zpátky, kdy byla v našem městě založena tělocvičná jednota Sokol Bělčice. Připomeňme si, jak to tenkrát vše začalo.

Dne 25. června roku 1911 v hostinci u Cvrků konala se ustavující valná hromada tělocvičné jednoty Sokol Bělčice. Prvním starostou jednoty byl zvolen br. Václav Benda, místostarostou br. MUDr. Hyněk Ječmen, pokladníkem br. Josef Havlát, jednatelem br. Josef Honc a zapisovatelem br. Václav Brabec, který jako člen místního odboru Národní jednoty pošumavské byl jedním z hlavních iniciátorů vzniku bělčického Sokola. Přípisem ze dne 17. října 1911 c. k. okresní hejtmánství v Blatné schvaluje stanovy a povoluje nošení sokolského odznaku. Ihned po svém založení se začíná se sportovní, kulturní a spolkovou činností.

Zanedlouho po svém založení bylo jasné, že se schyluje ke světové válce. Do té byli povoláni již také bělčičtí muži, členové Sokola. Z té se br. Kravařík, Hála a Veselý již nevrátili. Důležitý podíl Sokola při vzniku a obraně Československého státu je všeobecně znám. Také po vzniku republiky jsou Sokolové povoláni do zbraně znovu. „Tentokrát jdou hájit nedílnost osvobozené vlasti proti bolševickému náporu maďarskému...“ (citováno ze sokolské kroniky).

Po uklidnění situace, už přichází čas pro opětovnou spolkovou činnost. Povinností členů Sokola bylo mimo jiné pravidelné cvičení, které vždy vrcholilo všesokolským sletem. Zprvu se cvičilo U třech křížů. Osvětové, vzdělávací a společenské akce se konaly v sále U Havlátů, zde se pořádala i sokolská divadelní představení. Nazrál čas a bylo jasné, že Sokolové potřebují svůj sportovní a kulturní stánek. Kupují část hospodářských budov „ve dvoře“ a značným úsilím, jak finančním tak fyzickým, je přebudovávají. Úsilí vyvrcholilo dne 26. 7. 1926 otevřením bělčické sokolovny. Od té doby mají Bělčice velký tělocvičný sál pro cvičení Sokolstva všech věkových kategorií. Sál využívají všechny organizace působící v Bělčicích a okolí pro své akce a plesy. Divadelní sál v prvním patře pak především Sokolové pro divadelní představení a různé oslavy. Sokolovna je po celou dobu své existence využívána též bělčickou školou.

S rozvojem kinematografie pak přichází další využití divadelního sálu a tou je promítání filmů. Licenci na promítání filmů získává Sokol v roce 1929. Nejprve pochopitelně němých. K těm pak musejí pořadatelé zajišťovat hudební doprovod. V této době je Sokol ve městě nejužší společenskou organizací, ať na poli sportovním, společenském, kulturním, či v péči o mimoškolní výchovu mládeže.

To již nad Evropu přicházejí mračna v podobě německého fašismu. V té době je v plné přípravě nácvik na X. všesokolský slet. Po celé zemi se konají předletové závody a cvičení. Rozhodnost postavit se agresorům je mezi Sokolstvem obrovská. Průvod Sokolstva Prahou, který je součástí všesokolského sletu, je znám především skandováním hesla: „Dejte nám zbraně, dali jsme si na ně.“ Přání Sokolů jak známo nebylo vyslyšeno. Mnoho z nich zaplatilo svoji odvahu životem. Mimo jiné také starosta župy Jeronýmovy, které jsme byli do jejího zrušení součástí, bratr Jaromír Konáš, z bělčických Sokolů br. Emanuel Voříšek a rodina Lederrerova.

Zprvu okupace byla tělocvičná činnost v Sokole tolerována za podmínek, že v Sokole nebudou občané židovské národnosti, že na veřejnosti nebude nošen sokolský kroj a budou zakryty sokolské nápisy atd. Dne 12. října 1941 byla tělocvičná jednota Sokol, pro svůj protifašistický postoj a množství svých členů v odboji, zrušena. Její majetek zabaven. Tím však boj Sokolů za

osvobození neustává. 12 000 Sokolů bylo za války vězněno a přes 4000 zahynulo.

Nad bývalým sokolským majetkem byl ustanoven německým protektorem správce. Ten měl dozor i nad promítáním v kině. Bělčická sokolovna sloužila k ubytování vojáků německé armády, na konci války pak vojáků Vlasovovy armády a na konec vojáků Rudé armády.

Po osvobození se opět probouzí jednota k životu. Poválečné nadšení je obrovské. Ožijí všechny složky sokolského života. V Bělčicích je na sokolské zahradě vybudován stadion pro bruslení a hokej. Začíná se s nácvikem XI. všesokolského sletu. Mnohým demokraticky smýšlejícím občanům, mezi které Sokolové vždy patřili a svojí činností od svého založení dokazovali, bylo zřejmé, že vývoj v naší zemi bude směřovat jinam než k demokracii. Odpor k tomuto vývoji opět vyjádřili ve všesokolském sletovém průvodu Prahou, když před hlavní tribunu s Klementem Gottwaldem, právě usurpujícími prezidentskou moc ve státě, skandovali: „Nedáme si diktovat, koho máme milovat. Ať žije prezident Beneš.“ Také tento odpor byl v budoucnu náležitě potrestán. Mnoho Sokolů, také bělčických, skončilo v komunistických věznicích jako nepřítel socialismu. Jelikož si vládnoucí garnitura byla vědoma síly sokolské myšlenky a činnosti, rozhodla se pro vytvoření tzv. sjednocené tělocvičny, jejíž součástí se stal i Sokol. Stoupenci nového režimu byli vyzváni svým vedením, aby vstupovali do Sokola a tím pomohli rozvrátit tuto jednotnou organizaci. A opravdu, bělčičtí Sokolové se rozdělili na dva tábory. Jedni, kteří nebyli ochotni sdílet jeden Sokol s přísluhovači režimu a tělocvičnou jednotu opustili a druzí, kteří nebyli ochotni „svůj“ Sokol bez odporu odevzdat. Netrvalo však stejně dlouho, než ze sokolských ideálů zbyl pouze název a možnost udržovat v provozuschopném stavu Sokolovnu, která vlastně už ani jejich nebyla.

Za doby nesvobody se činnost socialistického Sokola, tělocvičnou jednotu ČSTV, soustředila prakticky na činnost ve fotbalovém klubu a nesoustavného cvičení v sokolovně. Bělčické ženy nacvičovaly spartakiády. Nutno přiznat, že fotbalisté a zprvu ještě hokejisté, kteří na svých dresech nosili jméno Sokol Bělčice opravdu ostudu nedělali. Také Sokolovna dožala několika pozitivních změn při vybudování přísálí. Naděje na obnovu předúnorového Sokola ještě svítla pravověrným bělčickým Sokolům při obrodném procesu v roce 1968. Ale všichni dobře víme, že příchodem internacionálních vojsk v čele se sovětskou armádou všechny naděje pohasly. Sokolovnu nadále využívala základní škola k tělesné výchově, konaly se zde taneční zábavy a plesy, promítalo se zde kino, sokolskou zahradu využívaly děti pro dopravní výchovu. Alespoň zde měl záměr Sokolů ze začátku minulého století své naplnění.

Obnovení statutu Sokola po roce 1989 šlo poměrně hladce. Mnozí z nás věděli od svých rodičů a prarodičů jakou cenu pro ně mělo členství v Sokole, ať po stránce fyzické či morální. Opět se v tělocvičné jednotě Sokol Bělčice cvičí, hraje fotbal, volejbal a šipky či se provozují asijská bojová umění.

Doba je však jiná. Pocit souzářnosti, vlastenectví, zdokonalování morálních vlastností a ochota bojovat za lepší stav společnosti již oslovují jen málokoho z nás. Bělčický Sokol i po sto letech od svého založení žije. Přejme jemu i sobě, ať se mu daří.

Ať se parafrázované motto dnešní společnosti „Jen zisk a jen sláva“ opět změní, alespoň pro spolkovou činnost a soužití mezi lidmi, na: „Ni zisk - ni sláva“, ať se máme kam vrátit.

Zbyněk Novotný

Bělčické kulturní a sportovní léto v plném proudu

Úvodní akcí letošního bělčického léta byl 4. června Dětský den. Pořadatelé, kterými byli tradičně TJ Sokol, obecní úřad, základní škola, místní knihovna, maminky a tatínkové, připravili dětem kromě mnoha soutěží také milé představení v podobě klauna Kristyana. Jeho společníci byli zvířecí kamarádi: medvědice, medvídek a dva hadi. Děti, které měly štěstí, mohly zvířata pozorovat z bezprostřední blízkosti a také si je pohladit.

24. – 26. června proběhla oslava stého založení TJ Sokol Bělčice

Před otevřením výstavy, uspořádané k tomuto výročí, položil starosta obce a Sokola s hosty kytici k pomníku padlých spoluobčanů. Potom si již zájemci mohli prohlédnout výstavu a mnozí zavzpomínat na svá léta strávená v Sokole. Sobota byla sportovně laděna. V rodinném fotbálku firmy EON zvítězila rodina Jelínkova a Průchova. Vrcholem odpoledne byl zápas našeho A-týmu s ligovým výběrem Romana Vonáška. Zvítězili hosté. V rámci odpoledne si aktivní bělčičtí fotbalisté vzpomněli také na své dříve narozené kolegy a kromě společné fotografie jim předali dary od sponzora akce. V utkáních se představily všechny věkové kategorie bělčických fotbalistů. V ukázkách mezi zápasy zaujal další sokolský oddíl – oddíl asijských bojových umění. Nedělní dopoledne patřilo volejbalistům. Zvítězili hosté ze Sokola Kasejovice. Odpoledne pak na bělčickém náměstí proběhla malá slavnost, při které byly předány pamětní listy ČOS několika současným a bývalým Sokolům. S krátkými projevy vystoupili hosté: starosta sokolské župy jihočeské Mgr. Stanislav Matoušek, poradce prezidenta ČR Ing. Josef Kalbáč a bývalý starosta župy Jeronýmovy pan Zdeněk Janda. Úspěch mělo cvičení malých Sokolů. K dobré náladě při poslechu strakonické Nektarky přispěli také šipkaři s turnajem „Šipky pro všechny“.

Jezdecké závody

Také o týden později - 2. července - bylo v Bělčicích veselo. O pouťovém víkendu se konaly jezdecké závody. Pořadatelem byl tradičně JK Březnice ve spolupráci s obecním úřadem. Během odpoledne se kromě soutěžících jezdců představil jezdecký potěr z Úslavanu Blovice ve voltžním vystoupení a děti na ponících z JK Rpety. Den pokračoval již tradičním „Posezením pod lipami“ s country kapelou Šrumecz a hostem večera- nestárnoucí Heidy Janků, která dostala do víru tance nejen dětské, ale i dříve narozené diváky.

Před námi je soutěž v požárním sportu „O pohár starosty obce“, která se koná 23. července. Věříme, že přijdete podpořit naše hasičské borce.

Tradičně vzrušující podívanou nabízí motocross „Bělčická višňovka“ pořádaná 17. září 2011.

Z.N.

BEZDĚDOVICE

Dej nám, Bože, tři dary: smělost, vyrovnanost, rozum. Smělost na to, abychom změnili věci, které se změnit dají.

Vyrovnanost na to, abychom se dokázali smířit s tím, co změnit nelze. A rozum na to, abychom mezi těmi věcmi dokázali rozlišovat.

Reinhold Niebuhr

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštik

Máme být na koho pyšní....

ONDRA ŠIMS

Je žákem základní školy ve věku 12 let. Navštěvuje 5 let Základní uměleckou školu v Blatné, obor hra na akordeon. Jednou za 3 roky probíhá celostátní soutěž žáků ve hře na akordeon. Po vítězství okresního kola postoupil do krajského kola v Třeboni, kde se v jeho kategorii stal vítězem s postupem do ústředního kola, které se konalo dne 6.5.2011 v Havířově. V ústředním kole získal krásné druhé místo.

Zastupitelstvo obce gratuluje Ondrovi k jeho dosavadním úspěchům ve hře na akordeon a přeje do dalších roků radost ze hry a mnoho úspěchů.

Miluše Kubátová

Oslava Mezinárodního dne dětí v Bezdědovicích

V neděli 5. června 2011 uspořádalo SDH Bezdědovice za přispění OÚ Bezdědovice na hřišti „U jam“ Dětský den. Příprav a organizace se ujalo družstvo hasiček SDH.

Pro děti bylo připraveno mnoho soutěží a her jako skákání v pytli, lovení rybiček, střílení z praku na balónky s vodou, porážení kuželek, jízda na koni, přetahovaná, chození v obrovských gumovkách a další. Za každý splněný úkol získaly děti sladkou odměnu. Po absolvování všech her nám děti nakreslily obrázek na téma „Co se Ti tady dnes nejvíce líbilo?“ Všem dětem se obrázky moc povedly!!! Ovšem největší úspěch mělo po parném dni brouzdání a hledání „pokladů“ v Závišinském potoce. Na závěr jsme si všichni společně opekli buřty. K dobré náladě hrál písničky z reproduktoru pan Zbíral.

Myslím, že se všem dětem velice líbilo a že se příští rok uvidíme zas!!! Ještě bych chtěla poděkovat všem, co nám po celý den pomáhali jak s přípravami, tak s organizováním.

Za SDH Bezdědovice

Text: Anna Staňková. Foto: Miluše Kubátová

Pouťové zábavné odpoledne

V neděli 26.6.2011 připravil Obecní úřad ve spolupráci se SDH v Bezdědovicích na „U jam“ odpoledne plné zábavy pro děti. Bylo se na co těšit. Skákací hrad si užily děti od jednoho roku do jedenácti let. Motorky Yamaha a dětské motorové čtyřkolky proháněly děti školního věku a dětské bateriové motorky a čtyřkolky byly určeny pro předškolní děti. Pouťovou neděli plnou zábavy pro děti si návštěvníci pěkně užili. „Osvěžovna“ byla velmi příjemná, dalo se koupit i něco dobrého na zoubek

pro děti. Srdečně děkujeme všem spoluobčanům i občanům, kteří se podíleli na organizaci a zajištění této akce.

Text a foto: Miluše Kubátová

Bezdědovické sportování

V sobotu 25.6.2011 proběhl 6. ročník pouťového turnaje v nohejbalu trojic. Tohoto turnaje se zúčastnilo 5 trojic. První místo pro sebe vybojovala trojice Blatná ve složení Švejda, Tvrdý a Bobr. Druhá příčka patřila trojici Pitbull ve složení Jaroslav Suchánek, Josef Suchánek a Jan Grešák. Na třetím místě skončila trojice Káčátka ve složení Ota Burian ml., Šorm a Ivo Kupar. Všichni zúčastnění za své výkony obdrželi věcné ceny. Hráči i diváci se těší na další podobné akce.

Text: Alena Vestfálová. Foto: Stanislav Brda

Připravované sportovní akce, je na co se těšit! Srdečně zvou Bezdědovičtí sportovní nadšenci.

• 23.7.2011: Tradiční bezdědovický sedmiboj. Začátek v 10:00 hodin.

NAŠI JUBILANTI...

ŽIVOTNÍ JUBILEUM

*Kdo je stále veselý,
ničeho se nebojí, žádný pláč a žádné stesky,
vždyť je přece život hezký.
Kdo se dívá kolem sebe, vidí lidi, květy, nebe.
Ten, koho těší svět, ten tu bude do sta let!*

V měsíci červenci a srpnu oslaví životní jubileum:

- p. Kepka Vratislav, Bezdědovice (75 let)
- p. Kuparová Anna, Bezdědovice (91 let) v současnosti je nejstarší občankou Bezdědovic
- p. Němec František, Bezdědovice (80 let)
- p. Mikolášková Helena, Bezdědovice (80 let)

S přáním všeho nejlepšího, hlavně pevného zdraví a životního elánu přišli poblahopřát s dárkovým balíčkem zastupitelé obce.

SVATBY.....

V květnu oslavili svatbu manželé Ota a Alena Burianovi z Bezdědovic.

V červnu oslavili svatbu manželé Jiří a Kateřina Teskovi z Bezdědovic.

Zastupitelstvo obce přeje vše nejlepší, hodně let plných zdraví a radosti ze života.

Všem čtenářům přejí pěkné letní dny, odpočinkovou dovolenou a spoustu dobré nálady. Miluše Kubátová, starostka

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese:

www.bezdedovice.cz

BLATNÁ

Otevření tržště místních produktů v Blatné

Dnem 3.6.2011, kdy byl vydán kolaudační souhlas na stavbu tržště v Podzámčí, se Blatná a celý blatenský region dočkaly splnění několikaletého přání mít v regionu místo, kde by mohli nabízet a prodávat své výrobky a produkty regionální řemeslníci a drobní zemědělci a pěstitelé.

K tomu by tedy mělo sloužit výše zmíněné tržště, které bylo vybudováno ve dvou etapách za celkem 443.385 Kč. Na vybudování tržště by podle uzavřených dohod měl přispět Státní zemědělský intervenční fond z prostředků Evropské unie částkou 314.784 Kč, a to na základě předložených žádostí o proplacení, které se v současné době zpracovávají. Zmíněné tržště nacházející se v ulici Vorlíčkova naproti OD LIDL je vybaveno třemi pevnými dřevěnými stánky a prostorem připraveným pro celkem 20 metrů mobilních stánků budoucích trhů. Dále je tržště vybaveno sociálním zařízením a osvětlením a je doplněno výsadbou okrasných dřevin. Provozovatelem tržště jsou Technické služby města Blatné s.r.o, které jsou připraveny evidovat zájemce o prodej na tržšti. Zájemci se mohou hlásit na telefon 383 422 541 nebo na emailové adrese tsblatna@seznam.cz. Provoz tržště se bude řídit jednak tržním řádem, které formou nařízení vydává rada města, a jednak provozním řádem, který vydává provozovatel tržště. Oba předpisy budou trvale vyvěšeny v prostoru tržště. Doufáme, že se brzy přihlásí zájemci o využití tržště k prodeji svých produktů a výrobků a tím ožíví a rozšíří současnou nabídku sortimentu stávajících kamenných obchodů.

V Blatné dne 22.6.2011

Ing. Jaromír Formánek, MěÚ Blatná, OMIR

Problematika parkování ve městě

Tak jak v posledních dvou desetiletích neustále narůstá počet registrovaných motorových vozidel, dochází úměrně tomuto jevu nejen ke zvyšování frekvence vozidel v silničním provozu, ale taktéž samozřejmě i ke zvýšení počtu vozidel parkujících. Stejně jako je silniční síť dimenzována na daleko nižší provoz a současnému nárůstu neodpovídá, tak i původní parkovací plochy a místa ve městech svojí kapacitou dnešní potřebě nedostačují. Protože si uvědomujeme, že Blatná pochopitelně není v tomto směru výjimkou, investuje Město do vybudování nových parkovišť více než kdykoliv v minulosti. Velký počet parkovacích míst byl vybudován (zrekonstruován) při opravě tř. J. P. Koubka, bylo vybudováno nové parkoviště s provizor-

Tržnice v Blatné, foto Radka Vokrojová

ním povrchem u provozovny Elektro Suchý, v loňském roce bylo postaveno nové parkoviště na sídlišti v ul. Šilhova. V letošním roce je plánováno rozšíření parkovacích ploch v ul. Nerudova, v dalších letech pak postupně v lokalitách Na Bílé husi a U Čertova kamene. Taktéž je plánována stavba nového parkoviště na rohu ulic Čechova a Spálená.

I přes uvedená opatření dochází v určitých časových úsecích v některých lokalitách města k převisu poptávky po parkovacích místech nad jejich skutečným počtem. Tuto situaci pak někteří řidiči řeší tím, že zastavují či stojí i na místech, kde je to dopravním značením nebo přímo zákonem zakázáno. Zpravidla si ovšem bohužel neuvědomují, že chybně zaparkované vozidlo může znamenat bezprostřední ohrožení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu.

Proto se domnívám, že je na místě zopakovat, co je dle zákona č. 361/2000 Sb. (O provozu na pozemních komunikacích) zastavení a stání a kde je příslušnými ustanoveními tohoto zákona (a případně i dalších právních předpisů) zakázáno zastavit či stát. U některých bodů se pokusím o stručné zdůvodnění takového omezení.

Za zastavení se podle zákona považuje uvedení vozidla do klidu na dobu nezbytně nutnou k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob anebo k neprodlenému naložení nebo složení nákladu. Klíčovým slovem v této definici je přitom výraz „neprodlenému“. Pokud stojíme např. před obchodem, kde kupujeme objemnější věc a strávíme přitom čtvrt hodiny, nejedná se evidentně o zastavení, ale o stání. O zastavení by se jednalo, pokud si věc koupíme a následně přeparkujeme vozidlo před obchod, kde náklad neprodleně naložíme a hned odjedeme.

Za stání se považuje uvedení vozidla do klidu nad dobu dovolenou pro zastavení.

ŘIDIČ NESMÍ ZASTAVIT A STÁT:

- V místě, kde je to zakázáno příslušnou vodorovnou nebo svislou dopravní značkou. Pro umístění takové značky musí být vždy pádný důvod (musí projít příslušným schvalovacím procesem) a vztahuje se téměř vždy k bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Jedná se zpravidla o velmi frekventované průtahy městem, o rozhledové trojúhelníky křižovatek atd.

- Vlevo ve směru jízdy, s výjimkou jednosměrné pozemní komunikace. Důvodem je vyšší riziko střetu s ostatními vozidly při zájždění a vyjždění, protože vlevo parkující vozidlo kříží jízdní dráhu i protijedoucím vozidlům.

- Takovým způsobem, který by znemožňoval ostatním řidičům vyjetí z řady stojících vozidel. Při zastavení a stání vedle vozidla se speciálním označením O1 (vozidlo přepravující osobu těžce postiženou nebo těžce pohybově postiženou) musí řidič ponechat boční odstup nejméně 1,2 m. To je důležité z důvodu, aby byl umožněn nástup a výstup osobě,

kteří používá například invalidního vozíku.

- V místě, kde by při zastavení nezůstal volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro oba směry jízdy. Pro stání musí zůstat volný jízdní pruh 3 m pro každý směr jízdy (u obousměrné komunikace tedy 6 m). Důvodem je zachování průjezdnosti komunikace.

- V nepřehledné zatáčce a v její těsné blízkosti. Důvodem je skutečnost, že ostatní řidiči nemusí stojící vozidlo včas spatřit, případně nemají dostatečný rozhled pro jeho objetí.

- Před nepřehledným vrcholem stoupání pozemní komunikace, na něm a za ním. Důvody tohoto ustanovení jsou shodné jako v předchozím bodu.

- Na přechodu pro chodce a ve vzdálenosti kratší než 5 m před ním. Stání vozidla bezprostředně před přechodem podstatně snižuje vzájemnou rozhledovou vzdálenost řidiče a chodce a chodce na vozidlo. V případě malého dítěte pak řidič jedoucího vozidla nemusí vůbec zpozorovat, že již vstoupilo na přechod.

- Na křižovatce a ve vzdálenosti kratší než 5 m před hranicí křižovatky a 5 m za ní; tento zákaz neplatí v obci na křižovatce tvaru „T“ na protější straně vyúsťující pozemní komunikace. Hranice křižovatky se v tomto případě uvažuje v místě, kde je na vozovce vyznačena příčná čára souvislá (tzv. „stop čára“); tam kde toto vodorovné dopravní značení není se za hranici křižovatky považuje místo, kde začíná zakřivení okraje vozovky (oblouk). Důvodem je jak zajištění průjezdnosti křižovatky, tak dostatečného rozhledu. Pro zajištění opravdu bezpečného rozhledu v křižovatce je přitom uvedené ustanovení ještě poměrně nedostatečné. Proto se na frekventovaných křižovatkách tato vzdálenost zpravidla ještě prodlužuje příslušným dopravním značením.

- V přípojovacím nebo odbočovacím pruhu.

- U zastávky tramvaje, autobusu nebo trolejbusu bez nástupního ostrůvku v úseku, který začíná dopravní značkou „Zastávka autobusu“, „Zastávka tramvaje“ nebo „Zastávka trolejbusu“ a končí ve vzdálenosti 5 m za označником zastávky, a tam, kde taková dopravní značka není, ve vzdálenosti kratší než 30 m před a 5 m za označником zastávky; je-li prostor zastávky vyznačen vodorovnou dopravní značkou „Zastávka autobusu nebo trolejbusu“ nebo „Zastávka tramvaje“, platí tento zákaz jen pro vyznačený prostor. Důvodem je umožnění bezpečného zajetí a vyjetí vozidla hromadné přepravy osob (autobusu) na zastávku.

- Na železničním přejezdu, v podjezdu a v tunelu a ve vzdálenosti kratší než 15 m před nimi a za nimi.

- V místě, kde by vozidlo zakrývalo svislou dopravní značku nebo vodorovnou dopravní značku „Směrové šipky“ nebo „Nápis na vozovce“.

- Ve vyhrazeném jízdním pruhu.

- V jízdních pruzích vyznačených na

vozovce mimo pravého jízdního pruhu.

- Ve vzdálenosti kratší než 5 m od začátku a konce vodorovné dopravní značky „Podélná čára souvislá“ nebo nástupního ostrůvku tam, kde by mezi touto dopravní značkou nebo nástupním ostrůvkem a vozidlem nezůstal volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m. Důvodem je zajištění průjezdnosti komunikace. V případě plné čáry souvislé sice může řidič jedoucí za stojícím vozidlem tuto čáru přejet z důvodu objíždění, zpravidla však nemá pro takové objetí zajištěn dostatečný rozhled nebo jiné podmínky, kvůli čemuž je v daném místě středová plná čára souvislá provedena.

- Na mostě. Důvodem je mimo jiné skutečnost, že stojící vozidla by zvyšovala zatížení mostu.

- V tunelu; to neplatí v případě nouzového stání na místě označeném dopravní značkou „Nouzové stání“; v případě nouzového stání musí řidič vypnout motor.

- Před vjezdem na pozemní komunikaci z polní nebo lesní cesty nebo z místa ležícího mimo pozemní komunikaci. Přestože je důvod tohoto ustanovení zcela zřejmý, jedná se bohužel o jeden z nejčastějších přestupků, kterého se řidiči při parkování dopouštějí.

- Na vyhrazeném parkovišti, nejde-li o vozidlo, pro které je parkoviště vyhrazeno; to neplatí, jde-li o zastavení a stání, které nepřekročí dobu tří minut a které neohroží ani neomezí ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, popřípadě neomezí řidiče vozidel, pro něž je parkoviště vyhrazeno. Je-li ovšem parkovací místo vyhrazeno pro držitele speciálního označení O1, nesmí řidiči ostatních vozidel na takové parkoviště vjet vůbec.

- Na tramvajovém pásu.

- Na silniční vegetaci, pokud to není povoleno místní úpravou provozu na pozemní komunikaci (tj. dopravním značením). Obecně závaznou vyhláškou Města Blatná č. 7/2005 je navíc zakázáno vjíždět na veřejnou zeleň, tudíž na ní i parkovat motorovými vozidly či odstavovat přívěsy za osobní automobily.

- Na jiných místech, kde by tím byla ohrožena bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, zejména jízda ostatních vozidel.

- V době od 5.00 do 19.00 hodin je zakázáno stání tam, kde by nezůstal mezi vozidlem a nejbližší tramvajovou kolejnicí volný jízdní pruh široký nejméně 3,5 m.

- Na silnicích I. třídy a za snížené viditelnosti i na silnicích II. a III. třídy je mimo obec zakázáno zastavení a stání jinde než na místech označených dopravní značkou jako parkoviště.

- Na dopravním okruhu označeném dopravní značkou „Okruh“ nebo „Změna směru okruhu“ (bývá vyznačeno zpravidla ve větších městech) je zakázáno stání.

- Není-li stanoveno jinak, nesmí jiní účastníci provozu na pozemních komu-

nikacích než chodci užívat chodníku nebo stezky pro chodce. To znamená, že mimo případy, kdy je příslušnou dopravní značkou povoleno částečné stání na chodníku, není dovoleno na chodníku (či jeho části) ani zastavit a stát. Částečné stání na chodníku se z pohledu řidiče může na první pohled jevit jako bezproblémové, protože tím zbuduje více místa pro průjezd ostatních vozidel. Přesto je to často velmi nebezpečné, protože zúženou částí chodníku zpravidla neprojde invalida na vozíku, či maminka s kočárkem. Tito chodci pak musí vyjet z chodníku a užít k obejití stojícího vozidla vozovku.

- V obytné zóně a pěší zóně je stání dovoleno jen na místech označených jako parkoviště. Důvodem je především skutečnost, že v těchto případech slouží vozovka nejen vozidlům, ale i pěším.

Podnikatel v silniční dopravě je povinen zabezpečit, aby odstavení a dlouhodobé stání jeho vozidel, jejichž celková hmotnost přesahuje 3,5 t, bylo zajištěno mimo veřejně přístupné pozemní komunikace.

Na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejných prostranstvích je zakázáno odstavovat autovraky.

Obec může vymezit a příslušnými dopravními značkami označit určitou oblast, kde je stání vozidel zpoplatněno. V Blatné se jedná o lokalitu tř. J. P. Koubka a náměstí Míru. Důvodem takového opatření není primárně získání finančních prostředků od řidičů, ale především omezení zbytečného či zbytečně dlouhého parkování vozidel v centru města, kde pak taková vozidla zabírají místo řidičům, kteří zde potřebují zastavit např. z důvodu nákupu.

Je-li to naléhavě nutné, nemusí po dobu nezbytně potřebnou řidiči vozidel s označením O1 dodržovat zákaz stání a to jak vyplývající z dopravní značky nebo citovaných pravidel provozu na pozemních komunikacích. Přitom nesmí být ohrožena bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Pokud je v některém místě obecnou úpravou provozu (pravidly provozu na pozemních komunikacích) či dopravní značkou (vodorovnou nebo svislou) zakázáno zastavení, platí toto v plné míře i pro řidiče vozidel s označením O1.

Tvoří-li špatně parkující vozidlo překážku provozu na pozemních komunikacích nebo stojí-li neoprávněně na vyhrazeném parkovišti, může policista (a v určitých případech i strážník městské policie) rozhodnout o jeho odstranění (odtažení). Vozidlo se odstraní na náklad provozovatele vozidla. Pokud špatně parkující vozidlo netvoří přímo překážku v provozu, může policista či strážník městské policie užít technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla, tzv. „botičku“.

Za stání či zastavení vozidla v místech, kde je to zakázáno (značkou nebo pravidly provozu), může policista nebo strážník městské policie uložit blokovou pokutu do 2 000 Kč, ve správním řízení pak lze uložit pokutu ve výši od 1 500 do 2 500 Kč (+ 1 000 Kč náklady řízení). Například za stání na parkovacím místě vyhrazeném pro vozidla s označením O1, či za odstavování autovraků jsou ovšem pokuty ještě vyšší.

Z výše citovaného je patrné, že pouze samotná neexistence dopravní značky zakazující zastavení nebo stání vůbec neznamená, že na konkrétním místě je možné zaparkovat.

V poslední době zaznamenal odbor dopravy častější dotazy veřejnosti, zda-li je možné před vjezdem umístit svislou či vodorovnou dopravní značku vyznačující zákaz zastavení. Umístění takových dopravních značek považujeme s ohledem na výše uvedené za nadbytečné, protože před vjezdem na pozemní komunikaci je stání a zastavení zakázáno zákonem. Výše sankce pro takto parkujícího řidiče je přitom stejná, bez ohledu na to, zda-li v místě je či není dopravní značka.

Dle informace Městské policie Blatná se její strážníci budou stále více zaměřovat na odhalování a postihování řidičů, kteří zastavují či stojí v rozporu se zákonem nebo dopravním značením. Největší pozornost bude věnována řidičům, kteří svým stáním ohrožují bezpečnost provozu, parkují před vjezdy do rodinných domů či bezdůvodně najíždějí na chodník.

Pevně doufám, že i přes čím dál větší problémy při nalezení volného parkovacího místa budeme všichni zákonem stanovená pravidla i dopravní značení respektovat. Ušetříme tak peníze za zbytečné pokuty a strážníkům Městské policie i příslušníkům Policie ČR práci s vypisováním pokutových bloků. Především ovšem

pomůžeme zlepšit bezpečnost a plynulost silničního provozu ve městě i když je zřejmé, že někdy budeme muset částečně slevit ze svého komfortu. Jako příklad slouží třeba situace na sídlištích, kde před vchody do jednotlivých domů často stojí automobily i na chodnicích a v křižovatkách, přičemž o 100 m dále zůstává poloprázdné parkoviště nebo situace na třídě T.G.M. před poštou, kde někdy stojí několik vozidel v zákazu stání i v případě, že na protější straně ulice jsou volná místa. Přispět ke zlepšení situace v parkování můžeme také tím, že před každou cestou po městě zvážíme, zda-li je opravdu nutné užít automobil či zda jej můžeme nahradit třeba jízdním kolem nebo dojít pěšky. Uvolníme tím parkovací místa pro ty spoluobčany, kteří z důvodu svého zdravotního stavu, objemného nákupu nebo vzdálenosti svého bydliště od Blatné, osobní automobil užít musí. **Jan Valášek, odbor dopravy MěÚ Blatná**

Výměnný pobyt v Roggwilu 17. – 24.6.2011

O tom, že se Švýcarsko může pyšnit nádhernou krajinou, vynikajícími čokoládami, sýry a poměrně bohatými, ale dobrosrdečnými občany, jsme se přesvědčili na výměnném pobytu ve švýcarském městečku Roggwil, partnerském městě Blatné. Tábor se uskutečnil ve dnech 17. – 24. června 2011 a zúčastnilo se ho 25 studentů ve věku 14 – 20 let z Blatné a okolí a dvě vedoucí.

I přes obavy z 10-tihodinové cesty a smutek, že zmeškáme tradiční Blatenský fest, jsme se vypravili v pátek 17.6. v ranní hodině na výlet plný dobrodružství, zážitků a přátelství. Po příjezdu nás přivítali kamarádi z Roggwilu a jejich rodiče, se kterými jsme potom odjeli domů. Rodiny nám zajistily víkend plný zábavy a přitom nám umožnily poznat Švýcarsko. V neděli nás společně ubytovali ve víceúčelové budově, která slouží k civilní ochraně obyvatelstva.

Od pondělka začal náš společný program po okolí Roggwilu. Nejprve jsme se vydali do hor, kde jsme zažili nevědní procházku s lamami na vořítku, poté jsme navštívili lanové centrum, kde jsme se vysílili, ale přesto jsme si šli ještě večer zahrát bowling, navečeřet se a zhlédnout zajímavý film.

V úterý jsme vyrazili do krásného města Luzern, kde jsme strávili dopoledne v dopravním muzeu a planetáriu. Následovala plavba lodí po Vierwaldstätter See do městečka Hergiswil.

Následující den, středu, jsme strávili v Roggwilu. Zavítali jsme do místního kláštera St. Urban, ale také do pekárny spojené s čokoládovnou. Tam jsme poznali nejen to, jak se čokoláda vyrábí, ale i sami jsme si zkusili udělat čokoládové figurky a tradiční pralinky. Odpoledne jsme si užili na místním koupališti.

Předposlední den, čtvrtek, jsme se vypravili do Race-Inn, kryté motokárové haly, kde jsme měli možnost jet opravdový závod. Za chlapce vyhrál Josef Říský (SOŠ Blatná) a za dívky Hana Solarová (SOŠ Blatná). Odpoledne jsme byli v nedalekém městečku Langenthal. Tento skvělý den a vlastně i týden jsme zakončili setkáním s Roggwilskými na horské chatě a společným posezením. V pátek ráno jsme se vydali zpět domů, kam jsme se už všichni těšili.

Tento výlet nás určitě bohatil o neuvěřitelné zážitky, poznání nového a přátelství, díky kterému jsme zvládli překonat jazykové bariéry. Velké díky patří především městu Roggwil, Blatné, ale také paní Bláhové a Španihelové, které měly pevné nervy a vše s námi zvládly. **Lenka Martínková a Hana Solarová, SOŠ Blatná, 2.D**

Fotoreportáž z Májového běhu se SOU Blatná

Ve čtvrtek 10. května 2011 se v areálu letního stadionu v Blatné konal „Májový běh se SOU Blatná“. Pořadatelem nově vznikající tradice bylo Střední odborné učiliště Blatná. Hlavním cílem bylo poměření sil v běhu, délka tratí byla odstupňována od 100 metrů pro nejmladší kategorie až po 1600 metrů pro středoškoláky. Celkem soutěžilo téměř 400 běžců. Sportovní dopoledne mělo milý doprovodný program, který připravili studenti SOU Blatná, s cílem setkání různých generací.

Text a foto Ing. Radka Vokrojová

Odpovědi klientů domova pro seniory v Blatné:

1. Co čtu v SOBáčku nejraději?

- líbí se mi články o mažoretkách
- nejvíce mne zajímá sport
- nejraději čtu zprávy o dění ve vesnicích, vím co se kde děje
- ráda čtu rozhovory s různými osobnostmi
- velice zajímavé jsou vzpomínky na nedávnou minulost (před revolucí v r. 1989)
- líbí se mi celkové uspořádání časopisu, čtu ho od začátku až do konce
- zajímají mne zprávy z vesnic blatenského regionu, čtu je, i když to tam neznám

2. Co mi tu chybí?

- nevzpomínám si na nic, je to zajímavý a pěkný časopis se spoustou informací
- jediná připomínka je příliš malé písmo

3. O čem (o kom) bych si chtěl v SOBáčku přečíst?

- chtěla bych si přečíst další rozhovory – např. s ředitelem našeho Domova pro seniory panem Václavem Kroupou
- zajímalo by mne něco o paní Radce Vokrojové, kterou známe z besed u nás
- něco o blatenských ochotnících, zvláště o panu učitelci Šilhovi, který režíroval mnohá představení
- povídání s osobami z redakce SOBáčku
- rozhovor s dobrovolníky, kteří dochází do Domova pro seniory
- uvítala bych článek o učitelích z našeho kraje
- zajímavá by byla historie místních pohostinství

Spolek divadelních ochotníků v Blatné slaví výročí

V Městském muzeu Blatná je v současné době k vidění výstava k významnému výročí divadelních ochotníků v Blatné. Kdo jste ji ještě neviděli, neváhejte. O divadle jsme si povídali s panem Mgr. Františkem Šatavou, předsedou Spolku divadelních ochotníků v Blatné.

Nejprve by se slušelo představit divadelníky v Blatné našim čtenářům. Jaké výročí oslavujete? Jak velký je Váš soubor?

Spolek divadelních ochotníků v Blatné (SDO) oslavuje v roce 2011 již 160. výročí svého trvání. V současné době má soubor přibližně 60 členů všech generací. K příležitosti tohoto výročí jsme s Václavem Cheničkú nacvičili hru Ladislava Stroupežnického „Naši furianti“.

Na letošní rok jste si připravili hru „Naši

furianti“. Proč právě tu?

Tuto hru jsme vybrali, protože ukazuje jihočeský venkov v minulých dobách a dobré i špatné lidské vlastnosti, které se v průběhu času nemění.

V městském muzeu lze vidět mnoho historických i současných dokumentů o činnosti SDO. Když už jste shromáždili tolik podkladů o historii divadla a ochotníků v Blatné, neuvažujete o vydání publikace?

O historii ochotnického divadla v Blatné byla v roce 1991 vydána publikace Jiřího Sekery a Josefa Dvořáka k 140. výročí založení SDO. Publikace je ukončena rokem 1988. Tento sborník chceme rozšířit o další léta až do současnosti, neboť byla sehrána řada dalších her např. Limonádový Joe, Těžká Barbora, pohádkové hry, Veselé paničky windsorské, Zprávy ze severu a mnoho dalších.

Ne všichni si dovedou představit, kolik je to práce, nazkoušet divadelní hru. A k divadlu patří kostýmy, kulisy a ... plakáty, reklama. Jak si to všechno pro svá představení zajišťujete?

Součástí každého představení je výprava tj. kostýmy, kulisy, osvětlení, případně hudba, taneční soubor atd. Ke každému představení patří samozřejmě i dobré ozvučení. Toto vše i veškerou výpravu zajišťujeme z vlastních prostředků našimi členy.

Jak si vybíráte repertoár? Jakým hrám dáváte přednost?

V našem repertoáru převažují činohry jednak klasické, jednak moderní. V nich převažují veselohry, neboť o ně mají zájem jednak herci a jednak diváci.

Jak dlouho se věnujete ochotnickému divadlu? Když si občas čtu rozhovory s divadelními herci, častá otázka bývá na „vysněnou“ roli. Jaká je ta Vaše?

Ochotnickému divadlu se věnuji asi 50 let. V převážném množství představení jsem za tuto dobu hrál. Nikdy jsem žádnou roli neodmítl, každá mi byla něčím blízká.

V zámeckém parku v Blatné se hrálo divadlo. Jak se díváte na propojení divadla a zámeckých parků? Uvažovali jste o obnovení této tradice v Blatné nebo jinde?

Některá představení se hrála v zámeckém parku, naposledy to byly v roce 1991 Hrátky s čertem. Vzhledem k technické náročnosti těchto představení o jejich obnově v zámeckém parku zatím neuvažujeme.

A co na závěr? Snad otázka, jaká překvapení připravujete pro milovníky ochotnického divadla na další sezony?

Pokud jde o překvapení pro diváky, připravuje se Charleyova teta a uvažuje se o komedii Tři v tom. Jak je tedy zřejmé, SDO rozhodně nezahálí, což je dáno i tím, že má pro svou činnost velice dobré podmínky, má možnost kdykoli zkoušet na jevišti blatenské sokolovny a využívat veškeré zařízení. Toto vše umožňuje velice dobrá spolupráce s MěÚ v Blatné. Rád bych za tuto dobrou spolupráci poděkoval.

Děkuji za rozhovor. Radka Vokrojová

Fotografie: Spolek divadelních ochotníků v Blatné

Blatenské mažoretky TJ Sokol Blatná jednou na Mistrovství Evropy v Chorvatsku

Blatenské mažoretky úspěšně ukončily letošní soutěžní sezónu. V sekci baton po úspěšném semifinálovém kole, kde získaly bronzovou medaili, se v silné konkurenci 18 nejlepších souborů v ČR ve finále 25.6.2011 v Jaroměři umístily na krásném šestém místě v kategorii juniorek. V sekci pompom, po získání zlaté medaile v semifinálovém kole v Blatné, si ve finále ve Vyškově vybojovaly Blatenské mažoretky bronzovou medaili a zajistily si tak postup na Mistrovství Evropy v Chorvatsku, které se koná v srpnu.

Blatenské mažoretky soutěžily i v sóloformacích, kde se Ivanka Kortusová umístila v kategorii sólo juniorek na 7. místě v ČR, v kategorii duo trio získaly Nikol Andrlíková a Barbora Žáková titul první vicemistryně ČR a stříbrnou medaili s postupem na Mistrovství Evropy v Chorvatsku.

Dívky ze souboru Blatenských mažoretek se věnují nejen mažoretkovému sportu, ale i společenskému tanci. Každoročně připravují předtančení pro plesy a kulturně společenské události. V letošním roce jste je mohli vidět v plesové formaci paso doble, samba nebo v párovém tanci tanečního klubu Rytmix ve směsi latinsko-amerických tanců. *Více fotografií na zadní straně SOBů.*

STÁTNÍ MATURITU V SOŠ BLATNÁ ZVLÁDLO 94 % STUDENTŮ

Mladí lidé jsou klenot a budoucnost rodiny, národa i lidstva. Blatná je malebné městečko, které nabízí mladým obyvatelům svým i okolních obcí kvalitní vzdělávací a výchovné instituce. Mé děti prošly školkou, základní školou, DDM i ZUŠ a setkal jsem se s výbornými učiteli, vychovateli a vedoucími, lidmi na svých místech. I Střední odborná škola v Blatné se řadí mezi prestižní školy v ČR. Státní část maturity v SOŠ Blatná zvládlo 94 % studentů! Jen jeden neúspěch byl z matematiky, jeden z angličtiny a tři z českého jazyka a literatury. To je v celostátním měřítku vysoká úspěšnost srovnatelná i s gymnázii a svědčí o dobré připravenosti naprosté většiny studentů. Všeobecná státní část maturity proběhla na všech středních školách za stejných podmínek. Přitom část studentů SOŠ Blatná volila vyšší úroveň zkoušek.

Maturita na odborné škole obsahuje i odbornou profilovou část, která díky zaměření oborů do oblasti výpočetní techniky a informatiky dává velmi dobrou šanci na uplatnění. Všem letošním absolventům ze srdce gratulujeme a přejeme úspěšné vkročení do dalšího života, ať už je to pro většinu studium na vysoké škole, anebo profesní kariéra. Jsme na „své“ studenty hrdí, budeme na ně rádi vzpomínat. Jsou za námi čtyři roky vzájemného poznávání, tvrdé práce, rok finišování před maturitou, okamžiky vážné i chvíle humoru a pochopení. Učitelé SOŠ Blatná podporují své studenty ke stanovení vlastních cílů, motivují je, kombinují partnerský přístup s nároky a přísností, aby v hodinách vládla klidná tvůrčí atmosféra. Je-li třeba, učitelé vyslechnou i dušičku studenta.

SOŠ Blatná poskytuje kvalitní středoškolské vzdělání v atraktivních oborech Obchodní akademie (OA), Informatika v ekonomice (INE) i Elektronické počítače (EP) a dobrou přípravu do profesního života. Chápeme rodiče z Blatenska, kteří umísťují děti na SOŠ Blatná. Zvláště v době, kdy vlivem růstu asijské poptávky se očekává masivní zdražování energií a ropy,

Pokračování na str. 20

DDM Blatná vás zve na přednášku

Uganda

20. 10. 2011 v 17,00 hod

Povídání o cestě do Ugandy,
s promítáním fotografií.

Přednáší pan RNDr. Petr Pavlík

V DDM Blatná

je výhoda, když rodina ušetří na dopravném a může do svého dítěte investovat v jiných oblastech, například spořit na vysokoškolská studia nebo do začátku samostatného života.

Jaké jsou další příčiny vysoké úspěšnosti letošních maturantů SOŠ Blatná? V ČR jsou slabé populační ročníky a zároveň se v devadesátých letech otevřelo mnoho středoškolských oborů. Na střední školy s maturitou se nyní dostávají studenti, kteří by v osmdesátých letech byli velmi dobrými uční. Ač i na SOŠ Blatná přicházejí prospěchově slabší studenti, než byli v devadesátých letech, učitelům se daří provést se studenty o to větší posun k získání odborných i všeobecných poznatků. Dobrý kolektiv umožňuje předávání zkušeností starších kolegů mladším tak, aby se úroveň výuky zachovala a studenti se úrovni přizpůsobili. Dalším faktorem je využití moderních výukových prostředků, jako je nasazení výpočetní techniky, užívání datového projektoru a interaktivní tabule při výuce odborných i všeobecných předmětů. Dalším přínosem je, že učitelé jsou nadstandardně počítačově gramotní – na většinu předmětů má škola vytvořené vlastní elektronické učebnice pro studenty zdarma. Jde nejen o učebnice ve Wordu, pdf a Power Pointu, ale též o vzorové řešení úlohy v grafických souborech, webových souborech html, aspx, databázových souborech, příklady na zpracování dat v Excelu aj. K elektronickým učebnicím a vzorovým souborům na školní síti mají studenti přístup přes Internet i z domova, což ocení ti, kteří se nemohli účastnit výuky.

Ústním maturitním zkouškám předse- dají učitelé z jiných škol. Ti obdivovali nasazení počítačů a nejmodernějšího software užívaného ve firmách u ústních a praktických maturitních zkoušek i ve výuce. Na SOŠ Blatná se vyučují všechny odborné předměty, které souvisejí s výpočetní technikou, na počítači, každý žák má k dispozici svůj počítač. Výukou na počítači, nebo aspoň s projektorom či interaktivní tabulí, se ožívují i všeobecné, ekonomické i elektrotechnické předměty.

Pochvalná slova „cizích“ učitelů potěší. Člověk má tendenci brát věci kolem sebe jako běžné. SOŠ Blatná může být hrdá na svou úroveň, kterou si dlouhodobě drží a která je výsledkem píle a mravenčí práce učitelů, vedení školy i všech zaměstnanců. Na škole učí lidé, kteří v nedávné době pracovali v praxi v podobné oblasti, kterou vyučují, nebo po část svého času pracují ve firmách či institucích v oblasti své odbornosti, nebo jsou nadšenci ve svém předmětu. Pedagogové jsou odborníci v oblastech: programování, databáze, tvorba webových aplikací, počítačová grafika, počítačové sítě, elektrotechnika, účetnictví, ekonomika, právo, management, marketing aj. Učitelé jazyků vyjíždějí do Velké Británie, USA, Německa, Švýcarska aj. v rámci zájezdů a projektů školy i partnerských styků Města Blatná i ve svém volnu. K oblíbenosti SOŠ Blatná přispívají i

různorodé kulturní, soutěžní, sportovní a odborné aktivity. Na škole je elektrotechnický kroužek, kde si studenti zhotovují výrobky pro vlastní potřebu nebo pro předmět praxe. Studenti mají po výuce přístup do učeben výpočetní techniky na samostudium či na Internet. Mezi studenty oboru Informatika v ekonomice a Elektronické

počítače jsou i počítačová nadšenci, kteří programují webové stránky, databázové, windowsové aj. aplikace, tvoří v grafických programech, zkoušejí možnosti nových technologií či doma sestavují a instalují počítače. Někteří studenti v těchto oblastech již během studia začnou spolupracovat s profesionálními firmami nebo si založí vlastní firmu a stanou se finančně samostatnější.

Na SOŠ Blatná jsou i zkušení pedagogové v psaní na počítači. Dne 29. 3. 2011 proběhla Regionální soutěž v psaní na počítači na OA Písek. Zúčastnily se jí studentky 4. C oboru OA – Nikol Opplová, Hana Kašáková a Karolína Schneidrová. Studenti SOŠ v této soutěži trvale obsazují přední místa.

Tak jako každý rok se více než dvacet studentů třetích ročníků oborů OA a INE 10. 6. 2011 účastnilo státní zkoušky z psaní na klávesnici. Zkouška se skládá z popisu předloženého textu a z normalizovaného vypracování dvou obchodních písemností. Každoročně okolo 80 % studentů tuto zkoušku před komisí složí, což zvyšuje jejich možnosti při výběru pracovního místa. Počet studentů skládajících státnice a jejich úspěšnost je v porovnání s podobnými školami velmi vysoká.

Studenti, kteří mají zájem a nebojí se mluvit anglicky či německy, vyjíždějí do států Evropy v rámci mezinárodních projektů školy (Comenius) i v rámci styků Města Blatná s partnerskými evropskými městy. Na konci června větší množství studentů navštívilo švýcarské město Rogwil. Mezinárodní aktivity SOŠ jsou oceňovány i v evropském měřítku např. cenou Quality Label.

Na škole fungují sportovní kroužky ve volejbalu, softbalu, basketbalu a fotbalu. Studenti využívají vybavený areál s travnatým a asfaltovým hřištěm i k rekreačnímu tenisu, ping-pongu aj. V zimě užívají velkou tělocvičnu s umělým povrchem a vybavenou posilovnu. Sportovní zdatnost se odráží v úspěších v okresních a krajských kolech.

Řada studentů má dobré srdce a jako učitelé jsme na ně hrdí. Na škole studenti pořádali mezi sebou a zaměstnanci dobrovolné sbírky pro humanitární organi-

Praktická maturitní zkouška oborů Obchodní akademie a Informatika v ekonomice na SOŠ Blatná, foto Lukáš Grössl

zace a výtěžek bývá překvapivě vysoký. Posledním projektem je adopce na dálku sirotka z Ugandy, kde nepatrný příspěvek umožní jeho studium a uplatnění v životě.

Vyvrcholením studia je maturita. Jako přípravu k maturitě studenti čtvrtých ročníků ve dnech 13. až 16. prosince 2010 obhajovali žákovský projekt. Studenti odevzdávali normalizovaný dokument v tištěné podobě („malou diplomku“). Na obhajobu si připravili prezentaci v Power Pointu nebo html souborech. U oboru Obchodní akademie bylo předmětem práce vyhodnocení dat z podniků a organizací, kde studenti byli několik týdnů na praxi. Šlo o rozbor v oblasti ekonomiky, marketingu, managementu. U oboru Informatika v ekonomice k tomuto přibyla témata z grafiky, webových stránek aj. U oboru Elektronické počítačové systémy jde o zhotovení elektrotechnického výrobku včetně oživení, zapouzdření a technické dokumentace. Veřejná obhajoba žákovských projektů vede studenty k samostatnému zpracování odborného tématu i ke zkušenosti s vystupováním na veřejnosti.

Profilovou praktickou maturitní zkoušku prováděli studenti oborů OA a INE 26.4. kompletně na počítači. V obou oborech jde o zkoušku ze všech následných oblastí: účtování v účetním software, statistické zpracování dat, obchodní korespondence na PC. U oboru OA dále výpočet ekonomických ukazatelů, ekonomická angličtina či němčina. U oboru INE instalace počítače, získání dat z databáze a počítačová grafika. Na oboru EPS si studenti 27. 4. losovali jedno z témat: Konfigurace Windows server, Windows a Linuxu; Programování jednočipového procesoru; Programování databáze na SQL serveru; Elektrotechnická měření; Návrh a zpracování elektronického obvodu. Praktická maturitní zkouška je náročná. Měsíce před zkouškou se studenti scházeli po výuce v učebnách sami či s učiteli ke společnému doučování, někteří se společně učili doma.

Ústní maturitní zkouška od 16. do 20. května měla společnou státní část. U všech oborů je to český jazyk a literatura. Ti, kteří si zvolili cizí jazyk, si vy-

Soutěž "WebCode Contest" ve kvalitě a rychlosti kódování webových stránek na SOŠ Blatná. Foto F. Hajdekr

bírali mezi anglickým a německým jazykem v základní či vyšší úrovni. Profilová část byla stejná jako v minulých letech. Na oboru Elektronické počítačové systémy byly povinné profilové zkoušky z Programového vybavení a Elektronických počítačů. Nepovinná byla jedna ze zkoušek: Matematika, Ekonomika, Elektronika. Na oboru Informatika v ekonomice byly povinné odborné zkoušky z Ekonomiky a jednoho z „informatických“ předmětů – letos si zvolili buď Grafiku na PC, anebo Počítačové systémy. Nepovinné bylo Účetnictví. Na oboru OA byly povinné profilové zkoušky z Ekonomiky a Účetnictví. Nepovinná byla Matematika, či Právo.

Didaktické testy a písemné práce společné státní části maturitní zkoušky se konaly od 30. 5. do 7. 6. 2011. Povinné byly český jazyk a literatura a buď jeden z cizích jazyků, anebo matematika. Někteří studenti si volili i nepovinné zkoušky. Společná státní část maturity byla pro školu a učitele náročná, ale pro studenty to takový problém nebyl. Nepříjemné je pro ně to, že celkový výsledek se dozvěděli až 20. června. Tento den odpoledne bylo studentům slavnostně předáno maturitní vysvědčení v reprezentativních prostorách blatenského zámku.

Zkoušku dospělosti na SOŠ Blatná zvládlo podobně vysoké procento studentů, jako v minulých letech. Jako učitelé děláme vše pro to, aby studenti byli řádně připraveni ve své profesi. Více než polovina absolventů SOŠ Blatná pokračuje ve studiu na vysokých školách v oborech ekonomika, informatika, elektrotechnika, pedagogika aj. Někteří při studiu na VŠ využívají středoškolské znalosti ke kvalifikované práci na částečný úvazek. Několik jednotlivců se každoročně dostane i na prestižní vysoké školy, jako ČVUT Praha, VUT Brno, VŠE Praha, právnické fakulty, aj. a většina z nich tyto školy dokončí. Již více než desítka absolventů SOŠ Blatná studuje nebo zakončila studia na univerzitách ve Skotsku, kde má SOŠ Blatná kontakty. Část absolventů pokračuje ve studiu na VOŠ. Část po maturitě zahajuje svoji pracovní kariéru, většinou v oblasti, kterou vystudovali. Pokud se absolventi SOŠ Blatná účastní různých konkurzů na pracovní místa spolu s absolventy jiných škol, tak dle opakovaných zkušeností prokazují většinou lepší odborné znalosti.

SOŠ Blatná je atraktivní školou v příjemném prostředí v blízkosti zámeckého parku s vlastním domovem mládeže. Zbývá ještě několik posledních volných míst na obory Obchodní akademie, Informatika v ekonomice i Elektronické počítače. Další informace o životě studentů, školních akcích v uplynulém školním roce i aktuality z přijímacího řízení jsou na www.blek.cz

Aleš Drobník, foto F. Hajdekr a Lukáš Grössl, student oboru INE

PODĚKOVÁNÍ SOŠ BLATNÁ

Vážení profesori! Chci Vám moc poděkovat. Maturita už je úspěšně za mnou. E-mail od pana ředitele RNDr. Petra Pavlíka i od paní třídní profesorky Ing. Hany Augustinové s gratulací k vyznamenání mě opravdu neudržel od slz. Nečekala jsem to a je to pro mě velice milým překvapením. Předávání vysvědčení na blatenském zámku bylo nádherné.

Chtěla jsem Vám říct, že jsem ráda, že jsem Vás měla šanci poznat. Učitelé nás nejen naučili odborné poznatky, připravili k

maturitě a do praxe, ale někteří nás též učili, abychom se dívali na každodenní věci pozitivně. Těm, kdo si mysleli, že SOŠ Blatná je obyčejná, těm jste ukázali pravý opak. Naše škola = jedna velká rodina. Sbor profesorů i studentů na naší škole mám opravdu ráda. To prostředí, ty hlášky všech profesorů a tak všechno, co se toho týká. Co nejdříve se přijedu podívat, už se mi po tom všem zase stýská.

Nyní čekám na rozhodnutí o přijetí na pedagogickou fakultu v Plzni. O studium na této škole moc stojím. Děkuji za podporu všem profesorům, s nimiž jsem o tom mluvila a kteří mi drží palce.

Na školním webu jsem četla, že se v pondělí 27. června uskuteční v kulturním sále školy rozloučení studentů a profesorů s tímto školním rokem. Jen tak dál!

Mějte se krásně. Posílám moc pozdravů do naší skvělé školy všem učitelům a zaměstnancům.

Karolína Schneiderová, studentka 4.C SOŠ Blatná, obor Obchodní akademie, Pozdnyň u Hvozd'an

TIP NA SRPNOVÝ VÍKEND

Vážení příznivci automobilového sportu. Prosím, zaškrtněte si v kalendáři první srpnový víkend. To totiž opět zaburácejí motory soutěžních vozidel v okolí Pačejova a Horažďovic. Stane se tak při XXXII. ročníku FUCHS OIL Rally Agropa. Letošní ročník rally se pojede jako součást Mistrovství ČR v rallysprintu, Mistrovství ČR v rally historických automobilů a Poháru ČR v rally v termínu **5. - 6. srpna 2011**.

Již v loňském roce zavedly nové technické tratě soutěžní posádky do jižních Čech a nejinak tomu bude i letos. Pořadatelé chystají další překvapení v podobě zbrusu nové rychlostní zkoušky. Dá se očekávat start absolutní špičky, samozřejmě včetně prioritních jezdců. To pochopitelně přispěje k vysoké sportovní úrovni soutěže. Proto, motorističtí fanoušci, kteří zrovna nebudete na dovolené – udělejte si výlet a přijďte podpořit startující posádky na tratě rychlostních zkoušek nebo se podívat na práci mechaniků v servisní zóně (letiště Tchořovice). Zájemcům o tuto super motoristickou akci uvádím odkaz na internetové stránky, kde jsou a budou přibývat veškeré informace k této soutěži, včetně časového harmonogramu, startujících posádek, map rychlostních zkoušek a případně i aktuálních výsledků.

<http://www.autosport.cz> (kolonka nahoře - Fuchs Oil Rally Agropa Pačejov).
Vaněk Petr

Kudy kráčela při Berounce historie

V únoru se žáci přírodovědného kroužku ZŠ T. G. Masaryka zapojili do ekologické soutěže Stíny lesa tajemné Země zamyšlené, kterou vyhlásil MěÚ Strakonice, odbor životního prostředí. Po celých 10 týdnů pravidelně odpovídali na zadané otázky, které mnohdy byly opravdu složité. Odměnou za jejich práci bylo vítězství v této soutěži a dvoudenní zájezd do Českého krasu a na Křivoklátsko po 20 žáků.

Ve dnech 25. – 26. května se těchto 20 žáků naší školy vypravilo na dvoudenní poznávací výlet po krásách berounské krajiny. Výpravy se zúčastnili společně se žáky

Společné foto v zámeckém parku Lány, letního sídla prezidenta republiky.

strakonické školy Povážská. Začátek exkurze nebyl příliš radostný, neboť výprava začala již v půl páté ráno. Ale všichni se dostavili včas s naditými zavazadly, ve kterých ukrývali tabulky čokolády a jiné laskominy.

Jakmile dorazil autobus, všichni jsme s chutí nastoupili a vyrazili k prvnímu bodu výpravy, kterým byl hrob bájného Horymírova koně Šemíka. Z Neumětel jsme se vypravili do proslulých Koněpruských jeskyní, kam jsme dorazili s předstihem, a tak nás čekala krátká ranní procházka, která většinu z nás probrala. Naskytl se nám výhled na okolní krajinu, který se ani slovy nedá popsat. Dozor nad naším regimentem byl svěřen paní učitelce Krivancové.

Prohlídka jeskyní byla velice zajímavá a odnesli jsme si řadu informací o jejich objevení. Program našeho prvního dne byl pestrý. Navštívili jsme rozhlednu v Berouně, místní medvědy z oblíbeného seriálu pro děti, a dokonce se v programu našla skulinka na rozchod a nákup suvenýrů. Naučili jsme se pálit dřevěné uhlí jako Dráček Mráček z oblíbené pohádky Za humny je drak, navštívili jsme sídlo pana prezidenta v Lánech. K našemu štěstí byl prezident přítomen, ale zahlédnout se nám ho nepodařilo. Vzdali jsme poctu Tomáši Garrigue Masarykovi a jeho rodině a navštívili jsme muzeum věnované právě tomuto nejznámějšímu prezidentovi naší vlasti. Po náročném dni na nás čekal hotelový pokoj a výborná večeře. Všichni jsme usnuli, jako když nás do vody hodí.

Druhý den nebyl méně náročný. Již v sedm hodin na nás čekala snídaně, během níž jsme načerpali energii na další objevování. Zdolali jsme kopec, který nás dovedl k hradu Krivoklát a kde na nás čekala prohlídka a výstava ze známého seriálu Arabela. Projeli jsme se v loďce po řece Berounce a k obědu jsme si dali výtečné krivoklátské plněné knedlíky se švestkami. Tím se naše výprava chýlila ke konci. Třešničkou celé výpravy byla návštěva plzeňské ZOO.

Zpáteční cesta utekla jako voda, stejně jako naše výprava. Poznali jsme spoustu úžasných míst, dozvěděli jsme se nejnovější zajímavosti o historii naší matičky vlasti a hlavně jsme si užili spoustu legrace, bez které by se výlet nevydařil tak dobře.

Na závěr bychom chtěli touto cestou poděkovat panu Ing. Miroslavu Šobrovi za výbornou organizaci celého zájezdu a za příjemně strávené dva dny cestováním po vlastech českých a další naše poděkování patří také MěÚ Blatná, který tuto akci finančně podpořil. **Hana Třísková, IX. B, ZŠ TGM Blatná**

ZŠ J. A. KOMENSKÉHO BLATNÁ

Soutěžiš, soutěžíme ... 2. část

Dnes se budeme věnovat sportovním soutěžím, protože i v těch dosáhli naši žáci na velmi pěkná umístění. Již potřetí jsme se zúčastnili atletické soutěže žáků 1. stupně KINDERÍADA, která se tentokrát konala za účasti družstev z celého Jihočeského kraje v Českých Budějovicích. Naši malí atleti skončili na 6. místě a jen o jedno místo jim unikl postup do národního

kola. Oblíbené mezi našimi žáky jsou i kolektivní sporty: ve vybíjené žáků 4. a 5. tříd skončili v okresním kole kluci na 3. a děvčata na 5. místě, basketbalisté 2. stupně obsadili 2. místo a malí fotbalisté v McDonald's cupu 1.-3. tříd i 4.-5. tříd obsadili shodně 4. místo. Velmi oblíbený je mezi žáky hokejbal. Obě naše družstva v soutěži s názvem „Hokejbal proti drogám“ se přes okresní kolo (mladší 2. místo, starší 1. místo) dostala do krajského kola, kde mladší žáci (tedy žáci 3. - 4. tříd) obsadili 2. místo a starší (6. a 7. třída) 1. místo a postoupili do kola republikového. Tam potom obsadili velmi pěkné 8. místo.

Závěr června patřil atletice. Žáci 2. stupně se zúčastnili Poháru rozhlasu, kde hoši 6. a 7. tříd obsadili 5. místo a obě družstva 8. a 9. tříd shodně 7. místo – A. Medlín (IX. B) byl v běhu na 60 metrů 3., stejně jako D. Pinc (VII. B) v běhu na 1000 metrů. Žáci 1. stupně měli svou soutěž v lehkooatletické všestrannosti, jako družstvo skončili 7., nejlepší z jednotlivců byla T. Braunová ze III. A – skončila celkově 2.

Do sportovních soutěží řadíme i soutěž dopravní, naše družstvo žáků v kategorii 8. a 9. tříd obsadilo 5. místo. Do té samé kolony řadíme i zdravotníky, kteří byli jako každoročně i letos velmi úspěšní. V kategorii 2. stupně postavili celkem 5 družstev a získali 2., 3., 4., 5. a 7. místo, v kategorii 1. stupně postavili 4 družstva a obsadili 1., 3., 4. a 6. místo. Družstvo ve složení T. Skolková, L. Sokolová, G. Hazalová, M. Dlabáčová a J. Hůrková postoupilo svým prvním místem do krajského kola, kde obsadilo krásné 3. místo.

Stejně jako reprezentantům ve vědomostních soutěžích je i zde místo pro poděkování: soutěžícím za výbornou reprezentaci školy, pedagogickým pracovníkům za přípravu žáků.

Květen, červen – akce doplňující výuku

- * 3. – 12. 5. – zdravotnický kroužek ve Španělsku
- * 4. 5. – návštěva I. B v MěLK v Blatné
- * 5. 5. – III. B na dopravním hřišti u MŠ Šilhova v Blatné
- * 12. 5. – III. A na dopravním hřišti u MŠ Šilhova
- * 13. 5. – divadelní představení pro 3. a 4. ročník – Vokův pes Vilém – vystoupení dramatického kroužku v MC Kapřík
- * 13. a 14. 5. – „doktorské“ spaní ve škole – zdravotnický kroužek
- * 18. 5. – I. B a I. C na dopravním hřišti – dramatický kroužek v Domově pro seniory
- * 25. – 27. 5. – návštěva 9. tříd v partnerské škole ve slovenském Važci
- * 30. 5. – exkurze v JE Temelín – 9. třídy
- * 1. 6. – AKADEMIE
- * 2. 6. – dopravní hřiště ve Strakonici – IV. A, B
- * 3. 6. – Bavíme se společně – zimní stadion Blatná
- * 6. 6. – exkurze 9. tříd do pivovaru Prazdroj v Plzni
- * 8. 6. – exkurze žáků 5. tříd ve mlýně v Hoslovicích
- * 9. 6. – exkurze do sklárny v Bělčicích – III. B, VI. A, IX. A
- * 13. 6. – návštěva v Přírodovědném centru v Horažďovicích – VI. B, VIII. A
- * 16. 6. – divadelní představení blatenských ochotníků „Naši furiantí“, 5. – 9. ročník – sportovní den III. A, B
- * 20. 6. – návštěva výstavy „Když neživé ožívá“ – III. B
- * 23. 6. – 24. 6. – spaní ve škole – I. C a VI. B
- * 24. 6. – prezentace závěrečných prací žáků 9. tříd
- * 27. 6. – filmové představení „Na vlásku“ – 1. i 2. stupeň
- * 28. 6. – vydávání vysvědčení, slavnostní rozloučení se žáky 9. tříd na zámku

Závěrečné práce

Letos podruhé stál před žáky 9. tříd nelehký úkol: vytvořit tým, vybrat téma, zpracovat a prezentovat závěrečnou práci. Ale hezky jedno po druhém:

1. žáci obou devátých tříd museli nejdříve vytvořit 2 – 3 členné týmy, a někdy to nebylo vůbec jednoduché
2. vybrat si mohli žáci z následujících témat - Úspěchy českých sportovců v letech 2010/2011, Česká měna a její ochranné prvky, partnerská města Blatné se zaměřením na Važec, 410. výročí povýšení Blatné na město – mezníky v historii města, Letošní jubilanti mezi osobnostmi české kultury – žijící i

nežijící, Jan Hála a Važec,
Pamětní desky v Blatné,
Ryby našich vod

3. zpracovat práci do písemné podoby i pro prezentaci prostřednictvím interaktivní tabule pro komisi hodnotitelů
4. provést vlastní prezentaci práce

Nutno konstatovat, že se všem týmům podařilo zpracovat velmi zajímavé práce. A byť se témata mohla ve třídě 2x opakovat, nikdy práce nebyly stejné, každý tým vnesl do zpracování svůj osobitý pohled na danou tematiku. Hodnotící komise neměla jednoduché rozhodování a nakonec vybrala práce T.Čapka a P. Buriana - Úspěchy českých sportovců, A. Sedlákové a J.Petráňové – Jan Hála a Važec a K.Bubnové a H.Šípové – Ryby našich vod. Vyhlášení výsledků proběhlo na zámku při slavnostním rozloučení se žáky 9.tříd.

Mgr. J. Karlíková, řed. školy
foto Mgr. J. Krapsová, zást. řed. školy

Slavnostní rozloučení se žáky na zámku

Výlet na Slovensko – Važecká jeskyně

příležitost podívat se na Slovensko, jak se tam žije. Výprava byla zaměřena na upevnění vztahů mezi naší a važeckou školou. Hlavní pojítka mezi těmito dvěma městy představuje slavný malíř a blatenský rodák Jan Hála, který ve Važci žil i pracoval. Navíc paní ředitelka sehnala prostřednictvím grantu v rámci Jihočeských krajských programů podpory práce s dětmi a mládeží pro rok 2011 a od sponzorů finanční prostředky, což výpravu učinilo cenově dostupnější. Avšak musím přiznat, že zpočátku se nám, žákům devátých tříd, tenhle nápad příliš nezamlouval. Svůj výlet jsme měli už naplánovaný, hodlali jsme ho strávit ve Vrbně u Blatné nebo v nějaké podobné lokalitě. Představy ale nakonec vzaly za své a my se společně s našim pedagogickým doprovodem vydali do Važce. Výlet trval tři dny, od 25.5 do 27.5 2011. Zde je krátký výtah z deníku, který jsem po celou dobu pečlivě sestavovala:

Den první. Odjezd je naplánován kolem šesté ráno, ale kvůli komplikacím s cestovním přípojištěním jednoho ze spolužáků vyrazíme až v půl sedmé. Během cesty se zapojujeme do projektu „čtení v autobuse“, v jehož rámci se dozvídáme spoustu zajímavých informací o památkách, které se nacházejí okolo naší trasy. Po příjezdu do Važce jsme ubytováni v motorestu, který je snad jedinou větší nepříjemností, neboť některé pokoje mají trochu zastaralé vybavení. Vzhledem k nižší ceně to ale respektujeme. Potom poobědváme ve školní jídelně a zúčastňujeme se slavnostního uvítání, které otevírá kulturní program. Nutno přiznat, že naše vystoupení po sedmi hodinách strávených v autobuse nedosahují příliš vysoké kvality, ale i tak nás obecenstvo odměňuje srdečným potleskem. Večer si pro nás naši hostitelé připravili diskotéku. Další den vyjždíme do Vysokých Tater, lanovkou se dostáváme pod Lomnický štít, někteří se vydávají k malým vodopádům, vyjždíme též ke Štrbskému plesu. Odpoledne navštívujeme Spišský hrad, je opravdu krásný a velký, jeden z nejmohutnějších vůbec. Bohužel pro nás stojí na pořádném kopci. Nakonec však „kopeček“ zdoláme a areál si pořádně prohlédneme, fotíme nejen okolí, ale děláme si i nezbytné společné fotečky. Pak se ještě stavíme v Popradu a nakupujeme. Co by to bylo za výlet bez nákupů! Večer trávíme sportem – dochází k vybíjenkovému a hokejbalovému zápasu. Jsme úspěšnější!

Poslední den nám nachystal spoustu práce s balením, ale také příjemné chvíle strávené při čtení povídek v místní škole, při přednášce o Janu Hálovi a Važci nebo při vědomostní soutěži. Ještě se podíváme do muzea a Važecké jeskyně a potom už zamíříme k domovu.

Nakonec se nám velmi líbilo, dokonce bychom s radostí ve Važci pobýli déle. Děkujeme všem za krásný zážitek.

Za deváté třídy ZŠ J. A. Komenského Blatná Kateřina Vejvodová, IX.B

„Vymetání ze školy“

PODĚKOVÁNÍ

Jménem všech zdravotníků ze školy J.A.Komenského v Blatné bychom chtěli poděkovat p.vychovatelce Marcelce Džisové za vše, co pro nás udělala. Už od druhé třídy nás učí základy první pomoci, které úspěšně uplatňujeme na soutěžích Hlídek mladých zdravotníků. Kromě toho chceme poděkovat za doktorská spaní ve škole a hlavně za zájezd do španělské Oropesy del Mar, na který p.Džisová vzala zdravotníky již potřetí. Naše dovolená trvala 10 dní. I přes nepříznivé počasí jsme si to parádně užili. Chodili jsme se koupat, na večerní procházky, navštívili jsme památky Valencie. Ve Valencii jsme mimo památek navštívili také oceánografické muzeum, ve kterém jsme měli možnost na vlastní oči vidět vystoupení delfinů, kteří nám zajistili zážitek na celý život. Za tyto zážitky ještě jednou děkujeme p.vychovatelce a doufáme, že je připraví ještě mnoha dětem. Mimo toho všeho bylo pro některé z nás Španělsko tím nejkrásnějším zakončením 9. ročníku základní školy.

Kristýna Vinterová, Kamila Řihová, Lucie Němečková, Simona Fundová (IX.B ZŠ JAK.)

JAK JSME JELI DO VAŽCE

Jako autoři krátkých příběhů, na kterých jsme v rámci společného projektu se ZŠ Važec pracovali v loňském školním roce, jsme se letos měli zúčastnit výletu pod Vysoké Tatry, kde se tato malebná obec nachází. Byla to pro nás velká

Žáci IX. A se svojí třídní p. uč. Marií Klímovou a žáci VI. A se svojí třídní p. uč. Olgou Dlačovou na exkurzi ve sklářské dílně pana Vlasáka v Bělčicích. Foto Radka Vokrojová.

SKALIČANY ŠESTISETLETÉ

Stejně jako každá obec, mají i Skaličany svoji historii. Přípomínka 600 let od první písemné zmínky o této obci, která má v současné době status osady města Blatná, byla důvodem k oslavám, které se uskutečnily o slunečném víkendu 21. a 22. května, tedy v termínu skaličanské pouti.

Slavnosti samotné předcházely přípravy, kterých se zhostil realizační a organizační tým složený z členů osadního výboru a dalších dobrovolníků, jejichž výsledkem byl kulturní a doprovodný program, který byl zahájen

projevem předsedy osadního výboru Václava Cheníčka ml. a starosty Blatné Bohuslava Navrátila. Zástupci místního hasičského sboru a mysliveckého sdružení Luděk Mička a Radek Jaroš položili věnec k pomníku padlým vojínům obce v 1. světové válce a jejich kolegové Jiří Vylita ml. a starosta SDH Skaličany Zdeněk Slezák st. uctili padlé formou čestné stráže za doprovodu státní hymny a vyvěšením vlajky ČR a vlajky města Blatné. Odhalením pamětního kamene vyhotoveným Kamenictvím Honzík z Chrástu u Březnice získala obec další umělecký artefakt, který bude zdařilou připomínku výročí obce navždy připomínat. Program pokračoval koncertem vážné hudby v místní kapliče, zasvěcené sv. Janu Nepomuckému. Interpretována byla díla světoznámých autorů a klasická hudba v podání Olgy Dlačové, Tomáše Františe, Olgy Hrachovcové a Tomáše Janského, jakoby do těchto prostor přímo patřila. Sobotní program byl dále okořeněn poutavým vystoupením uskupení, které se jmenuje KanKan klub Čížová, aby následně pokračoval oceněním zasloužilých hasičů, kterými jsou dlouholetí členové sboru Miloslav Kopáček a Karel Dlačba. Tito pánové jsou členy sboru od počátku 50. let 20. století a svou činností nejen v oblasti hasičství se významnou měrou zasloužili o rozvoj obce. Společenskou část sobotního programu výborně vyladil se svým K-Bandem pan Klíma.

Nedělní část oslav zahájili obrození členové hasičského sboru ukázkou hasičského útoku, upraveného „po skaličansku“. Nově opravená a plně funkční stříkačka pracovala jako za mlada a naše zásahová jednotka předvedla svoji dobrou připravenost, kterou zakončila křestem Standy Solara ml., hasičského eléva, ve vodách Závisti. Ve slunném nedělním odpoledni byla oceněna skaličanská dítka v rámci soutěže „Namaluj Skaličany“, kterou připravily skaličanské maminky. Sváteční atmosféru doprovázela vynikající hudba pana Koubka a podvečer byl zakončen kulturní taneční vložkou Petra Samce s místní kráskou, která ušla 30. dubna svému osudu ... Oslavy byly velmi zdařilé, příjemnou atmosféru umocnilo nádherné počasí a organizační tým šlapal jako hodinky. Děkujeme všem, kteří se podíleli na této akci a děkujeme všem, kteří jste se oslav účastnili! Kniha, která byla u příležitosti výročí obce vydána a byla během oslav pokřtěna Josefem Hospergrem, Bohuslavem Navrátilem a Václavem Cheníčkem st. je nadále v prodeji v blatenském Infocentru a v Knihkupectví u Polánských, případně v Blatné na radnici.

Václav Cheníček

Na fotografiích: nahore vlevo - Křest knihy, nahore vpravo - Odhalení pamětního kamene, dole - KanKan klub Čížová. Fotografovali Han Bari Kořínková, Jana Klejnová, Vladimír Šavrd a Stanislav Cheníček.

DĚTSKÝ DEN VE SKALIČANECH

Dětský den ve Skaličanech se pomalu dostává mezi tradiční akce pořádané v rámci obnovy společenského dění v obci. Stejně jako v loňském roce, tak i v roce letošním byl šikovnými skaličanskými maminkami připraven bohatý program plný soutěží a her pro děti. Pod režijní taktovkou Hanky Bari Kořínkové a Míši Slezákové byl letos program vylepšen i o soutěž tatínků, která sklídila velký ohlas a aplaus publika. Pro děti byly připraveny věcné ceny, drobné odměny a diplomy. Odměněn byl i vítěz tatínkovské soutěže spočívající v absolvování „kozí dráhy“ Pavel Kvarda, jenž přislíbil, že se tuto soutěž pokusí vyhrát i v příštím roce, aby věcnou odměnu dokonpletoval... V konečném důsledku bylo jedno kdo zvítězil a kdo skončil na místech dalších, protože na dětském dnu ve Skaličanech vlastně zvítězili všichni, kteří přišli a to bez ohledu na věkové kategorie, stav či pohlaví. Příjemný den byl ukončen podvečerním přátelským sousedským posezením.

Václav Cheníček

BŘEZÍ

Společenské zájmové organizace v Březí

S podporou zastupitelstva obce Březí máme dvě významné a pro obec velmi prospěšné organizace:

1. Sbor dobrovolných hasičů, který si je vědom odpovědnosti vůči občanům, zajišťuje požární prevenci a stará se o svěřené zařízení. Dále členové ve svém volném čase pomáhají na různých pracovních úkolech v obci, jako je údržba místního vodovodu, okolí vodárny a vodních zdrojů. V budoucím čase hasiči provedou kontrolu hydrantů, zařízení pro prvopočátek v obci, což je jejich prvořadý úkol, neb dosud na tomto zařízení nebyla provedena zkouška provozu. Dále se podílí na úklidu parku v obci, návsi a pomníku padlých občanů ve válkách.

2. Druhá významná organizace v obci je myslivecké sdružení „Borek“, které se skládá hlavně ze zdejších občanů. Mimo jejich péče o zvěř v přírodě, po celý rok přispívají svojí činností také prací pro zlepšení životních podmínek v obci. Spolupracují také se zemědělským podnikem Agrospol Předmíř. Hlavní jejich mysliveckou činností je ochrana přírody, péče o zvěř, která patří neodlučně do naší přírody.

3. V poslední době vzniklo sdružení občanů „Za Březí krásnější“. Jistě se také přičiní, aby naplnilo svými skutky svůj název, a tak bude obec v budoucnu krásnější.

Děkuji všem členům organizací a občanům za ochotu dále zlepšovat naši vesničku.

Malý Karel

Vzpomínka na rok 2001

Před deseti lety byl rok na počasí hodně mokrá. Léto bylo neustále deštivé, jen tu a tam se ukazovalo sluníčko, za to rostlo hodně hub. Až v říjnu přicházející podzim byl konečně trvale pěkný.

Jako každý rok měl i tento několik smutných událostí. V lednu trávil známý hvozďanský občan Václav Maňas nějaký čas v nemocnici s cukrovkou. Vrátil se brzo, ale s amputovanou nohou. Ani tak mu nebylo dopřáno žít, zemřel už 7. března.

Podzim byl ještě smutnější, nejen na počasí, ale i na úmrtí. 29. října zemřel v Praze Karel Sloup, březský rodák z č. p. 24. 29. listopadu zemřel dobrý hospodář, nejstarší občan Jan Kubeš ve věku 96 let. A v tomtéž měsíci náhle v Praze zemřela březská chalupářka z č. p. 6 Dr. Pohořelá.

Současnost

Jaro letošního roku přineslo řadu užitečných rozhodnutí zastupitelstva obce se starostou Tomáše Kodatem a s aktivním pracovním přispěním spoluobčanů.

Vzhledem k tomu, že dosud nebyla řádně zajištěna likvidace komunálního odpadu podle zákona, stávalo se, že docházelo ke zdravotně závadnému pálení domácího odpadu - umělohmotných lahví, polystyrenových a jiných ekologicky nepřijatelných materiálů, bylo zajištěno několik nových kontejnerů pro tříděný odpad. Jejich počet se bude podle potřeby rozšiřovat. Nově byly také zajištěny pro každý dům popelnice, pro pravidelný odvoz domovního odpadu, takže z hlediska pořádku a hygieny došlo k podstatnému zlepšení.

Další rozsáhlý problém nastal s pitnou vodou z obecního vodovodu, v níž byl zjištěn škodlivý uran. Zkušebními testy se zjistilo, že závadná voda pochází z jedné studny, jejíž další odběr byl ukončen. V současné době je kontrolována, a pokud by její množství pro obec nebylo dostatečné, bude rozhodnuto o zříze-

ni nové studny na vhodném místě. Nově byl očištěn, ošetřen a zušlechtěn kamenný památníček v parčíku uprostřed obce, který vznikl postupně. Nejdříve 28. Října 1988, v den sedmdesátého výročí vzniku Československa, v době, kdy to nebylo vítané, zasadili občané lípu svobody a ke stromu přisadili pamětní desku s tímto datem. Za pět let, kdy od 1. Ledna 1993 se z federativního státu stala Česká republika a v tentýž den se Břeží stalo samostatnou obcí, byl ke kamenné desce přistaven pomník, připomínající tuto událost. Památník vybudovaný ke vzniku České republiky je nepochybně u nás ojedinělý. V zájmu představitelů obce je pokračovat v hospodářské, společenské a kulturní práci a tento plán není jen vágní vizí, ale stává se programovou a smysluplnou realitou. **Bořivoj Hrnčíř**

HAJANY

Soutěž družstev v požárním útoku

Sbor dobrovolných hasičů Hajany a obec Hajany si Vás dovoluje pozvat na soutěž družstev v požárním útoku „O pohár starostky obce Hajany“.

Termín: sobota 27. srpna 2011 od 13,00 hodin

Místo: Hajany (louka po levé straně při výjezdu z Hajan směrem na Kocelovice)

Kategorie: muži, ženy

Startovné: 150,- Kč

Podmínky: 2 B, náběh pevný, základna dřevěná, ostatní tráva, terče sklopné

Ústroj: jednotná, dle směrnic PS

PROGRAM:

13,00 – 13,30	Prezentace účastníků
13,30 hodin	Nástup a zahájení soutěže
14,00 hodin	Ukázka dětského požárního útoku
14,30 hodin	Soutěž družstev „O pohár starostky obce Hajany“ v požárním útoku

Po skončení soutěže vyhlášení výsledků.

Občerstvení zajištěno. Od 19,00 taneční zábava – hraje skupina Kečup.

Prosíme o potvrzení účasti družstva v soutěži telefonicky, SMS nebo e-mailem (vohryzka.ad@tiscali.cz) nejpozději do 19.8. 2011.

602 447 827 – Pavel Vohryzka, starosta SDH Hajany

732 259 544 – Václav Vaněček, velitel SDH Hajany

Zahájení činnosti mladých hasičů v Hajanech

Dne 25. 2. 2011 byla zahájena činnost mladých hasičů v Hajanech. Jedná se o 2 družstva (mladší žáci a starší žáci), přičemž obě jsou zastoupena dětmi z Hajan a z Chlumu. Vedení mladých hasičů se ujali Jiří Thorovský a Edita Zíková. Založení a následný chod obou družstev s sebou, přirozeně, nese nemalé finanční náklady. Proto se vedoucí, po předchozím návrhu rodičů dětí, rozhodli, že jako „odrazový můstek“ uspořádají finanční sbírku na zakoupení nejzákladnějšího vybavení. Sběrka byla uspořádána ve dnech 23. 5. - 31. 5. 2011 a za tuto krátkou dobu se podařilo získat finanční částku ve výši 14. 400,- Kč. Z této částky bylo investováno 11.988,- Kč na zakoupení sady hadic a sady savic, speciálně upravených pro dětský hasičský sport. Zbylé finance budou využity na další nutné výdaje spojené s činností mladých hasičů v Hajanech.

Dne 21.5.2011 jsme se zúčastnili naší první soutěže. Jednalo se o Okresní kolo soutěže mladých hasičů a dorostu v Drahoně. Tato se skládala ze čtyř disciplín. Požární útok, štafeta 4 x 60m, štafetový běh CTIF a štafeta dvojic. Nutno zdůraznit, že jsme se i přes velmi krátkou dobu působnosti, mezi ostatními zkušenějšími družstvy, rozhodně neztratili, a obě družstva si za své předvedené výkony odvezla věcné ceny. V průběhu léta nás čeká ještě několik pohárových soutěží v požárním útoku. Soutěžní sezona bude zakončena 22. 10. 2011 ve Volyni závodem požárnícké všestrannosti.

Poděkování za pomoc, podporu a obětavost při trénincích i soutěžích patří všem rodičům, zástupcům SDH Hajany a SDH Chlum a v neposlední řadě sl. Michaelae Vohryzkové, která se jako instruktorka účastní všech tréninků a soutěží.

Je na místě zmínit se o kladném přístupu obcí Chlum a Hajany, který je pro budoucnost a existenci mladých hasičů velmi důležitá. Obec Chlum například uhradila náklady na cestu do Drahoně. „Svým dětem“ také zakoupila soutěžní trička a každému z nich uhradila polovinu nákladů na letní soustředění, které v rámci tréninkového programu pořádáme v létě v chatovém táboře u rybníka Ostrý. Podle slov starosty obce Chlum Jiřího Bláhy je založení družstev mladých hasičů v Hajanech počínem, který obec Chlum velmi vítá a tato činnost bude z jejich strany podporována i nadále. Jeho přáním je, aby se v budoucnu podařilo založit samostatné dětské družstvo v Chlumu.

Obec Hajany se na činnosti mladých hasičů doposud podílela například nákupem soutěžních triček, nástěnky, kroniky, buzoly, stopek i dalších drobností a v nejbližších dnech rovněž zakoupí dětem prilby. Dále obec finančně zajišťuje dopravu na soutěže mladých hasičů. Podle slov starostky Dany Vohryzkové se mladí hasiči v Hajanech mohou i do budoucna spolehnout na finanční a materiální zajištění ze strany obce Hajany.

Všechny děti jsou velmi šikovné a věříme, že na náročných soutěžích, které nás čekají, budou s plným nasazením a elánem, jako doposud, hájit čest a dobré jméno Hajan i Chlumu.

Jiří Thorovský, Edita Zíková

VÝLET DO PRAHY

V pondělí 4. července 2011 jsme společně vyrazili na výlet do Prahy na letiště Ruzyně. Byl to ještě dodatečný dárek k Mezinárodnímu dni dětí, protože dřívější termín na víkend se nepodařilo zajistit. Na letišti v Terminálu 3 si nás vyzvedl pan průvodce. Nad modelem letiště, nám řekl něco málo z historie a zároveň promítl asi pětminutový film o budoucí výstavbě nové letištní paralelní dráhy. Potom jsme všichni prošli bezpečnostní kontrolou a nastoupili do připraveného autobusu. Ten nás provedl po celém letišti. Prohlídka začala u hangárů Úřadu civilního letectví a různých leteckých společností. Zde letadla parkují a také se v nich opravují. Ze vzdálenosti pár desítek metrů jsme se podívali na starty a přistání různých druhů letadel. V neposlední řadě bylo zajímavé vidět, co se s letadly děje těsně před startem nebo ihned po přistání. Také jsme si prohlédli nákladní část letiště a letadla, která jsou určena výhradně pro přepravu nákladu. Poslední zastávka byla na letištní hasičské záchranné stanici, která byla uvedena do provozu v roce 2006. Tato stanice je jednou z nejmodernějších v celé Evropě.

Po skončení exkurze na letišti jsme se vrátili zpět do svého autobusu a vyrazili směrem domů.

Ještě jsme si udělali asi hodinovou zastávku na oběd. Abychom vyplnili i druhou část dne, pokračovala naše cesta do Aquaparku do Příbrami. Tady se někteří vyřádili na tobogánech, jiní si jen tak zaplavali v bazénu nebo relaxovali ve vířivce, zkrátka každý podle svého gusta. Po příjemně stráveném dnu jsme se kolem šesté hodiny vrátili domů.

Dana Vohryzková

VÝLET DO CHANOVIC

V neděli dne 26. června se hajanské děti spolu dospělými vydaly na cyklistický výlet do Chanovic. Celá akce probíhala pod aktovkou paní Zdeňky Bartuškové, která ho organizovala. Vyrazili jsme v 9,00 hod od OÚ Hajany směrem na Vrbeno. Jeli jsme krásnou přírodou okolo rybníku Hadí, lesem k dětskému táboru a první větší zastávka byla ve Vrbeně na dětském hřišti. Tam jsme se občerstvili, neúnavní malí aktéři si zařídili na prolézačkách a houpačkách a asi po půl hodině jsme vyrazili směr Kadov. Odtud se naše trasa ubírala přímou čarou na Chanovice. Před nimi nás čekal dlouhý táhlý kopec, někteří z nás jej hrdině vyšlápli, někteří ho prostě vyvedli. Na prostranství před chanovickým zámkem na nás čekali rodiče s menšími dětmi, kteří přijeli autem. Společně jsme se odebrali na rozhlednu, kde se všem přítomným velice líbilo. Vstupné měli malí účastníci zaplacené z peněz, které si sami vydělali na vstupném za divadelní představení. Přes skanzen jsme se vrátili k zámku, kde na nás už čekala průvodkyně, která nám ukázala zámek a přilehlé budovy. Podívali jsme se do sklepení, jehož prostory slouží ke stálé expozici starých řemesel. Poté jsme navštívili v záměčku sídlící základní školu, kde na nás dýchla atmosféra starých dobých časů, kdy škola sloužila výhradně ke vzdělávání a učitel byl vážený občan.

Po prohlídce školy jsme se sbalili a vyrazili na zpáteční cestu. Trasa vedla přes Bezděkov, Zahorčičky, Tchořovice a polní cestou do Hajan, kam jsme dorazili v 16,00 hod. I když nás bolely nohy, úsměv v tváři nám nezmizel. Výlet se opravdu zdařil, zažili jsme legraci, poznali mnoho krásných míst, nezmodkli jsme a přes malé karamboly jsme se vrátili všichni živí a zdraví. Budeme se těšit na další možná podzimní cyklistický výlet.

Zdeňka Jestřábová

Hajanská pouť 2011

NEDĚLE 31.07.2011

- od 14,15 hodin bude hrát Hudba pana Koubka na návsi
- ve 14,45 hodin Položení věnce k pomníku padlým
- od 15 hodin Mše svatá v místní kapliče

Po skončení mše hraje v hospodě Hudba pana Koubka.

- od 15 - 18 hodin v klubovně Obecního domu
- výstava dětských prací s názvem „Hajany očima nejmenších“
- ukázka ručních prací „patchwork a paličkování“

SOBOTA 06.08.2010

- od 17 hodin k tanci a poslechu hrají BABOUCI na parketu za hospodou

Bengálská noc
27.8.2011 od 19 hod
místo konání: Hajany (na konci vesnice směrem na Kocelovice)

Hraje skupina Kečup.

Občerstvení: Mojito párty, pivo, víno, grilované kýtý, grilované klobásy, guláš.

Všechny hosty zveme také na Hasičskou soutěž "O pohár starostky obce Hajany" (od 13 hod.).

Akci pořádá Sbor dobrovolných hasičů Hajany a obec Hajany.

HORNOSÍN

Za slunečného počasí v neděli 5. června od 14 hodin proběhla za hojně účasti dětských tváří oslava dne dětí, které si vyzkoušely své dovednosti v připravených disciplínách, při nichž je rodiče povzbuzovali. Za své výkony získaly čestné diplomy a sladké odměny. Na závěr celého odpoledne jim tatínkové upekli buřty.

Foto Václav Machovec

V sobotu 18. června slavnostně přivítali na radnici v Bělčicích zástupci obce novou občanku Hornosína a mamince Aničky Kmetíkové předali malou pozornost.

Foto Vendula Urbanová.

STŘÍBRNÁ SVATBA

Dne 28. června oslavili manželé Marie a Jindřich Křivkovi stříbrnou svatbu.

Zástupci obce jim u této příležitosti přišli popřát hodně štěstí, zdraví, lásky a vzájemného porozumění do dalších společných let.

Foto Václav Machovec.

KADOV

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

Vytvářej si okamžiky vnitřního klidu a uč se v nich rozeznávat podstatné od nepodstatného. Rudolf Steiner

Čas neúprosně kvapí a léto i dovolené jsou v plném proudu a tento čas přináší naší obci trošku větší problémy s odpadovým hospodářstvím. Od 1.6.2011 jsme v naší obci najeli na popelnicový systém a tímto doufáme, že se nám za pomoci spoluobčanů, chalupářů, rekreatantů i účastníků letních dětských táborů povede udržet pořádek a novou situaci zvládneme na výbornou. Ještě jednou děkujeme všem za pochození i shovívavost při případných problémech v průběhu zavádění popelnicového systému.

Stále trvá veřejná sbírka na opravu varhan a interiéru kostela sv. Václava v Kadově. V době distribuce tohoto čísla SOBáčku již zřejmě bude po koncertu duchovní hudby v kostele sv. Václava v Kadově, který obec pořádá ve prospěch účtu veřejné sbírky, který byl zřízen u České spořitelny č. 0578065329/0800. I nadále můžete na tento účet přispět i Vy. Na účtu sbírky je právě 80 647,83 Kč. Děkujeme všem, kteří přispěli a předem všem, kteří se přispět chystají.

V pátek 13. května 2011 navštívili neznámí lapkové náš obecní úřad a kromě finanční hotovosti si odnesli též náš skvělý fotoaparát. Neřadí hold nechodí po horách...

Poslední červnovou sobotu oslavili manželé Emilie a Stanislav Augustinovi z Kadova diamantovou svatbu, k tomuto výročí ještě jednou srdečně blahopřejeme.

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich www stránkách www.kadov.net

Za obec Kadov Vladimíra Tomanová

Termíny vývozu popelnic pro letní sezónu 2011

Pondělí	13.6.	27.6.
Pondělí	11.7.	25.7.
Pondělí	8.8.	22.8.
Pondělí	5.9.	19.9.
Pondělí	3.10.	17.10.

Žádáme občany, aby si popelnice a pytle s logem svozové firmy připravili vždy již v neděli (pouze však v termínu výše uvedených svozů) večer z důvodu, že svozová firma může jezdit ve velmi brzkých ranních hodinách.

JIŽ NIC NEODKLÁDEJTE na místa ke zvonům na tříděný odpad!!! Toto je povoleno pouze po domluvě pro letní dětské tábory a rekreaty z místních rekreačních oblastí a opět pouze v uzavřených pytlích s logem firmy RUMPOLD a v termínech plánovaného svozu. Žádáme Vás, **TRÍDETE ODPAD** a dbejte na pořádek kolem odpadových nádob. Děkujeme.

Vítejte na Dětském dni ve Vrbně!

Dětský den se konal v sobotu 28.5.2011 a zúčastnilo se ho 145 dětí v doprovodu svých blízkých.

Již tradiční setkání důchodců se konalo v sobotu 18.6.2011 na myslivecké chatě v Kadově a všichni přítomní se dobře bavili. Předtančení zajistila taneční skupina z Cížové.

Viklanský pouťový turnaj v malé kopané

V sobotu 21. 5. se v Kadově konal „Viklanský pouťový turnaj v malé kopané“ za účasti 7 týmů:

- Borci Tchořovice
- XX neumí nic
- AC Richmond
- FC Kadov
- To je jedno
- US Běšinské
- Na pivíčko

Zvítězil tým To je jedno, 2. místo vybojovaly US Běšinské a 3. místo patřilo týmu Borci Tchořovice. Nejlepší střelec byl Radek Peleška a nejlepší brankář David Reguš. Počasí se vyvedlo, všechny týmy předvedly úžasné výkony bez emotivních výlevů.

Tým US Běšinské

Nahore: Borci Tchořovice, dole: O pořadí rozhodovaly penalty

KOCELOVICE

Brigáda u Kampeličky

V úterý v podvečer se členky ČSŽ Kocelovice sešly na zahradě u Kampeličky, aby se pokusily udělat z rozoraného pole opět zahradu. Posilovala nás víra a naděje, že jednou zde vytvoříme dětské hřiště. Rozhodně budeme psát projekty tak dlouho, dokud některý nevyjde. Nasbíraly jsme plnou káru kamení a pokusily se urovnat terén, který zůstal po opravě studny v žalostném stavu. Došli jsme k závěru, že na zahradu bude potřeba ještě navézt zemina, urovnat povrch a nasít trávu.

Na hasičský sbor zde ještě čekaly zbytky starých profílaček, zakřivené trubky a dráty. Hned následující týden se podařilo tyto staré „relikvie“ odstranit a starosta nechal dovézt fúru země.

Na brigádu přišlo 10 členek svazu žen. Jedna bohužel nemohla chodit, tak poslala náhradu - manžela. Ten přišel i s krumpáčem a pomohl nám zlikvidovat pozůstatky starého pískoviště.

Děkují všem zúčastněným ženám a dívkám stejně i mužům. Je potřeba ocenit účast pana Zaušky, který nám zapůjčil kárku na kámen a taky ho vyvezl.

Dana Hanušová předsedkyně ČSŽ Kocelovice

Meteorologická stanice

Jaké počasí jsme měli v květnu a červnu podle údajů meteorologické stanice v Kocelovicích

Květen a červen 2011 byly teplotně slabě nadnormální (13.5 a 16.5 st.C, normál je o 1st. nižší), srážkově též slabě nadnormální (65.5 a 79.9 mm, normál je 59.9 a 72.9 mm), sluneční svit byl v květnu výrazně nadnormální (289.1 hod, normál je 225.5 hod) a v červnu je velmi slabě nadnormální (226hod proti 221.6 hod normálu). Delší období sucha se střídala s dny s výraznějšími srážkami, žádné extrémní počasí však nebylo, snad jen proti jiným létům je méně bouřek.

V. Kovář, MS Kocelovice

Kocelovice - Hornosín - Kocelovice

Obecní úřad Kocelovice pořádá 5.ročník běžeckého závodu Kocelovice - Hornosín - Kocelovice.

Datum: sobota 17. září 2011

Místo konání: Kocelovice

Prezentace: od 9:00 hod., okraj obce, u hospody směr Lnáře a Blatná

Start: v 10:00

Trať: 7 km - všechny kategorie

Trať vede po asfaltových cestách s velmi malým provozem. V první polovině stoupá do Hornosína, pak má střídavý profil a v závěru klesá. Značení bude provedeno bílými šipkami na zemi.

Kategorie:

JM Junioři (do r. 1993),
M30 muži 19-39 let (1992 - 1972),
M40 muži 40-49let (1962 - 1971),
M50 muži 50-59let (1952 - 1961),
M60 muži 60-69 let (1942 - 1951),

M70 muži nad 70 let (1941 a starší)

JZ Junioři (do r. 1993),

Z35 ženy 19-34 let (1992-1977),

Z40 ženy 35 -49let (1976-1962),

Z50 ženy nad 50 let (1961 a starší)

(při méně než třech startujících v kategorii, slučuje se s nejbližší kategorií)

Startovní: 30,-Kč,

Ceny: pro první tři v každé kategorii – diplom a věcná cena

Občerstvení: po doběhu - čaj, domácí pečivo, párek, pivo

Šatny: v prostoru startu a cíle

Doprava: vlastní, (z Blatné cca 7 km, ze Lnář cca 4 km, z Rožmitálu cca 21km, z Březnice cca 20 km, ze Strakonice cca 30 km, z Písku cca 30 km, z Příbrami cca 35 km, z Plzně cca 50 km)

Informace: Martin Holan, tel. 274 868 152, mobil 606 796 450,
e-mail: Martin.Holan@zentiva.cz holan63@seznam.cz

Běh se koná za každého počasí. Každý závodník startuje na vlastní nebezpečí.

LAŽANY

V letošním roce naše obec zahájila realizaci 1. etapy venkovního zázemí pro veřejnost i turisty. Jedná se o přestavbu a zvelebení pozemku přiléhajícího k budově obecního úřadu s místní hospůdkou. Tento již delší dobu neudržovaný pozemek obec za tímto účelem v loňském roce zakoupila. Na projekt jsme žádali o dotaci z Programu obnovy venkova. Dotaci jsme však dostali ani ne poloviční, takže finanční zatížení bude pro obec větší, než jsme předpokládali. Výsledek dosavadní rekonstrukce je vidět na fotografii. Dále proběhne oplocení pozemku a zastřešení pergoly pro využití i za nepříznivé počasí. Doufáme, že tento prostor bude ke spokojenosti sloužit nejen rodičům s dětmi, ale i k pořádání společenských akcí v obci.

Foto Lažan Miroslav Píkl

LNÁŘE

Galerie a infocentrum Tvrz Lnáře připravuje plán výstav a přednášek na druhou polovinu roku 2011

■ 1. 7.–29. 7., Tvrz Lnáře
„HLEDÁM A NALÉZÁM“, JIŘÍ MEITNER – OBRAZY, GRAFIKA, KRESBY

Výstava

■ 29. 7.–31. 8., Tvrz Lnáře

„POHÁDKOVÁ ZEMĚ“

Putovní výstava strašidel, víl, vodníků, čertů a skřítků známé výtvarnice Vítězslavy Klimtové

■ 2. 9.–29. 9., Tvrz Lnáře

„POCTA STROMŮM A KAMENŮM“, JAN TRÁVNÍČEK – OBRAZY A KRESBY

Výstava

■ 30. 9., 17:00, Tvrz Lnáře

JAN HORČICE Z PROSTĚHO – HOSPODÁŘ, STAVEBNÍK, MECENÁŠ A JEHO ODKAZ NA BLATENSKU

Přednáška Mgr. Vladimíra Červenky (Tvrz Lnáře) z cyklu Hmotné kulturní dědictví Blatenska

■ 3. 10.–28. 10., Tvrz Lnáře

JIŘÍ BERAN – NEHISTORICKÉ INTERPRETACE

Výstava asambláží, obrazů a fotografií

■ 21. 10., 17:00, Tvrz Lnáře

„IDEÁLNÍ KRAJINA“

Zámecké parky a zahrady Blatenska
Přednáška Ing. Marie Pavlátové (Národní památkový ústav v Českých Budějovicích) z cyklu Hmotné kulturní dědictví Blatenska

■ 1. 11.–25. 11., Tvrz Lnáře
„CO DĚLAJÍ NAŠE ŽENY, KDYŽ NESPÍ“
Výstava rukodělných výrobků lnářských žen

■ 25. 11., Tvrz Lnáře, 17:00
STAVEBNĚ HISTORICKÝ VÝVOJ TVRZE A ZÁMKU VE LNÁŘÍCH

Přednáška Mgr. Adély Šmilauerové (Katolická teologická fakulta UK v Praze) a Mgr. Vladimíra Červenky (Tvrz Lnáře) z cyklu Hmotné kulturní dědictví Blatenska

■ 27. 11. - 23. 12., Tvrz Lnáře
„NARODIL SE KRISTUS PÁN“
Výstava betlémů a jesliček

■ 3. 12., 9:00–13:00
V. REMESLNÝ TRH

Změna programu vyhrazena!

VÝLET NA ŠTIŘÍN

V polovině května jsme s nadšením přijali pozvání kolegyně ze ZO ČSŽ Lnář a společně se vypravili na výlet do středních Čech. Obsadili jsme zcela autobus pana Vohryzky a vydali se na sever. Hlavní cílem naší cesty byl „Rozkvetlý zámek Štířín“ – prohlídka zámeckého parku s rozkvetlými rododendrony s průvodcem nejasnějším - RNDr. Václavem Větvíčkou.

Cestou jsem si prohlédli vesničku Křečovice, která se pyšní nejen tím, že se tam narodil Josef Suk, ale také tím, že se zde točil skvělý film Vesničko má středisková. Milovníci této svěží komedie si mohli vyfotit významné chalupy.

Zámek Štířín je využíván ke komerčním účelům, jsou zde ubytování zejména milovníci golfu. Jelikož byl den otevřených dveří, mohli jsme si většinu luxusních apartmánů prohlédnout. Příjmy z golfu umožňují provozovatelům udržovat zámek i park ve skvělém stavu.

Poněkud nás zaskočil počet návštěvníků (určitě více než dvě stovky), kteří si přišli užít procházku rozkvetlým parkem s dr. Větvíčkou. Zároveň se zde natáčel i „Receptář“ Přemka Podlahy. Procházka po parku tudíž poněkud připomínala prvomájový

Milovníky vážné hudby si dovoluujeme pozvat
na jedinečný koncert sezóny:

HUDBA STARÝCH MISTRŮ na ZÁMKU LNÁŘE

pořádaný dne: 13. srpna 2011 od: 18:00
ve Velkém sále Zámku Lnáře

Vystoupí mezinárodní komorní orchestr:

MUSIC CAMP PRAGUE

Umělecký vedoucí a dirigent : p. Jaroslav Krček
Solisté: Olga Šroubková – housle, Chikako Tomita – housle (JAPONSKO)

PROGRAM KONCERTU:

Andreas Hammerschmidt – Suita, Paduan, Ballet, Aria, Galliard, Mascharada

František Benda – Sinfonia B dur, Allegro, Allegretto, Allegro

Johann Seb. Bach – Koncert pro dvoje housle a orchestr d moll BWV 1043, Vivace Largo ma non tanto, Allegro

Wolfgang A. Mozart – Divertimento F dur Kv-138, Allegro, Andante, Presto

Vstupné dobrovolné! Honorář účinkujících bude věnován na pomoc Japonsku

Kapacita sálu je omezena – rezervace míst na: zameklnare@seznam.cz, tel. 604 40 14 32

www.lnare.cz/zamek

Zámek Lnáře

srdečně zve na

komponovaný večer plný krásné vážné i nevážné hudby

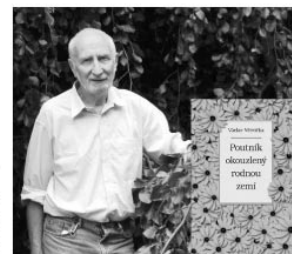
"Two voices"

a laskavého slova populárního botanika

RNDr. Václava Větvíčky

Vokální duo "Two voices" vzniklo v červnu 2007. Jeho protagonistkami jsou mezzosopranistka Edita Adlerová a sólistka Jana Rychterová. Jejich hlasy i zaměření jsou siice různorodé, dokázaly však dosáhnout jedinečné soulhy a předsvezaly si za úkol přiblížit posluchačům klasickou hudbu v netradičním pojetí. Úzce spolupracují například s Českým rozhlasem

Vynikající botanik a spisovatel RNDr. Václav Větvíčka známý například z Dobrých jiter Českého rozhlasu 2, Receptářů nejen na neděli v ČT a v současné době z pořadu Receptář prima nápadů uvádí ve svých knihách neuvěřitelně poutavé lidské příběhy ve spojení se záhadami přírody. Komponovaný program zpříjemní autorským čtením ze své nové knihy Poutník okouzlený rodnou zemí.

24. srpna 2011 od 19:00
Zámek Lnáře - velký sál

Doporučujeme rezervaci míst k sezení

Bliže na tel.: 604 401 432

průvod. Nicméně pan doktor se svého nelehkého úkolu zhostil skvěle a dokázal nás provést parkem s nonšalancí i humorem. Krásně jsme si to i přes narůstající vedro užili.

Pro méně poeticky naladěné účastníky zájezdu byl připraven další program - návštěva pivovaru ve Velkých Popovicích, které předcházely oběd. Prohlídka byla celkem zajímavá, zejména pro znalce. Mě nejvíce zaujal smutný fakt, že známou českou značku vlastní jihoafrická firma. Co to je platné, že jsme mohli pozdravit i maskota kozla Jardu.

Cestou domů jsme si ještě mohli zaskočit za Sidonií Nádhernou (součastnice K. Čapka a vyhlášená krasavice) na zámek do Vrchotových Janovic. Zde jsme si mohli prohlédnout expozici z historie zvonářství a krásný park, který v návštěvníkovi vyvolal poetickou, ale i melancholickou náladu. Bylo znát, že zde nikdo neprovozuje golf a chybí tudíž prostředky na důkladnější údržbu, takže vzácný liliovník poznali jen znalci dendrologie. Na závěr výletu jsme si dopřáli kafičko a zmrzlinu a plní krásných dojmů jsme šťastně dorazili domů.

Ráda bych touto cestou poděkovala Českému svazu žen Lnáře a panu Mgr. Červenkoví za skvěle odvedený obtížný úkol, provázet naši cestu zasvěceným, zajímavým výkladem a současně dbát a na to, aby se nikdo nikde neztratil či nepozapomněl.

Ing. Daniela Hanušová

ZÁKLADNÍ ŠKOLA LNÁŘE

Zase něco o nás ...

Ani jsme se nenadáli a už je tu konec školního roku a před námi tolik vytoužené prázdniny. Chtěla bych všem žákům i jejich učitelům popřát krásné léto, hodně sluníčka a odpočinku. Přesto si však dovoluji, milí čtenáři, seznámit vás alespoň s některými činnostmi a aktivitami naší školy, které se uskutečnily v posledním čtvrtletí školního roku.

Opět rádi jsme mezi námi přivítali Divadélko Okýnko s veselou pohádkou „Ospalá Káča“. Zároveň nás pobavil a zejména poučil naučný hudební pořad „Jak se dříve pekl chleba“, kdy jsme se seznámili s netradičními hudebními nástroji, na něž dříve hráli naši předkové. Získali jsme informace o jednotlivých částech dud, děti si mohly zkusit zahrát na vozembouch a samozřejmě jsme si všichni s chutí zazpívali známé lidové písničky. Díky nabídce kastelána Zámku Lnáře pana Uriánka jsme přijali pozvání do lnářského zámku na pohádku „Cesta kolem světa“. S vtipným poutníkem jsme se podívali do všech končin světa, navštívili jsme nejenom žhavou Afriku, ale dokonce jsme se zchladili s tučňáky v ledové Antarktidě.

26. květen byl pro naše šikovné prvňáčky velmi významným dnem, protože při vystoupení „Svátek Slabikáře“ předvedli všem přítomným rodičům, prarodičům a kamarádům ze školy i školky, co všechno se ve škole naučili. O tom, že se z nich stali opravdoví čtenáři, není pochyb. Příběh, „O lípě, která začala zpívat“, přečetli všem přítomným určitě na jedničku. Děti však nejenom četly, ale zpívaly s doprovodem klavíru a kytary hezké písničky, zarecitovaly několik básniček. Rodiče museli usilovně přemýšlet při hledání odpovědí na základní hádanky svých

ratolestí a na závěr se všichni diváci pobavili při dramatizaci pohádky „Jak šli bratři pro kládu“. Odměnou pro malé školáky nebyly jenom sladkosti, ale především barevné medaile z „dílny“ čtvrtáků a pátáků.

Den dětí jsme letos neslavili soutěžením a hrami, ale návštěvou plzeňského multikina CineStar Plzeň, kde jsme zhlédli nejnovější Troškovu pohádku „Čertova nevěsta“. Dětem i dospělým se pohádkový příběh velmi líbil.

7. června měli prvňáčci brzký ranní budíček, protože je čekal výlet vlakem do plzeňského ZOO. Ochotní rodiče nás dovezli na lnářskou vlakovou zastávku. Pak už následovala cesta vlakem, na níž se děti moc těšily. Bez problémů jsme zvládli

přestup v Nepomuku do rychlíku směr Plzeň i cestu částí Plzně k zastávce MHD. Zážitku ze ZOO si děti přivezly určitě víc než dost. I přes značné zpoždění vlaku způsobené výlukou při špatné cestě budeme všichni na tento výlet dlouho vzpomínat.

Každoročně společně s mateřskou školou rádi zavítáme do Zábavného parku v Nepomuku. Letos nám počasí opravdu přálo, takže výlet si dětičky užily se vším všudy i s pořádným vykoupáním v bazéncích. Areál Zábavného parku je každoročně rozšiřován o nové herní prvky, takže letos školáci neodolali skokům na obří trampolině. Pokud byste nevěděli o prázdninách, jak svoje ratolesti zabavit, neváhejte a využijte tento tip na výlet.

21. června jsme nemohli už dospět a těšili se na školní výlet. Tentokrát naše cesta směřovala do našeho hlavního města. Při příjezdu do Prahy nám trošku naše plány zkomplikoval prudký liják. S pláštěnkami a deštníky jsme se přesouvali ke stanici lanovky na Petřín. Pro mnohé děti byla jízda lanovkou něčím úplně novým, takže měly zajímavý zážitek hned zpočátku. Většina z nás v sobě našla odvahu vylézt na Petřínskou rozhlednu. Sice jsme hrdinně stoupali za deště po točitých schodech, ale na samotném konci cesty nás bohužel vzhledem k počasí toužebně očekávaný výhled nečekal. Nikdo však nesmutnil, protože fakt, že se nacházíme v šedesátimetrové výšce nad zemí, byl také hrdinský. Petřínské bludiště ale nalákalo už úplně všechny výletníky a zážitek jsme měli obrovský. Spouště fotoaparátů jenom cvakaly. Nakonec se počasí přece jenom umoudřilo a my jsme se mohli kochat krásným výhledem na Prahu při pěší chůzi z Petřína zpět k autobusu. Další částí programu výletu bylo Království železnic, rozsáhlé novodobé muzeum zahrnující dopravní infrastrukturu České republiky. Školáci byli nejprve seznámeni ve stručnosti s historií a obecnými pravidly chování v muzeu a pak přišla na řadu samotná prohlídka a plnění úkolů s pracovními listy. Dvě hodinky v muzeu uběhly velmi rychle, na závěr si děti zasoutěžily a byly se podívat v depu, kde ochotně pan ředitel odpovídal na všetečné otázky. Nakonec následoval tolik vytoužený rozhod v smíchovském obchodním centru, nákup drobností pro blízké a odjezd domů. Velké poděkování patří maminkám paní Olze Cihlové za její čas a průvodcovské schopnosti a paní Haně Málové za pomoc při dohledu nad dětmi.

23. června se v hojném počtu dostavili rodiče, prarodiče, bývalí žáci, prostě všichni, kteří se chtěli pobavit, ale i potěšit hezkými vystoupeními školáků při školní akademii.

24. června propuklo jako ostatně každý rok na hřišti TJ Sokol soutěžní klání žáků naší školy ve čtyřech sportovních disciplínách. Letošní letní olympiáda se opět vydařila. Sláva vítězům, kteří šli spokojeně domů ověnceni medailemi a diplomy, ale také těm, kteří se sice na předních pozicích neumístili, avšak statečně soutěžili také. Vždyť není důležité za všech okolností vyhrát, ale zúčastnit se.

30. červen byl pro naše pářáky posledním dnem, který mohli prožít v naší škole. Pět let prožitých v naší škole – pět let radostí, navázaných kamarádství, určitě i běžných obav ze zkoušení nebo písemek – prostě pět let, díky nimž se stali součástí naší velké „školní rodiny“. Slavnostní rozloučení pro žáky 5. ročníku podobně jako v loňském roce ve velkém sále lnářského zámku pečlivě i se slavnostním přípitkem připravily paní starostka Mašková, paní Čadková a paní Vrátná z Obecního úřadu Lnáře. Patří jim za to velký dík, protože celý obřad byl velmi krásný. A jak to už u loučení bývá, nechyběly ani slzičky na tvářích některých dětí i rodičů.

Mgr. Jitka Venclová, ředitelka ZŠ Lnáře

ŠKOLNÍ AKADEMIE

O tom, že žáci naší školy jsou šikovní a snaživí, svědčí každoročně školní akademie, která byla jako vždy plná hudebních, dramatických, humorných i tanečních vystoupení. Akademii zahájila svižným tancem v rytmu kankánu děvčata z tanečního kroužku. Poté následovalo pečlivě připravené hudební a dramatické pásmo našich nejmenších žáčků.

Během chvíle jsme přeletěli přes Středozemní moře a přistáli přímo v Africe. Spolu s dětmi jsme si mohli zazpívat píseň Pět minut v Africe a poslechnout si báseň v Africe se děcka mají. Malí diváci se možná mohli trochu bát při zhlédnutí začarované pohádky Kouzelné zrcadlo, kterou naprosto profesionálně zdramatizovali žáci 4. a 5. ročníku. Ještě před tanečním vystoupením žáky 3. ročníku na píseň Michala Davida Nonstop, nám předvedli sourozenci Pokšťeflovi, jak se udobřit ve verších básně Smíření. Protože naše školička je jen prvostupňová, každoročně se bohužel musíme rozloučit se žáky 5. ročníku. Ti si pro nás připravili upravenou verzi písně Pátá, která nenechala jedno oko suché.

Dalšími účinkujícími byla děvčata z hudebně zaměřených kroužků – flétna, kytara. Před jejich velmi povedeným výkonem klobouk dolů. Po našich hudebnících se na prknech slávy objevili žáci z 2. a 3. ročníku s dramatizací roztočilého příběhu Skřítek. V této pohádce pomohl měsíček skřítkovi opět najít ztracené přátele. Další dramatizaci v našem pásmu byla scénka dětí ze 2. ročníku. V Deštivé pohádce si s deštěm hravě poradila myška, žabka i brouček. Závěr akademie patřil jako obvykle žákům 5. ročníku. Rozloučili se s námi muzikálem „Jak to všechno dopadlo aneb sraz po 20. letech“. Vše začalo setkáním čtyř spolužáků, kteří se smluvili, že je to vlastně již dvacet let, co se rozutekli do světa. Proto je napadlo, že by měli uskutečnit sraz, kde by společně zavzpomínali na krásná školní léta prožitá ve

lnářské škole. Každý žák zde zpěvem a s patřičným převlekem představil své povolání.

Dále následovalo hudebně dramatické vystoupení Slunce, škola, učení, které vtipně parodovalo slavnou trilogii Slunce, seno, ... Všechny děti se opravdu hodně snažily a odvedly skvělé výkony. Byly za ně také patřičně odměněny bouřlivým potleskem. Věřím, že se všem návštěvníkům letošní školní akademie líbila a že nás svou přítomností poctí i příští rok.

Mgr. Jana Schirlová, učitelka ZŠ Lnáře

Poznej a chraň – celotýdenní projekt

Barevný týden je projekt, který probíhá na naší škole již pátým rokem a vždycky se na něj všichni těšíme. Pravidla jsou taková, že každý rok se zaměříme na určité téma a to se objevuje ve všech úkolech, které žáci během tohoto týdne plní. Mimo toho se na každý den vylosuje barva a žáci nosí co nejvíce kusů oblečení této barvy.

Letos jsme se zaměřili na environmentální výchovu s názvem projektu „Poznej a chraň“. Žáci se podle tříd rozdělili do družstev a první den si vymýšleli jméno, znak a pokřik. Prvníáci byli Motýlci, druháci a třetíáci Piráti, čtvrtáci a pátáci byli Einsteiní. Když jsme se sešli všichni v tělocvičně, děti plnily tématické úkoly zaměřené na lesní společenství. Všechna družstva byla úspěšná, nejvíce kusů oblečení měli Piráti. Úterý bylo zaměřené na třídění odpadu. Dopoledne opět družstva plnila úkoly, hrála hru o odpadech a odpoledne k nám zavítal zástupce společnosti Tonda Obal a názorně ukazoval a vysvětloval dětem, co se děje s odpadem, když opustí sběrný kontejner.

OBEC LNÁŘE NA VĚDOMOST DÁVÁ, ŽE V GALERII LNÁŘSKÉ TVRZE

29.7. - 31. 8. 2011

VÝSTAVA SE KONÁ

POTULNÁ POHÁDKOVÁ ZEMĚ

VÍTĚZSLAVY KLIMTOVÉ

TAJEMNÝ POHÁDKOVÝ SVĚT SE PRO VÁS OTEVŘE DENNĚ OD PONDĚLÍ DO NEDĚLE

OD 9.00 DO 17.00

VSTUPNÉ: DOSPĚLÍ 50,-
 DĚTI DO 15LET 25,-
 RODINA 2+2 100,-

PŘIJĎTE SE PONOŘIT DO KOUZELNÉHO SVĚTA LESNÍCH SKŘÍTKŮ, VÍL A STRAŠIDEL

Nakonec si děti zahrály různé hry a soutěže. Všem se odpolední program velmi líbil. V tento den se pochlapili Piráti. Ve středu jsme vyrazili do lesa. Tam byly pro děti připraveny vědomostní i branné soutěže, například hod kamenem, přelézání pavučiny, sběr odpadu na čas. Všichni si vedli velmi zdárně, ale nakonec zvítězili opět Einsteiní. Na čtvrtek si pro nás knihovnice paní Hrubešová a pan Mgr. Červenka připravili vlastivědnou vycházku okolím Lnář a Kocelovic. Mgr. Červenka nás seznámil s historií kocelovického kostela sv. Bartoloměje. Díky ochotě pana Hájka z Blatné jsme si mohli prohlédnout kostelní zvony. Celá trasa vycházky vedla malebnou přírodou a bylo opravdu na co se dívat. Tento den dostali všichni žáci shodně po jednom bodu za ušlé kilometry a vzorné chování na vycházce. V pátek byl poslední den a šlo do tuhého. O vítězi rozhodovaly kusy oblečení a to v modré barvě. Tento den a celý Barevný týden vyhráli Einsteiní alias čtvrtáci a páťáci. Společně jsme v tělocvičně kreslili a malovali obrázky do výtvarné soutěže na téma „Lesy a příroda kolem nás“, kterou pořádají Lesy České republiky. Zdařilé obrázky školáků jsou vystaveny v Knihovně Lnáře, kam se určitě zajděte podívat a vybrat ty nejhezčí.

Barevný týden skončil a nám nezbyvá než se těšit na ten příští, jaký asi bude? Ale nebudeme předbíhat a nechme se překvapit.

Odměna pro vítězné družstvo Einsteinů byla velmi lákavá, děti si v hotelu Na Panské pochutnali na výborných zmrzlinových pohárech.

Mgr. Zdeňka Jestřábová, učitelka ZŠ Lnáře

MAČKOV

Oslava 100 let od založení hasičského sboru v Mačkově

V sobotu 4. června v jednu hodinu odpoledne se na mačkovské návsi rozběhly oslavy 100 let od založení místního dobrovolného sboru hasičů. Dnešní sbor má 34 členů, z toho pět žen. Oslav se zúčastnily i ostatní hasičské sbory s okolních vesnic, a to z Čekanic, Lažan a Milčic.

Celý ceremoniál zahájil příjezd koňského spřežení se zrenovovanou historickou stříkačkou z roku 1911. Poté následovaly úvodní projevy a za zvuku státní hymny byl položen věnec k památníku padlým z první světové války. Následně byli ocenění pamětní plaketou zasloužilí členové místního sboru.

Po předání plaket se pak vytvořil průvod, který se vydal za doprovodu muziky na louku za vsí. Zde došlo k vysvěcení nového praporu hasičského sboru a po něm už následovaly ukázky jednotlivých hasičských zásahů. Jako první se předvedli místní veteráni se svojí ruční historickou stříkačkou. Útok na cíl ve formě hořící palet a kartonů zvládli na výbornou a během chvíle se jim podařilo oheň uhasit. Dále se představili mladí hasiči a hasičky z Tchořovic a to ve věku 6-7 let a 9-10 let. Oba jejich útoky byly provedeny precizně a v perfektním čase. Poté se všechny čtyři hasičské sbory rozestoupily po louce a divákům ukázaly dálkovou dopravu vody.

Nakonec celé přehlídky přijeli profesionální hasiči z Blatné, kteří místním divákům předvedli vystřihávání osob z havarovaného auta. Celý zásah trval jen několik málo minut a po něm

zůstalo auto bez střechy a dveří tak, aby se mohli záchranáři co nejlépe dostat k zraněným.

Po předvedení všech hasičských ukázek následovala již volná zábava pod otevřeným nebem. Počasí přálo, takže se slavilo pomalu až do rána. Všichni odcházeli domů s pocitem příjemně stráveného dne a s přáním, aby se zde všichni ve zdraví sešli i za 10 let, až bude místní hasičský sbor slavit další výročí.

MYŠTICE

V sobotu 13. srpna se uskuteční nohejbalový turnaj trojic v Myšticích. Presentace 8:00. Výkop 8:30. Případný zájem je možné nahlásit na telefonním čísle 725 031 381.

PŘEDMÍŘ

Pokládání věnce

Sbor dobrovolných hasičů z Předmíře každoročně při příležitosti výročí konce 2. světové války uctívá památku padlých položením věnce k jejich pomníku. Nejinak tomu bylo i letos, kdy v předvečer státního svátku početná skupina místních hasičů vzdala hold padlým.

Dětský den

V sobotu 4.6. uspořádal obecní úřad ve spolupráci s členy hokejové týmu Club Pastouška a několika dalšími dobrovolníky na prostranství u obchodu v Předmíři oslavu dne dětí. Účast místních ratolestí i jejich rodičů výrazně překročila očekávání

pořadatelů, na čemž se podílelo nejen slunečné počasí, ale zejména velké množství soutěží a atrakcí pro všechny, od nejmenších až po náctileté. Všechny děti dostaly zdarma nápoje a sladkosti a každý si také domů odnesl nějakou tu cenu za své výkony. Dospělým zase udělala radost možnost prohlédnout si výstavu motocyklů a závodního rallyeového speciálu a v neposlední řadě dobře vychlazené pivečko. Radost v očích dětí po závěrečném dovádění v pěnové lázni byla pořadatelům tou nejkrásnější odměnou a zároveň závazkem, aby připravili stejné radovánky i za rok.

Oslava 75 let SDH v Řištích

V sobotu 25.6. proběhla v Řištích oslava 75 let existence místního sboru dobrovolných hasičů. Navzdory technickým problémům se střičáčkami se nakonec podařilo dokončit soutěž požárních družstev, jejímž vítězem se stalo družstvo ze Řišt. Po skončení soutěže následovala zábava s kapelou Kudrnáči, která se protáhla až do pozdních nočních hodin. Fotografie ze všech akcí si můžete prohlédnout na adrese: www.predmir.cz

Pouťové posezení s hudbou

Závěrem si dovoluji srdečně pozvat všechny spoluobčany i obyvatele okolních obcí na tradiční odpolední pouťové posezení s hudbou. Koná se v neděli 14.8.2011 od 14h na prostranství u obchodu v Předmíří. K poslechu bude hrát Toulavá kapela, občerstvení je samozřejmě zajištěno. Těším se na setkání s Vámi.

V těchto dnech oslavili, nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Benešová Marie (70), Fialová Anna (87), Ureš Jan (75), Tomášková Jarmila (77), Viktorová Božena (81), Šustr Vladislav (65), Minaříková Růžena (85), Suda Josef (88)

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a přejeme do dalších let pevné zdraví a mnoho životních radostí.

Pavel Karlík, starosta obce

Velká událost v malé vesničce Řiště

Dne 25.6.2011 Řištští pozorovali oblohu a doufali, že nebude pršet. V malé vesničce na Blatensku se ten den konala velká akce. Hasiči slavili 75 let od založení sboru. Již po poledni se začali sjíždět účastníci soutěže. Celkově se soutěže zúčastnilo 13 družstev, včetně domácího mužstva – 10 družstev mužů a 3 družstva žen. Setkání hasičských sborů bylo zahájeno slavnostním pochodem vesnicí ke kapličky, následovala hymna, proslov starosty hasičského sboru M. Melouna a starosty obce Předmíř pana Karlíka a vystoupení dudučky ze ZUŠ Blatná. Celému konání přihlíželi nejen diváci místní a z okolí, ale i rodáci z Řišt, kteří byli na tuto událost taktéž pozváni. Poté proběhla soutěž všech sborů. Domácí družstvo s přehledem dosáhlo nejlepšího času. Ostatně není divu, s pilným tréninkem započali „již“ 2 týdny před samotnou soutěží. Odpoledne se vydařilo: počasí přálo, návštěvníci měli zpestřen program o tanec malých tanečníků, o výstavu historických fotografií z Řišt. K tanci a poslechu zahrála kapela Kudrnáči, kteří přispěli k znamenité zábavě, která končila až dlouho po půlnoci. Pořadatelé děkují všem zúčastněným.

Výsledky: Muži – 1. Řiště, 2. Předmíř, 3. Hornosín
Ženy: 1. Tchořovice, 2. Hornosín, 3. Záhroby

MĚSTYS RADOMYŠL

Jihočeská pouť v Radomyšli se zapsala do České knihy rekordů!

V sobotu 25. a v neděli 26. června proběhla v Radomyšli tradiční „Jihočeská pouť“. Od roku 2006, kdy ji zahajoval prezident Václav Klaus, je pouť vždy tematicky zaměřena. V roce 2007 vstoupila do Evropy, když Radomyšl navštívilo 50 hostů z partnerského města Montoggio v Itálii, v roce 2008 byla „pohádková“, v roce 2009 proběhla v duchu lidových tradic a loni, kdy ji výstřelem děla zahajoval hejtmán Jiří Zimola, byly tématem rytířské ctnosti. Letos byla ve spolupráci s Agenturou Dobrý den Pelhřimov uspořádána pouť plná rekordů a kuriozit. Pouť zahájil starosta městyse Luboš Peterka, který současně předal symbolický klíč od Radomyšle ing. Jiřímu Vačkářovi, vrchnímu řediteli regionálního rozvoje MMR.

Úvodním a také hlavním bodem programu byl pokus o zápis do České knihy rekordů: Nejvíce lidí s proutěným košíkem na jednom místě. Počítadlo se zastavilo na úctyhodné číslici 348, která znamenala nový ČESKÝ REKORD! Po zaznamenání a zdokumentování rekordu mohl začít pestrý program. Na pódiu se s hudební skupinou Michal Tučný revival postupně střídali Čeští a světoví rekordmani. Muž zvaný Velká ruka – Petr David přímo na pódiu v Radomyšli překonal několik českých rekordů. Rekordman Wu-shu – Petr Vaculín - mistr ČR předvedl skvělé sestavy s nejrůznějšími druhy zbraní. Žonglování s čimkoliv od plodu rybízu po kostku předvedl Jan Skorkovský, nejlepší fotbalový driblér na světě, zapsaný do Guinnessovy knihy rekordů. Přes všechny tyto skvělé výkony zanechal na radomyšlské publikum největší dojem sympatický silák s duší komedianta Železný Zekon, který předváděl neuvěřitelné silácké a fákířské kousky, polykal žiletky a na závěr se nechal přejet autem. Všem přítomným divákům se zatajil dech hrůzou, když auto ve stísněných podmínkách uvízlo na prsou Železného Zekona. Bleskurychlá reakce přítomných diváků, kteří auto nadzvedli, znamenala pro siláka vysvození. Mezi vystoupeními si na pódiu mohli diváci zasoutěžit o zajímavé ceny. Součástí bohaté-

ho pouťového programu byla také ranní mše v kostele sv. Jana Křtitele, kterou celebroidl P. Filip Suchán, premonstrát ze Strahovského kláštera, dále výstavy kuriozit, obrazů Valentina Horby, drobného zvířectva, bohaté pouťové atrakce a trh. V sobotu před poutí proběhl tradiční nohejbalový turnaj trojic a hostem večera na taneční zábavě byl Richard Muller revival.

Volejbalová smeč 2011

Netrpělivě jsme vyhlíželi, jak nám bude 18.6. přát počasí a doufali jsme, že se na nás usměje sluníčko. Na koupališti v Radomyšli se konal další ročník volejbalového turnaje smíšených družstev.

Bylo dost vyhlížení meteoradarů, jde se na věc. Na koupaliště se sjelo 12 družstev a hned bylo veselo. Po důležité ranní kávě a neméně důležité týmové poradě se turnaj rozběhl. Všichni bojovali do posledního dechu a o krásné volejbalové zážitky nouze rozhodně nebyla. Po areálu se rozléhala příjemná hudební kulisa, které šéfoval DJ Honza Holec. Po čase se k hudbě přidal i dým z grilu a vůně šťavnaté krkovičky. Pro sportovní nadšence a nejen pro ně opravdu ráj na zemi. V té parádní volejbalové

Vítězové volejbalu - tým z Rojic

náladě, jsme úplně zapomněli na výpočty meteoradarů a dešťové kapky tyto výpočty bohužel připomněly. I mezi kapkami deště se pořád hrálo a nikdo si nenechal zkažit náladu. Když se ale po hodině hřiště proměnila v další bazén, tak se volejbalové odhodlání přesunulo na terasu. Na řadu přišla mokrá varianta dohrávek. V základních skupinách se zvládlo odehrát ¾ zápasů, poté už se z terasy ozývalo hlasitě: „Kámen, nůžky, papír!“. Byla to sranda a ke konečnému pořadí jsme se nakonec prostříhali. Někdo prožil svůj životní úspěch a někdo byl smutnější. Favorité se nenechali zahanbit a výhry v zápasech potvrdili a ve „stříhačce“. Každý tým dostal šampaňo, diplom a nějaké malé dárky. Týmy, které se dostaly na bednu, rozporcovaly navíc výtečné dorty a každý z hráčů měl na krku pověšenou parádní medaili. Ani nekázeň počasí nikomu náladu nepokazila a všichni se výborně bavili. Nejmladší člen vítězného týmu Rojice oběhl oslavné kolečko okolo koupaliště a díky dešti se fandové na terase parádně bavili. Fofáky cvakaly, všichni se zvěcnili a pro letošní rok byl volejbalový turnaj minulostí. Děkujeme všem sponzorům za věcné ceny. Za cateringové zázemí patří dík manželům Vackovým. Hlavní organizátorka Eva Moulíková již připravuje pozvánky na 16.6.2012. S meteoradarama jsme na příští rok domluvili sluníčko. Plavky a opalovací krémy budou povinnou výbavou. Těšíme se a do té doby volejbalu zdar. **Mgr.Vendula Vaněčková**

Poutový turnaj

V rámci tradičních poutových oslav v Radomyšli proběhl v sobotu 25.6.2011 sedmnáctý ročník poutového turnaje v nohejbalu trojic, hraný jako Memoriál Karla Vachulky. Turnaje se zúčastnilo 24 mužstev, což je maximální kapacita turnaje a pořadatelé bohužel musí vždy nějakého zájemce odmítnout. Celý den bylo vcelku příznivé počasí a tak mohli všichni účastníci předvést co nejvíce ze svého nohejbalového umění. Po odehrání základních skupin následovalo play off, kde už probíhaly velmi vyrovnané souboje. Celkovým vítězem se nakonec stal tým Ťavíků, ve složení P. Votava, M. Janda a L. Vlas, který byl také vyhlášen nejlepším hráčem turnaje. Na druhém místě se umístil tým Zabíjáků, na třetím Žabokrtý a bramborová medaile patří týmu Švagrů. Díky přízní sponzorů si hodnotné ceny nakonec odnesly všechny startující týmy. **Milan Koubovský**

Originální nohejbalový dres měl tým S dudama

Parkáni v Radomyšli

Dne 18.6.2011 se v Radomyšli přepisovala historie. Místním pořadatelům z TJ se podařilo zajistit volný termín a skupina Parkánů mohla poprvé ve své dlouholeté historii vystoupit v Radomyšli. Akci předcházely dlouhé přípravy, včetně mohutné propagační akce, které měly vyvrcholit v slunečním areálu koupaliště v sobotu večer. Předpověď počasí nás trochu naplňovala obavami z deště, ale všichni doufali, že počasí bude v pohodě. Ještě dopoledne, kdy přípravy vrcholily, se zdálo, že to tak bude. V poledne bylo vše nachystané a všichni jsme se rozjeli k domovům. Plni očekávání blížícího se večera. Nikdo však netušil, co se bude dít odpoledne. Zhruba v půl třetí začal mohutný déšť, který areál proměnil ve vodní plochu. Nastal tedy krizový plán a celá akce se musela během několika desítek minut kompletně přesunout do Sokolovny v Radomyšli. Heroický

výkon několika nadšených pořadatelů však stačil k tomu, aby bylo včas vše nachystáno.

Počáteční obavy pořadatelů o dostatečnou diváckou účast vzaly rychle za své a trousící se partičky lidí rychle zaplnily místní sál. Zhruba v půl desáté zazněly první tóny a zábava se rychle rozjela. Perfektní výkon kapely Parkán a výborná atmosféra v sále, pak byla odměnou všem, kteří se na pořádání akce podíleli. A co říci závěrem? Za rok nashledanou.

Další školní rok je za námi

Poslední týden školy již tradičně probíhá loučení předškoláků a deváťáků na radnici. Loučení s předškoláky proběhlo ve veselé atmosféře zejména díky vystoupením, která děti se svými učitelkami nacvičily. Loučení deváťáků bylo vážnější, jednak proto, že jeho součástí bylo předávání vysvědčení, ale také proto, že současně s nimi se s radomyšlskou školou loučil také Mgr. Jiří Novák, který na Základní škole v Radomyšli působil od roku 1987, z toho 20 let jako zástupce ředitele. Děkujeme!

Luboš Peterka

Předškoláci 2011

V první řadě zleva jsou: Jana Tomaševičová, Barbora Bláhová, Sandra Poštová, Marie Hejpetrová

V druhé řadě zleva: Vladislav Holub, Jiří Beneš, Lucie Hradská, Tadeáš Ehrlich, Natálie Vyšínová, Kristýna Murgošová, Adéla Slavičková, Adéla Kloudová, Markéta Kováčová

Ve třetí řadě zleva: paní třídní učitelka Dana Majerová, paní učitelka Bc. Adéla Borská, paní ředitelka Bc. Renata Škodová

Devátá třída 2011

Pánové zleva: Zdeněk Košta, Pavel Račák, Pavel Koubek, Martin Krejčí, Ladislav Murgoš, Ondřej Šípek, Radek Soukup, Matěj Kapr, třídní učitel Mgr. Jan Vlažný, zástupce ředitele Mgr. Jiří Novák.

Dívky zleva: Hana Hoštičková, Martina Bendová, Karolína Šišpelová, Milanka Markovičová, Tereza Dudková, Kateřina Bláhová, Jiřina Salátová.

Babička to vyhrála

Dětský den s E.ONem proběhl v Radomyšli v sobotu od 10 do 16 h. Probíhal urputný souboj rodinných týmů ve fotbale. Všichni hráli se záplem a nadšením. Vyhrát ale mohli jenom někteří. Byla radost i pláč, ale nikdo neodešel s prázdnou. Všem zůstaly trička, vítězům pohár a diplomy. Doprovodných soutěží se zúčastnili i ti menší,

Babička Táňa v akci

nicméně pro příště je třeba zvážit věk dětí ve vsi a doplnit ještě nějaké soutěže pro mrňata. Opravdu velkou poklonu skládám babičce Táně a jejím vnukům. Jejich nasazení a elán jí může závidět kdejaká mladice. Skandování fanoušků je vybičovalo až k vítězství. Kdyby ji děda viděl, asi by se divil. Pro unavené hráče i fanoušky se pekla kuřata, točila limonáda i pívko. Počasí nám přálo až do předposledního zápasu. Děkuji za spolupráci školníkovi i pracovníkům městyse, kteří obětovali volný den.

Za ZO ČSŽ Blanka Matoušková

Drobná řemesla

Regionální značka měla premiéru na radomyšlské pouti. Košíky, sklo, sýry, miniatury, klobásy, koštata, panenky, šperky, med, hračky aj. Nejdřív to vypadalo, že nic neprodáme. Lidé okukovali, zkoumali, odešli a pak se vraceli. Ve finále jsme byli spokojeni. Jsme rádi, že nám obec umožnila prezentovat naše výrobky a máme její podporu. Většina z nás vyrábí jen tak pro radost. Doufáme v přízeň našich zákazníků a věřím, že se uvidíme častěji.

Za region Prácheňsko B.M.

Hasičská soutěž v Leskovicích

4. června 2011 se v Leskovicích konal 2.ročník soutěže v hasičském sportu „O pohár starosty městyse Radomyšl“. Za krásného slunného počasí se ve 13:00 na cvičišti u Oblože sešlo 9 družstev mužů a 2 družstva žen, aby všichni poměřili své síly v požárním útoku.

První místo v kategorii mužů obsadil tým Nových Kestřan s vítězným časem 31:37, druzí byli muži z Doubravice u Volyně a třetí skončilo družstvo Dražejova. Leskoviští zůstali těsně pod stupněm vítězů s bramborovou medailí. V kategorii žen zvítězily Mladějovice časem 32:13 a druhé byly ženy z Rovné. V doprovodném programu, přetahování lanem, si naši muži zvedli sebevědomí a ostatní přihlášené siláky porazili. Všechna družstva si vybojovala velmi pěkné ceny od sponzorů této soutěže, kterým tímto za jejich podporu ještě jednou velice děkujeme.

Ti, kteří k nám přijeli, jistě budou souhlasit, že jsme prožili velmi pěkné odpoledne plné vydařených sportovních výkonů a pro ostatní může být toto pozvánka k návštěvě naší vesnice v příštím roce.

Jitka Bláhovcová

Rybářské závody na rybníku Vražda 25.6.2011

Podobně jako v letech minulých, tak se i letos pod záštitou společnosti Mráz Agro CZ, s.r.o. a ve spolupráci s Rybářským sdružením Radomyšl konaly již tradiční rybářské závody na rybníku Vražda. Počasí nám věru přálo, a tak po brzké ranní prezenci se v 7:30 začalo závodit. Počtem závodníků naprosto vévodila kategorie juniorů – celkem 14 nadějných rybářů, zúčastněných seniorů (tzn. od 15 let věku) bylo celkem 7.

Chytalo se na prut s jedním nebo dvěma návazci, návnada byla libovolná. Co mé oko stačilo zhlédnout, snad největší oblibu měli červí a žízaly. Někteří si však dali práci i s přípravou nejrůznějších chuťových pamlsků.

První kolo trvalo hodinu a půl, poté se soutěžící přemístili dle vylosovaných stanovišť a závod pokračoval, stejně tak dlouhým, kolem druhým. Zkušeni rybáři z Rybářského sdružení Radomyšl ochotně obcházeli závodníky, měřili a zapisovali jejich úlovky, těm nejmenším předávali cenné rady.

Už během závodu bylo „cítit ve vzduchu“, že ať existuje spravedlnost nebo ne, zkušenosti spjaté s věkem dnes rozhodně neuspějí. Mladí rybařiči mnohdy jen co nahodili, už vytahovali

líny, kapry, plotice a další ryby. Ti starší trpělivě čekali na své, nejlépe trofejní, úlovky, vymýšleli různé vědecké postupy, jak ryby obelstít, které však ve většině případů valný úspěch neslavily.

Po ukončení závodu začalo napínavé sčítání bodů a vyhodnocování výsledků. V celkovém výsledku nezáleželo na druhu ani počtu ryb, každý 1 cm ulovené ryby znamenal 1 bod.

Vyhlašování a předávání pohárů a cen vítězům se ujal pořadatel závodu p. Vladimír Mráz. Jako první byla vyhlášena kategorie juniorů, ve které se s celkovým počtem 396 bodů na prvním místě umístila mladá rybářka Marie Vodáková. Nečekaně a krásně vítězství! V těsném závěsu, na místě druhém, se umístil Michal Šíma (392 bodů) a bronzovou příčku obsadila Ludmila Vávrová (269 bodů). V kategorii seniorů suverénně zvítězil závodník Štěpán Maroušek s úctyhodnými 804 body, stříbrný byl Eduard Vodák (312 bodů) a na třetím místě se umístil František Hejpetr (37 bodů). Dále byla vyhlášena největší ulovená ryba v jednotlivých kategoriích. V kategorii juniorů zvítězil kapr Martina Lišky (49 cm), v seniorech vyhrál kapr Františka Hejpetra (37 cm). Absolutním vítězem celého závodu se tak stal Štěpán Maroušek s již zmiňovaným ziskem 804 bodů.

Zajímavým a poučným zpestřením byla praktická ukáзка vázání mušek v podobě p. Jana Bláhovce. Příjemné dopoledne vyvrcholilo slosováním tomboly.

Jako na začátku zazněl ze všech úst „Petřův zdar“.....a rozloučili jsme se slovy: „Zase za rok na Vraždě.“

Za Mráz Agro CZ, s.r.o. Ing. Lucie Popová

Absolutní vítěz závodu a zároveň i vítěz kategorie seniorů, Štěpán Maroušek (uprostřed), společně s pořadatelem závodu, p. Vladimírem Mrázem, spoluorganizátorem soutěže, Ing. Václavem Žilou, a rozhodčími (p. Jiří Listopad, p. Karel Kadečka, p. Václav Talián, p. Zdeněk Horba)

Děti ze ZŠ Radomyšl strávily hezký týden v chorvatské Crikvenici

Po mnohaleté odlce, kdy naše škola pořádala třikrát po sobě pobyt ve Španělsku, jsme tuto tradici obnovili a uspořádali pobytový zájezd, tentokrát k moři do Chorvatska.

Den odjezdu, na který jsme se všichni těšili i pečlivě připravovali, jsme stanovili na neděli 12. června 2011. Večer jsme se sešli v Radomyšli na autobusové zastávce, kterou jsme zcela zaplnili zavazadly. Po někdy i dojemném loučení jsme vyjeli na 850 km dlouhou cestu. Deset hodin trvalo, než jsme dorazili do cíle- lázeňského městečka Crikvenica.

Ubytování v penzionu Atlanta se neobešlo bez menších problémů. Protože naše výprava čítala 57 osob, museli jsme se rozdělit do dvou budov. Nemilým překvapením pro nás byl ovšem fakt, že druhý penzion nebyl rozhodně v těsné blízkosti, jak slibovala cestovní kancelář.

Program na místě jsme si organizovali sami. Snažili jsme se využít každou chvíli k poznávání, zábavě či odpočinku. Vydařil se nám půldenní výlet lodí na blízký ostrov Krk, kde jsme se koupali na krásné písčité pláži. A protože se nám na lodi moc líbilo, hned druhý den jsme si dopřáli nezapomenutelný zážitek – projížďku na motorovém člunu podél pobřeží. Děti

uvítaly možnost zajezdit si na obřím toboganu, bavily se aquazorbingem, potápěním a lovením mušlí, závodily v plavání na lehátkách. Neméně zábavné bylo i házení balonky naplněnými vodou, shazování plyšáků šiškami nebo večerní koupání. Na pláži jsme uspořádali i turnaj v petangue.

I večery jsme trávili společně. Na diskotéce jsme kromě tance užili i spoustu legrace, zvolili jsme „Miss Jaderského moře“. Nezaháleli ani rodiče, kteří se k nám připojili a s chutí si s námi zasoutěžili.

Každodenní stravu jsme si zpestřovali výbornou zmrzlinou a ochutnali jsme i místní pizzu. Všichni jsme přijeli opálení, počasí nám po celý týden opravdu přálo.

Za vydařený průběh zájezdu vděčíme i všem rodičům, kteří nezkazili žádnou legraci a strávili se svými dětmi aktivní dovolenou. Jsme vděční i oběma řidičům za to, že nás v pořádku dovezli domů. Děkujeme panu doktorovi MUDr. Jiřímu Tuháčkovi za zdravotnický dohled a v neposlední řadě i panu řediteli Mgr. Jiřímu Pešlovi za velkou starostlivost a důvěru, kterou nám projevil.

A jak náš společný týdenní pobyt hodnotili účastníci zájezdu? „I z mála se dá udělat moc – vše je o lidech, vážím si dobrých lidí a tady jich bylo dost. Bylo to hezké – díky.“ (p. doktor Tuháček)

Mgr. Ivana Třeštíková, Mgr. Milena Maroušková, Alena Kadaňová

SEDLICE

Rozloučení s deváťáky

Čas plyne jako voda v rozbořené řece, a tak rychle se přiblížil zákům deváté třídy den rozloučení se základní školou. Řada z nich má ještě v živé paměti vzpomínky, jak je rodiče vedli do školy poprvé, kdy byli ještě malí, plni nadějí a zároveň vystrašení, co je v té škole asi čeká. Kdy je paní učitelka s okázalou radostí vítala v nové třídě a vyprávěla jim, co se budou učit.

30. červen není vyznačen v kalendáři jako státní svátek, ani jako významný den. Pro ty, kteří chodí do školy, je tento den ale každoročně téměř tím nejdůležitějším dnem v roce. Na tento den se ve velké většině všichni těší hned od 1. září. Tímto dnem pro všechny ve škole něco končí. Končí nejen měsíc červen, ale i školní rok. Nejvíce tímto dnem končí pro „deváťáky“. Pro ně je tento den totiž jejich posledním dnem v základní škole. Ve škole, kde spolu s kamarády strávili devět nezapomenutelných let, v nichž se střídaly radost, přátelství, první lásky, ale i povinnosti a starosti. Opusťme ale nostalgické vzpomínky. V Základní škole T.G. Masaryka v Sedlici se již stalo tradicí, že zákům devátých tříd je vysvědčení slavnostně předáváno v obřadní síni na městském úřadu.

Ing. Jiří Rod - starosta, foto: Jana Smolová

Poslední besídka předškoláků

Ve středu 22. června byl pro předškoláky z Mateřské školy v Sedlici slavný den. Závěrečnou besídkou ke konci školního roku se loučili s mateřskou školou. Po prázdninách je čeká nástup do velké školy. Někteří se moc těší, ale někteří jsou možná trochu smutní. Rozejdou se s kamarády, se kterými se dobře znali. Na závěr hezkého odpoledne byly dětem předány zástupci městského úřadu pamětní listy a věcné dárky. Přejeme všem novým prvňáčkům, aby se jim v první třídě líbilo, aby si brzy našli nové kamarády a nosili domů pouze samé jedničky.

Ing. Jiří Rod - starosta, foto: Mgr. Marek Charvát

Z dějin výstavby nové farní budovy v Sedlici

(pokračování z minulého čísla)

1904

F. Seyvalter posílá nový plán stavby s podrobným odůvodněním na c. k. hejtmanství. Plánek obsahuje:

- podzemí: sklep na víno a pivo, sklep na plodiny, sklep na potraviny
- přízemí: pokoj, kuchyň, kancelář, archiv, schodiště, čeledník, pec
- I. patro: sál, 2 pokoje

Bez data: Použití plánu z 11. června 1904 zhatila nařízená regulace, která přinesla rozšíření a zarovnění ulic. Regulaci má podlehnout i část děkanské zahrady, na jejíž ploše měla být budova děkanství rozšířena. V druhé polovině roku 1904 a počátkem roku 1905 vrcholil boj o částečné zbourání nebo pouhou úpravu starého děkanství.

1905

19. března 1905 přišel patronátní ředitel takto navrženou stavbu dojednat. Mělo by se stavět podle plánu navrženého F. Seyvalterem a zhotoveného mistrem zednickým Antonínem Procházkou. Plánek zahrnuje:

- 1) podzemí: sklep pro hospodářské plodiny, sklep na potraviny
- 2) přízemí: kuchyně, pokoj při kuchyni, archiv, kancelář, schodiště, záchod

Na 20. června 1905 bylo přípisem ze dne 5. června 1905 ustanoveno řízení k stavbě děkanské budovy. Závěr: Má se začít

stavět na jaře 1906 a ještě v též roce má být stavba ukončena. Patronátní komisař však nechce dovolit začít navážet materiál hned.

1906

5. února 1906 se sešli v ředitelské kanceláři v Drhovli nepřátelé stavby Josef M. a hostinský Josef M. Ředitel Schöffner navrhl, aby rekurs podali sedláci z přífařených obcí, nejlépe z Čekanic. Slíbil, že text rekursu nechá sám zhotovit a dopravit do Čekanic k podpisům. Záminkou k protestu byl údajně příliš vysoký rozpočet na práce nádenické: peněz z něho by mohl děkan zneužít k hrazení výdajů za povozy. Podpisy získávali v obou čekanických hospodách sedličtí občané M. a M., pomáhal jim na obecním zasedání i čekanický správce Havel.

23. února 1906 se F. Seyvalter na audienci u budějovického biskupa Martina Josefa Říhy dověděl obsah dopisu, který obdržel kníže Lobkovic a poslal biskupovi k nahlédnutí. Dopis psal Josef M. ze Sedlice a uváděl plno stížností na děkana. „Nové děkanství není třeba, jde jen o Seyvalterovu umíněnost, děkan chce z hospodářství hodně vyzískat píli a přisností, jen pronásleduje zloděje.“ Navrhuje se zbavit děkana Seyvaltera úřadu a místo něj jmenovat dosavadního kaplana Zacha. Místo toho obdržel Seyvalter titul nesídelního kanovníka vyšehradského.

Bez data: Stavba děkanství kvůli čekanickému rekursu nebyla roku 1906 zahájena. Proti rekursu podal děkan odvolání. Hlavní naději na uskutečnění stavby poskytuje zpráva, že od 1. května 1907 odchází správce Schöffner do penze.

1907

19. června 1907 byl vznesen nový rekurs proti stavbě děkanství, který podala tentokrát obec Sedlice. Rekurs byl vypraven, ale okresní hejtmán vyzývá městskou radu, aby protest stáhla, neboť nemá žádného podkladu. Sedličtí však na jeho podání trvají, má být podán až k ministerstvu vyučování do Vídně.

9. listopadu 1907 /čl. 168/ došla zpráva, že výše uvedený rekurs byl na osobní zásah F. Seyvaltera ve Vídni už 14. října 1907 zamítnut.

21. listopadu 1907 /čl. 172, str. 332 - 333/ bylo vydáno právoplatné konečné rozhodnutí o stavbě spojené s rozpočtem.

Vlastní průběh stavby děkanství:

1908

12. ledna 1908 vyhlášena veřejně stavba nové děkanské budovy. Stavbu se slevou 1% z rozpočtu převzal mistr zednický Antonín Procházka ze Sedlice.

2. února 1908 zadána stavba A. Procházkoví. Cihly dováženy z knížecí cihelny a ze Škvořetic od 7. února. 20. února se začíná vozit dříví z obecního lesa (u Čekanic) a z lesa knížecího (u Mužetic). Opatřen i písek a vápno.

8. března 1908, v předvečer konání stavební komise, svolána obecní výborová schůze, kde nepřátelé stavby dosáhli, aby se přísně dodržela regulační čára ulice, která nedovolila posunout stavbu o 1 m do ulice.

9. března 1908 komise posuzuje místo postavení nové budovy. Při konání komise se před děkanstvím shromáždilo asi 200 lidí, kteří byli vesměs odpůrci stavby. Původní návrh posunutí stavby směrem do ulice neprošel, komise schválila původní regulační čáru mezi rohem nové budovy a č.p. 123 (má být zřejmě č.p. 121), čímž byla posunuta budova směrem do dvora a vznikl roh mezi starou a novou částí děkanství. Bylo upuštěno i od stavby záchodů v jihozápadní části budovy. Vyřešen musel být i odprodej části zahrádky městu.

30. března 1908 bylo začato s bouráním staré budovy. Předtím se muselo všechno zařízení odstěhovat do bytu kaplanského a do pokoje za ním. Při bourání se teprve jaksepatří ukázala zchátralost budovy.

8. dubna 1908 začato s kopáním sklepů.

22. dubna 1908 položen základní kámen stavby nového děkanství, téhož dne se začalo se stavbou sklepů. Až když bourání postoupilo ke schodišti a chodbě kaplanské, odstěhovali se oba kněží do podnájmu č. p. 125 u Koníčků, kde asi 2 měsíce museli bydlet. Za 50 K nájmu by tam mohli

pobývat ještě měsíc, ale jak stavba dovolila, stěhovali se zpět. Do základu nové budovy byl uložen pamětní spis, děkan Seyvalter přispěl na vlastní náklady na doplnění zařízení a k vnější výzdobě novostavby: štukatérské ozdoby, balkonek aj. Pánové Fencel a Levý trvali důsledně na stavbě s rohem vystrčeným, a když A. Procházka při předělávání plánu o nich nelichotivě promluvil, žalovali ho pro urážku na cti a Procházka byl pokutován.

Bez data: Ulice u děkanství se novostavbou rozšířila podle regulační čáry, zato se zmenšila zahrádka a zanikla šparglovna i školka.

1909

17. února 1909 podána panu řediteli Schöffnerovi žádost o vymalování nově postavené děkanské budovy. Ten malbu s rozpočtem na 590 K děkanem sniženou na 300 K odmítl. F. Seyvalter požádal osobně knížete a rezolucí ze dne **26. února 1909** byla slíbena malba za 280 K. Malba byla stanovena na červen 1909 a svěřena panu Č. Gottlibovi, který v roce 1902 maloval i sedlický kostel. S dvěma pomocníky vymaloval budovu za 16 dní, od 1. do 16. června 1909. Děkan platil ze svého stravu a 80 K navíc, celkem 220 K.

14. června 1909 se konala kolaudace nové děkanské budovy, týž den byla budova vysvěcena biskupským vikářem Františkem Čápem. Na kolaudačním protokolu jsou podepsáni: J. Chroust, c. k. vrchní ing., F. Šavřda, starosta města Sedlice, B. Kratochvíle, patronátní komisař, A. Procházka, podnikatel stavby, F. Seyvalter, děkan. Přítomni byli také zástupcové přífařených obcí a členové místní stavební komise. V protokolu bylo doporučeno vodní kanálek ze sklepa prodloužit až do studny v dolní zahradě, dále pak zřídit kolem budovy chodník a okapy.

Bez data: Ještě po kolaudaci dlužili někteří občané repartice v celkové částce 76 K 78 h, obec Sedlice nezaplátila 60 K 32 h. Brzy po kolaudaci dostal F. Seyvalter /anonymní/ dopis s plánkem posměšně vyznačujícím, jak stavba „s třemi rohy“ dopadla. Děkan je však se stavbou spokojen a uvádí, že dlouhou vstupní chodbu v přízemí ponechal, aby někdy vchod přímo ze dvora zřídit se mohl. Obchodníci zdejší nechali pořídit nové pohledy Kostelní ulice a je dobře, že se za 600 zl., které Sedlice celkově na stavbu věnovala, pořídila budova děkanství městu k ozdobě.

Ozvaly se hlasy poplatníků, že mnozí docela málo (něco přes 2 K) museli na přestavbu děkanství platit, zatímco odpůrci stavby vyhrožovali několika sty, takže budou muset prodat krávu. Děkan nechal na vlastní útraty pořídit několikery dveře v přízemí: ke špičákům, mezi kanceláři za archivem a pokojíkem za kuchyní. Všechny pokoje byly natřeny olejovou barvou a lakem za 109 zl. = 218 K. Bylo také pořízeno nové zařízení děkanského archivu.

Nové děkanství se líbí a veřejnost uznává děkanovy zásluhy o ně.

Podle Pamětní knihy děkanského úřadu v Sedlici u Blatné zpracovali Jiří Cihelna, administrátor farnosti Sedlice a Radoslava Krejčová, kronikářka města Sedlice.

ČERVEN VE ŠKOLCE V SEDLICI

Ve čtvrtek 2. 6. připravili deváťáci naší ZŠ k MDD oblíbenou hru Šipkovaná, tentokrát na téma „Cesta kolem světa“. Na děti, po splnění úkolů, čekalo hledání pokladu na zahradě MŠ.

Letošní výlet 4. 6. směřoval do nepomuckého zábavného centra. Díky počasí si děti mohly celé dopoledne užívat všech nabízených atrakcí – kolotočů, trampolín, houpacích lodí a provazové stěny se nezalekli ani naši nejmenší. Cestou zpět jsme shlédli zajímavou sbírku vlakových modelů ve Vrčeni. Majitel p. Navrátil nám předvedl mnoho funkčních vláček. To bylo něco, zvláště pro kluky!

Ve středu 22. 6. se přiblížilo další loučení s našimi předškoláky. Mladší kamarádi jim připravili program, poté se předvedli „oslavenci“ pásmem písní a tanečků. Následovalo slavnostní stužkování 15 budoucích prvňáčků, kteří od pana starosty obdrželi upomínkové předměty. Na spaní ve školce ve čtvrtek 23. 6. se všichni předškoláci dávno těšili. Letos se putovalo „Večer-

níčkovo cestou“. A zase úspěšně. Druhý den následovala odměna – medaile za odvahu.

V pondělí 27. 6. a v úterý 28. 6. jsme uspořádali sportovní hry. Dobré výkony přinesly medaile a diplomy za sportovní zdatnost. Vyvrcholením posledního týdne byla pro všechny výborná sedlická zmrzlina. A už hurá na prázdniny!

Za MŠ Sedlice Jana Hálová

TCHOŘOVICE

Výročí 120 let od založení SDH ve Tchořovicích

Dne 2. 7. 2011 proběhly v naší obci oslavy u příležitosti 120 let od založení hasičského spolku ve Tchořovicích.

Počasí nám docela přálo a tak celodenní program proběhl bez větších změn. V dopoledních hodinách vystoupily Blatenské mažoretky, poté vyrazili členové SDH k pomníku padlých, aby položili věnec v doprovodu Blatenských mažoretek a pod taktovkou hudby pana Koubka.

Během oběda probíhal doprovodný program, jehož součástí bylo představení nového znaku obce Tchořovice, kterého se ujal pan Vladimír Červenka společně se starostkou obce paní Křivancovou.

V odpoledních hodinách byla zahájena soutěž vystoupením Blatenských mažoretek, které nám tentokrát předvedly svou sestavu, s níž se v letošním roce staly 2. vicemistryněmi ČR. Samotné soutěže v požárním útoku se zúčastnilo 12 družstev mužů, 4 družstva žen a 4 družstva dětí.

Družstvo žen – SDH Tchořovice

Soutěž v kategorii mladších dětí vyhrálo družstvo SDH Hajany, v kategorii starších dětí vyhrálo také družstvo SDH Hajany. V kategorii ženy vyhrálo družstvo SDH Tchořovice a v mužích zvítězilo družstvo SDH Buková.

Po celý den byly oslavy doprovázeny výstavou starých fotografií, bylo možno si prohlédnout hasičskou stříkačku z roku 1936 a také novodobé kroniky družstev dětí.

Ve večerních hodinách nám zahrála skupina Anča Band. Doufám, že si všichni zúčastnění oslavy užili, dostatečně se najedli a napili a domů dobře dorazili. Dík patří všem členům SDH Tchořovice, ale také ostatním lidčkám, kteří pomáhali při přípravách.

Za SDH Tchořovice Tereza Ptáčnicková

Historie hasičů v Tchořovicích

(dokončení z minulého čísla)

Prvním předsedou hasičů byl tehdejší starosta obce Jan Říský. Prvním velitelem hasičů byl Václav Janota č. 24 v letech 1891 – 1901. Následují:

1901	Jan Říský	č.22	1901-02	František Brož	č.84
1902-08	Jan Drnek	č.12	1908-10	Václav Vokurka	č.10
1919-13	Václav Junger		1913-14	Josef Vokurka	č.13
1914-15	Jan Drnek	č.12	1915-22	Václav Holub	
1922-23	Theodor Fírt	č.40	1923-24	Václav Konečný	
1924-30	František Vodička	č.20	1930-32	Alois Diviš	č.16
1933-46	Bohumil Vokurka	č.2	1947-48	František Vodička	č.22
1948-62	Bohumil Vokurka	č.2	1963-80	František Křivanec	č.72
1980-90	Jiří Necuda	č.15	1991-2010	František Hájek	č.77
			2010	Miroslav Cihla	č.115

Společenskou a schůzovní místností pro hasičský spolek byla hospoda v domě č. 13, s hostinským Theodorem Fířtem. Pro neshody a potíže s vydáním pokladní knihy a hotovosti v roce 1925 – 26, byla společenská místnost přesunuta dne 24. ledna 1926 ke Kellerům č. 41. Po uzavření tohoto hostince byla schůzovní činnost v hostinci u Čadů a následně do hostince Na kopečku.

Přípřeže k hasičské stříkačce v případě požáru byly následující /v tomto pořadí/:

R 1922:

panský dvůr - č. 1 Bernard Vokůrka - č. 2
Václav Vokůrka- č. 10 Jan Drnek - č. 12
Theodor Fířt - č. 13 Jan Říský - č. 14
Jan Masák - č. 40 Václav Janota - č. 24
Augustin Janota - č. 33

R 1929:

Vokůrka Bohumil - čp. 2 Theodor Fířt - č. 13
Václav Janota - č. 24 Josef Novák
Jan Chovít - panský dvůr č.1
Jan Masák - č. 40 Jan Drnek - č. 12
Václav Vokurka - č. 10 Jan Kub - č. 14
František Ladman - č. 33.

Dne 19. července 1931 se konal v obci Župní hasičský sjezd. Slavnost byla zahájena průvodem k pomníku padlých z I. světové války a slavnostním projevem.

Následoval poplach s hašením stodoly p. Masáka č 40, v odpoledních hodinách se konalo hasičské cvičení na Drahách. Slavnost byla zakončena hasičskou taneční zábavou u Kellerů č. 41 a u Vokurků č. 13.

Na valné hromadě hasičského sboru dne 10. ledna 1936 byl mimo jiné schválen návrh na udělení diplomů zakládajícím a zasloužilým členům sboru. Jednalo se o tyto osoby : Augustin Novák, Václav Janota, Václav Vokurka č 10, Václav Novák, František Brož, Josef Voříšek, František Bouše, František Havlík, Václav Vokurka č. 66, Josef Keller, Václav Holub a Gustav Novák.

Dále bylo přikročeno k volbě výboru zodpovídající za „pasivní obranu a ochranu obyvatelstva proti leteckým plynovým útokům“. Byli zvoleni Karel Drnek č. 27 předseda, Václav Vokurka č. 66 náměstek a Josef Říský starosta obce.

Byla zvolena i „služba samaritánská“ v tomto složení: Josef Říský č. 22 předseda, Marie Drnková č. 64, Marie Masáková č. 41, Růžena Vokurková č. 2, Anežka Vokurková č. 66, Helena Koblihová č. 56, Václav Kopáček č. 19, Václav Frýzek a Antonín Čáka č. 49.

Koncem května 1937 dochází k přestavbě hasičské kůlny na hasičské skladiště, protože stávající objekt byl malý, nízký a nevyhovující. Přestavba si vyžádala náklady ve výši 9 000 Kč a elektroinstalace 459 Kč. Nové zděné hasičské skladiště se mnoho nelišilo od hasičské zbrojnice současné.

K rozsáhlejší opravě dochází v únoru roku 1967, kdy je vyměněna podlaha, a opraveny omítky a provedeny nové nátěry. Veškerý inventář v této době je přesunut po dobu opravy do hospodářské budovy u Josefa Masáka č. 40. K další opravě dochází v roce 1981, kdy byla opravena střecha, provedena rekonstrukce elektrických rozvodů a vyměněna dřevěná vrata za nová.

K rozsáhlé rekonstrukci a částečné přestavbě dochází i v roce 1994, kdy byla opatřena i výrazným nápisem „Hasičská zbrojnice“. Tento nápis je dílem zdejšího obyvatele malíře pokojů a natěrače Karla Havleny z č. 32. O její vzorné a upravené okolí pečovala rodina Křivancova č. 72.

O používaných hasičských stříkačkách v pozdějších letech toho není mnoho známo. Do roku 1969 byl používán „typ 16 – Stratílek, model 353“ o výkonu 35 HP s výkonem 120 – 130 l/min. Základem sbírky byly peníze z dobrovolně se zřeknutých honebních poplatků, velkostatkem ve Lnářích. Tak byl získán obnos ve výši 18 000 Kč, který byl doplněn obecním úřadem na celkovou výši 30 000 Kč, za kterou byla nová hasičská stříkačka zakoupena 3. února 1936. Svěcení hasičské stříkačky proběhlo dne 5. července a 7. července, poté následovalo velké hasičské cvičení. Odpoledne byl s novým strojem předveden poplach na č. 10, 11, 12. Následně u pomníku padlých z I. světové války byly předány diplomy nejstarším členům hasičů. Po ukončení slavnosti následovala taneční zábava ve velké zahradě u Janotů

č. 24, za velké účasti mládeže z celého okolí.

Nákupem tak byla vyřazena stará ruční stříkačka dne 10. dubna 1936 a byla z důvodů uvolnění místa převezena do hospodářské budovy u Janotů č. 24 a zde uskladněna do 30. prosince 1965. V této době požádal o odkoupení předvozku od stříkačky Jos. Nevada č. 15, kterému bylo vyhověno a za 50 Kč odprodán. Odtud byla dne 8. března 1987 přesunuta k uskladnění do hospodářské budovy Františka Krejčího č. 67, kde je její osud zpečetěn. Stářím se rozpadá a kolem roku 1995 jsou její zbytky zlikvidovány. Dne 10. června 1969 získává hasičský sbor novou hasičskou stříkačku. Je to přenosný agregát s automobilovým pohonem „Škoda“ o obsahu 1152 cm³ v ceně 27 000 Kč. Zdejší sbor ji dostal darem od Okresní požární ochrany za dlouholetou a záslužnou práci. Podle starého zvyku byla vysvěcena dne 10. srpna téhož roku. V současné době je používána hasičská stříkačka „typ 12“. Spolek hasičů měl zásadní podíl na výstavbě památníku padlých z I. světové války a svojí činností značnou měrou přispíval na obecně prospěšné akce v obci.

V obci se uskutečnila celá řada hasičských cvičení. Nejzajímavější a asi také největší bylo cvičení dne 25. července 1948 u příležitosti 30. výročí vzniku republiky. Tohoto cvičení se zúčastnilo 21 hasičských sborů z celého širokého okolí s 319 hasiči. Další významná cvičení probíhala v obci 14. června 1970 s účastí 8 družstev a 53 hasičů, 27. června 1981 s účastí 8 družstev a 112 hasičů.

V roce 1991 bylo slaveno 100. výročí založení sboru. Zahájení se konalo dne 29. června, kdy byl ve 13. hod. na 1 hodinu provoz na silnici zastaven. Oslav se zúčastnilo 9 hasičských spolků se 221 hasiči ze širokého okolí. Slavnostní ceremoniál byl zahájen položením věnce u památníku padlých vojáků. Následovaly slavnostní projevy a slavnostní vyznamenání zasloužilých hasičů. Zakončeno vše bylo hasičskými soutěžemi.

Ing. Karel Krejčí

UZENICE

Dětský den 11.6.2011

Dětský den v Uzenicích proběhl 11. června na návsi v Uzenicích, pořádala ho obec Uzenice a místní Sbor dobrovolných hasičů pod vedením paní Venduly Líbalové, která jako maminka malého Pepíčka vymyslela pro děti krásné soutěže, v nichž mohly soutěžit děti jakéhokoli věku, a nutno podotknout, že většinu soutěží si nakonec vyzkoušeli i rodiče a zavzpomínali tak na svá dětská léta.

Odstartováno bylo na hřišti, kde děti obdržely startovní kartičky, kam jim byly splněné soutěže zapisovány, dále omalovánky, které v upomínku dětem na tento den obsahovaly kreslenou variantu všech soutěží, a sáček na výhry. Jelikož se organizátorům podařilo zapůjčit masky, popřípadě některé masky sami vyrobili, rozhodovali tak soutěž v puzzle „hrbatá babička“ Katka Hrubá, soutěž házení míčkem „Ferdá mravenec“ Josef Zemek, navlékání korálků či chození na chůdách „lesní víla“ Lucka Hrubá, skákání v pytlí či na míči „vodník“ Jirka Skála, hádání předmětů poslepu „zajdové“ Tereza Skálová a Míša Skálová, zatlukání hřebíků „kutil Tim“ Petr Hrubý, kuželky a házení kroužkem „čmelák“ Pavel Formánek a patráni po klíči ke truhle s pokladem „čerti“ David Pýcha a Tereza Sýkorová. Jak je vidět, dali si celkově na pořádání dětského dne organizátoři záležet a pobavili se jak oni, tak hlavně děti, kterých se sešla skoro čtyřicítka. Na závěr dětského dne si každý dětský absolvent soutěže mohl opéct buřtu. Od rána se počasí

tvářilo všelijak, ale nakonec nám přálo a začalo přšet až navečer. Dá se říci, že celý dětský den se celkově velmi vydařil a lze jen doufat, že z nás nadšení neopadne a budeme v podobných akcích pokračovat.

Děkujeme tímto obci Uzenice, která celou akci finančně zaštítla, ale i dalším sponzorům za dary, které nám poskytli, ať už se jednalo o reklamní předměty, hračky, tak o dary chuťově výraznější a to České pojišťovně, pobočce v Blatné, Komerční bance, pobočce v Blatné, GE Money Bank, pobočce v Blatné, České spořitelně, pobočce v Blatné, Fialové Lékárně, Lékárně Arnika a firmě Renaty Mázdrové v Březnici. A to nejdůležitější nakonec, v dnešní uspěchané době patří dík především samotnému Sboru dobrovolných hasičů Uzenice, zejména těm, kteří se osobně angažovali, dále paní Vendule Líbalové za celkovou realizaci, panu Zdeňku Lávičkovi za vyhotovení medailí pro děti, Zuzce Lávičkové za vyhotovení krásných omalovánek, paní Bohuslavě Kučerové, Adrianě Holubové a Ivaně Štvánové za upečené dobroty pro děti.

za uzenické maminky zapsala Gabriela Kučerová

Sraz důchodců 25.6.2011

Dne 25. června zorganizovala obec Uzenice pro místní důchodce sraz v místním hostinci „U Krejčů“. Letos se sešlo celkem devatenáct důchodců, které přivítala starostka obce Ing. Dagmar Malečková a kterým pan Krejčí a paní Krejčová připravili v hostinci občerstvení, na harmoniku všem zahrál pan Češka z Drahenic. I přes menší účast se všichni dobře pobavili a vydrželi do pozdních večerních hodin. Za připravení pohoštění děkuje obec Uzenice paní Haně Krejčové a panu Františku Krejčímu a panu Českovu z Drahenic za hudební produkci.

za obec Uzenice zapsala Gabriela Kučerová

UZENÉ DIVADLO

Parta nadšenců „Uzeného divadla“ sehrála pro radost svou i radost návštěvníků v Uzenicích 25.6.2011 divadelní kus „Jedenáct příkázání“.

Noví občánci Uzenic

Dne 18. června proběhlo v Bělčicích vítání občánků, kterého se zúčastnili se synem Miroslavem manželé Miroslav a Gabriela Kučerovi, nový občánek obce se narodil 19.12.2010. Dále obec Uzenice gratuluje mamince Miriam Ďurčové a tatínkovi Jiřímu Krhounovi, jakož i prarodičům panu Ďurčovi a paní Ďurčové, k narození synka a vnuka Štěpánka Krhouna, který přišel na svět 13.6.2011, přejeme mu hodně zdravíčka, ať pěkně roste a dělá Vám radost. Zároveň se těšíme, že Vám oficiálně popřejeme na podzim při vítání občánků v Bělčicích.

Informace obce občanům

Obec Uzenice informuje své občany, že je možné objednat pedikérské či masážní služby, které mohou být poskytovány občanům jak přímo u nich doma, tak i na obecním úřadu v Uzenicích. V případě zájmu kontaktujte Gabrielu Kučerovou na tel. 732 756 870.

za obec Uzenice zapsala Gabriela Kučerová

VELKÁ TURNÁ

Připravenost SDH Velká Turná

SDH Velká Turná zahájil svoji každoroční přípravu okrskovým cvičením v požárním útoku. Tentokrát se cvičení konalo v pátek 20.5.2011 ve sportovním areálu Osek. Družstvo Velké Turné předvedlo kvalitní požární útok na jistotu a obsadilo druhé místo.

Požární útok SDH Velká Turná – 20.5.2011 (sportoviště Osek).

Dalším výjezdem požární techniky, bylo předvedení požárního auta HESCHEL z roku 1939, v sobotu 18.6.2011, při oslavách 120 výročí založení SDH Drahonice. Při této akci členové sboru Velká Turná, převedli dobovou požární techniku v provozuschopném stavu. O tento unikát, který je jediný svého druhu v ČR, byl při oslavách v Drahonících veliký zájem.

V měsíci červenci nás dále čeká provedení technické kontroly na zásahovém požárním autu HENSCHEL.

Požární auto HENSCHEL při prezentaci.

Kultura SDH Velká Turná

SDH Velká Turná, za přispění obce Velká Turná, uspořádal dne 4.6.2011 dětské rybářské závody, na Novákův rybníčku v obci. Počasí bylo příznivé a na první úlovek se nemuselo dlouho čekat. Je pravda, že kapr nebyl z největších, ale to radost mladým rybářům rozhodně nezkažilo. Při čekání na záběr přišlo vhod i malé občerstvení. Úspěšní lovci byli odměněni poháry za největší úlovek, za nejdelší úlovek a za nejšikovnějšího rybáře v zacházení s rybářským náčiním. Akce byla připravena v rámci dětského dne a pro úspěch bude v příštím roce opět uspořádána.

Začátek letní sezóny Milavy 2011

Tak nám opět začaly prázdniny. Pro Obec Velká Turná v jejímž katastru leží rekreační oblast Milavy, znamená konec školního roku i začátek hlavní letní turistické sezóny 2011. Pro provozovatele ubytovacích zařízení v této oblasti začíná příliv turistů, kteří si do našich končin přijedou odpočinout. Jednotlivá zařízení nabízejí ubytování v chatkách, v karavanech, dále jsou připraveny travní plochy pro stany, sportoviště pro malé i velké, stravovací zařízení a kulturní akce. Každý si vybere podle svých představ. Přijďte si k nám odpočinout.

Sraz karavanů Plzeň – ATC-Milavy 15.5.2011

Práce zastupitelstva obce Velká Turná

V současné době probíhají v obci letní práce s údržbou zeleně. Pro tento účel byl přijat sezónní pracovník na údržbu živého plotu a travních ploch okolo Rojického potoka v obci. Na připravovanou opravu budovy čp.30, prodejna potravin je prováděn cenový průzkum od stavebních firem. S vybranou firmou bude v měsíci červenci podepsána smlouva o dílo na opravu budovy čp. 30 (oprava schodiště, oprava střešní krytiny a plechování, oprava venkovních omítek).

Zastupitelstvo obce na posledním zasedání dne 23.6.2011, odsouhlasilo závěrečný účet Obce Velká Turná za rok 2010. V roce 2010 byly schváleny rozpočtové příjmy a poskytnuté dotace ve výši 7.004.953,- Kč. Hospodaření obce za rok 2010 bylo ziskové a to ve výši 648.243,- Kč.

Dále zastupitelstvo odsouhlasilo pro letošní rok 2011, mimořádnou splátku úvěru a to ve výši 200.000,- Kč.

Co nás čeká

- ATC-Milavy - 23.7.2011 – turnaj v nohejbale
- ATC-Milavy - 30.7.2011 – 31.7.2011 – turnaj ve volejbale 4+2.
- ATC-Milavy - 6.8.2011 - turnaj ve volejbale dvojic.
- Obec Velká Turná – turnaj v nohejbale a rozloučení s prázdninami 27.8.2011.

Text a foto místostarosta obce Velká Turná Pavel Šípek.

ZÁBOŘÍ

Cesta plná překvapení

SDH Záboreň uspořádalo v neděli 5.6.2011 pro děti již tradiční „Cestu plnou překvapení“, netradičně však vedla novou trasou. Děti se rozkoukaly u prvních zkoušek dovednosti za sportovní halou a u školky, pak pokračovaly k Jakšů stodole, kde je přiučil svému řemeslu řezník – Šnitlík (sekalo se stéblo trávy nikoliv maso či prstíky), kovbojka dohlédla na kvalitu postavených ohrad pro plastové kravičky a malá kobylka Čara ve velké skutečné ohradě je pak pobavila svou neposedností! Poté se děti vydaly cestičkou kolem domu Slezáků a i u dalších stanovišť pro ně byly připraveny disciplíny se sladkou odměnou! Stačí obejít rybník Pátek a na ohništi u pošty si opět buřtíky! Nebo to nebude tak jednoduché? Ještě před cílem se museli vandrov-

níci zastavit v „nemocnici na kraji vesnice“, obvazy našťestí nebyly doopravdy potřeba. Ani čarodějnice nikoho nezaskočila svým „špinavým“ prádlem – vždyť tu máme samé odvážlivce, nebojí se ani vodníka, který je na konci putování za odměnu svezl na své loďce! Děti si jistě užily hezké odpoledne, doprovázelo je přece pěkné počasí, obětaví rodiče a hlavně nadšení velcí kamarádi, kteří všechno pro ně tak krásně zorganizovali!

ZÁBOŘSKÁ POUŤ

Obecní úřad připravil již tradiční posezení pod lípou na neděli, bohužel již tradičně se nám vždy zkrátí počasí. Všechno se dá naplánovat, připravit, sehnat, zajistit zajímavý program, zajímavé hosty, jen to počasí zajistit nelze. Dešti a větru prostě neporučíme, a tak jsme zase zmokli. Naštěstí bylo dost místa pod velkými stany, kde se každý mohl schovat. Zima byla veliká, a tak by nás snad nepřekvapily ani kroupy nebo sníh.

Starosta ing. Václav Kurz uvítal přítomné, omluvil se za počasí (jakoby za to mohl sám) a začal program. Naši nejmenší z mateřské školy se předvedli pohádkou o neposlušných kůzlátkách. Byli kouzelní, zahráli si s nasazením sobě vlastním. Potom ještě s chutí zazpívali a zatančili. Jejich starší kamarádi ze školy měli připravené cvičení s nafukovacími kruhy na plavání. Jak předvedla paní učitelka, měli mít na sobě krásné plavečky, ale protože by zmrzli, cvičili v tepláčkách, ale i tak se moc líbili. Měli starosti s kruhy, které jim občas vítr sebral, ale brali to statečně. Právě, když měl nastoupit taneční soubor Lučina z Úsilného u Č. Budějovic, rozpršelo se. Krojovaní tanečníci a tanečnice se schovali pod lípou, ale protože déšť neustával, byl program změněn a dala se možnost Lukášovi Písaříkovi. Ten mohl zpívat pod střešou. Lukáš strávil kus dětství v Záboreň, chodil tady do školy a rád se k nám vrací. Ať už zazpívat na pouti nebo o Vánocích v kostele na vánočním zpívání. Občas ho zahlédneme v televizi, má odzpívané role v muzikálech, vystupuje se skupinou SEVEN. Pro jeho skromnost jsme se od něho víc nedozvěděli. Jistě budeme jeho stoupající kariéru sledovat. Statečný soubor z Úsilného nastoupil ještě v dešti po Lukášovi na zmoklý parket.

Svůj program soubor pro dešť nedokončil. Krásné kroje jim zmokly a tanečníci se museli jít převléci. Ale i to, co stačili předvést, se moc líbilo. Na závěr byli odměněni velkým potleskem. Za chvíli dešť ustal a nadešla chvíle pro naše ženy z tělovýchovné jednoty Sokol. Nacvičily si na výroční schůzi Sokola taneční vystoupení a nechaly se přemluvit panem starostou, že vystoupí i na pouti. Stálo ho to láhev jahůdky. Svě vystoupení nazvaly – Jak se tančí zumba v různých zemích světa. Měly nádherné kostýmy, začaly v Řecku, pokračovaly přes Rusko, Německo, Francii až někde do Afriky a skončily v jihočeských Hořticích. To už byl přítomen vážený host pan režisér Zdeněk Troška. Sledoval s velkým zájmem vystoupení žen, nevěřil svým očím a když zaslechl známou melodii ze své ještě známější trilogie Slunce, seno..., jeho tvář se rozzářila širokým úsměvem. Ženy ho po vystoupení vtáhly na parket a on se s nimi nechal ochotně vyfotografovat. Odpolední program končil besedou se zmíněným režisérem Zdeňkem Troškou. Vyprávěl historiky z natáčení zmíněné trilogie, naznačil plány do budoucna, odpovídal na dotazy, byl jako vždy úžasný.

Večer následovala taneční zábava s kapelou Melodion. I když se počasí nevydařilo, ti, co se bavit chtěli, bavili se až do jedné hodiny ranní. Zmoklý parket byl plný, tancovalo se i v dešti. Jen spotřeba rumu v baru stoupla, ale za to přece může počasí.

Jaroslava Vodičková, Záboreň

Devítka odchází...

Právě tato slova jsme si mohli přečíst na tablu devátáků ze Záboreň. Dnes si je již musíme dát do minulého času.

Před čtyřmi roky jsem nastupovala do zábořské školy jako začínající učitelka. Na své svěřence v šesté třídě jsem se moc těšila. Asi jako každý začínající učitel jsem byla plna očekávání. V šesté třídě mě tehdy čekalo deset zakřiknutých dětí. Okukovali jsme se navzájem, pomalu jsme si na sebe zvykali. Samozřejmě nebylo všechno tak idylické, jak jsem si naivně původně myslela, přišly dohady, výměny názorů... Dnes už vím, že takové problémy prostě k učitelskému povolání patří. Učitel se nemůže zavděčit všem najednou, dá hodně práce „naladit se s dětmi na stejnou notu“. Ale i když se kantor sebevíc snaží, jsou situace, v kterých se stává dětem nepřítel-

lem, aniž by sám chtěl. I přesto jsem ale s těmito dětmi zažila plno nádherných chvil, a to se pak to negativní rychle zapomeno. Budu vzpomínat na všechny výlety, které jsme společně absolvovali. Žáci byli vždy ukázněni, nemusela jsem řešit sebemenší problém, protože žádný problém při žádném výletu nenastal. Za to jsem jim moc vděčná. Výlety s nimi byly bez chyby! A hodiny, které byly prokládány humorem z úst některých žáků, se zapomenout zkrátka nedají. Z dětí, které jsem před čtyřmi lety nejméně o hlavu převyšovala, se stali téměř dospělí lidé a už by mi ani nestačilo postavit se na špičky, abych byla stejně vysoká jako oni. Čas uplynul až moc rychle, ve čtvrtek jsem se s nimi musela rozloučit. Nerada, ale jinak to prostě nejde. Všichni žáci a učitelé si poslechli proslov, kterým se devátáci rozloučili se školou. Poté jsme se přemístili na obecní úřad, kde nás očekával pan starosta. Zde bylo slavnostně předáno vysvědčení. Pan starosta s přáním štěstí a úspěchů do dalších studijních let žákům rozdál pamětní listy a také dárek v podobě knížky.

PS: Děkuji vám za prima čtyři roky, přeji krásné prázdniny a tiše doufám, že jsem se s vámi neviděla naposledy!:-) **K. K.**

Členové myslivecké sdružení Borek Radomyšl srdečně zvou nejen přátele a příznivce Hubertova cechu, ale také širokou veřejnost na oslavu

60. výročí založení MS Borek Radomyšl

30. 7. 2011 od 14:00
Radomyšl, hřiště před Sokolovnou

Bohatý kulturní program

Slavnostní ocenění členů MS
Ukázka pasování na myslivce a lovců
Vábění jelenů
2. koncertní seminář Jihočeských trubačů
Doprovodné hry pro děti
Výstava trofejí a historie MS v zasedací místnosti Městyse Radomyšl
Prodejní stánky, občerstvení
Večerní taneční zábava

Vstup

50,-/dospělí
do 15 let vstup zdarma

MYSLIVOSTI ZDAR!

FIRMA PAVEL VOHRYZKA

Provozovna: Jiráskova 1438, 388 01 Blatná

**EKOLOGICKÁ LIKVIDACE
AUTOVRAKŮ**

- Jsme vlastníky platného souhlasu Krajského úřadu k provozování zařízení ke sběru, výkupu a předúpravě odpadů – autovlaků
- Likvidujeme automobily osobní (zdarma), nad 3,5 t od Vás vykupujeme

AUTOBUSOVÁ DOPRAVA*Vnitrostátní i mezinárodní*

- 3x bus na 45 osob
- 1x bus na 53 osob
- 1x minibus na 14 osob

**OPRAVY NÁKLADNÍCH
AUTOMOBILŮ A TRAKTORŮ**

- Příprava na STK

TEL.: 383 420 013

MOBIL: 602 447 827, 602 123 656

E-MAIL: vohryzka.ad@tiscali.cz

NEMOVITOSTI BLATNÁ – LIBUŠE FADRNÁ*Tak trochu jiná realitka...*

Tel.: 373 423 107, 777 127 793, 728 363 581

Internet : <http://nemovitosti-blatna.webgarden.cz>

Poradím a zprostředkuji Vám nákup, prodej, pronájem, financování i pojištění nemovitostí na odlišných základech za předem dohodnutou odměnu.

Ve své práci upřednostňuji především lidský přístup, **před výdělkem za každou cenu. Neplytvám prázdnými sliby ani Vás neuvítám v prestižní kanceláři. Nepracuji pro žádnou realitní kancelář.**

Dohlédnu na bezpečný a bezstarostný prodej.

Samozřejmostí je právní ochrana, znalecké posudky, daňové příznání k dani z převodu nemovitostí, předání nemovitostí se zápisy všech měřidel včetně odhlášení i přihlášení všech energií a služeb. Vypořádám případné pohledávky, kterými jsou nemovitosti zatížené, doporučím spolehlivé řemeslníky, zajistím projektovou dokumentaci, protipožární zprávu, legalizaci nezapsaných staveb do katastru nemovitostí a další...

Při podpisu smlouvy o zprostředkování NIC neplatíte, ani neskládáte žádnou zálohu. V případě zájmu mi zavolejte. Těším se na práci pro Vás.

**NENÍ MOUDRÝ TEN, KDO VÍ MNOHO,
ALE TEN, KDO VÍ, CO JE TŘEBA.**

ORIGINÁL US PŘILBU

z roku 1945

KOUPÍM

Dobře zaplatím!

OLÉ 724 700 201

**NOVÁ VANA
DO STARÉ
bez bourání
bez nástřiků
montáž 2 hodiny
záruka 5 let
tel.: 728 153 812**

ŘÁDKOVÁ INZERCE

✱ „Pronajmu byt 3+1 v Blatné. Informace na telefonu: 602 123 656“.

✱ Hledáme „náhradní babičku“ pro maminku se čtyřmi dětmi (nejstarším je pět let) na výpomoc s hlídáním a výpomoc v domácnosti (v okolí Blatné).

Nabízíme: 70,- Kč/hod (+ propłacení cestovních výloh do 20 km) a mnoho nevšedních zážitků s jedinečnou skupinkou dětí. Termíny výpomoci - nepravidelně dle potřeby a vzájemné dohody. Min. doba jedné výpomoci 2,5 hod. (možno i s vlastním dítětem/-mi.)

kontakt: mobil 733 702 604, e-mail: maglena@seznam.cz

HELEN DORON EARLY ENGLISH**ANGLIČTINA PRO DĚTI***Nové kurzy od září**Ukázková hodina zdarma***www.helendoron.cz****tel. 720 440 362**

MIMOŘÁDNÉ SLEVY

JAMA® BAZÉNY ZASTŘEŠENÍ ČIŠTÍRNY a SEPTIKY

VÝROBA a PRODEJ:
Drachkov 68
386 01 Strakonice
Tel.: 383 323 507
Mob.: 603 450 591
603 418 602

www.jama.cz

BAZÉN ovál 6x3x1,2m 63.900,- Kč
BAZÉN ovál 7x3,5x1,3m 79.900,- Kč
ceny s DPH 10%

kompletní bazény
vč. ochůdků, kvalitní filtrace,
příslušenství a montáže

15 LET ZKUŠENOSTÍ
KVALITA
AKČNÍ NABÍDKY

GEODEST s.r.o.

Písecká 187, 386 01 Strakonice | tel./fax: 383 321 278 | mob.: 602 652 064 | Ing. František Kunc tel.: 602 454 574
Jaroslav Krejčí tel.: 602 157 531 | e-mail: geodest@seznam.cz | www.geodest.cz

ZEMĚMĚŘICKÁ KANCELÁŘ

PROVÁDÍME

- geometrické plány - novostavby budov, přístavby - oddělení pozemků
- vyznačování hranic pozemků
- vyznačování staveb
- zaměřování a zpracování inženýrských sítí
- polohopisné a výškopisné plány
- poradenská činnost v katastru nemovitostí - ZDARMA

NEJLEVNĚJŠÍ ŽALUZIE

ŽALUZIE VOJÁČEK

ŽALUZIE, SÍTĚ PROTI HMYZU, ROLETY, GARNYŽE, ZAŘÍZENÍ PRO SNADNOU VÝMĚNU ZÁCLON (VHODNÉ PRO SENIORY)

ZATEPLOVÁNÍ OKEN

VÝMĚNA VNĚJŠÍHO SKLA ZA IZOLAČNÍ DVOJSKLO, LEPŠÍ NEŽ PLASTOVÁ. ZA POLOVIČNÍ CENU STEJNÁ ÚSPORA. TĚSNĚNÍ.

MICHAL VOJÁČEK ♦ RADOMÝŠL ♦ 722 938 607 ♦ e-mail: zaluzie.vojacek@email.cz

JEŘÁBNICKÉ PRÁCE

Ladislav Diviš, Blatná

Nosnost 8 – 20 tun

+420 607 584 505

Divis.Ladislav@seznam.cz

OKNOTHERM®
solidnost rodinné firmy

PLAST • HLINÍK • DŘEVO

725 870 752
strakonice@oknotherm.cz

725 800 385
pisek@oknotherm.cz

Volejte zdarma zelenou linku
800 100 325

NOVINKA DŘEVĚNÁ OKNA

www.oknotherm.cz

ALFA BETON s.r.o.

ČESKÁ BETONÁRNA BEZ ZAHRANIČNÍHO KAPITÁLU

- transportbeton
- průmyslové podlahy
- čerpání betonu
- písek a drtě do betonu

NABETON!

S NÁMI SE DOMLUVÍTE...

certifikované betonárny Mačkov a Blatná
kapacita vlastních domíchávačů: 40 m³

provozní doba: pondělí - pátek 7 - 16 hodin,
sobota 7 - 12 hodin

dispečink: provozovna MAČKOV
Mačkov 63, 388 01 Blatná

tel./fax: 383 423 577
jednatel: 603 242 710
alfabeton@volny.cz www.alfabeton.cz

dispečer: 603 116 284

REHABILITAČNÍ MASÁŽE

Automatické termální akupresurní masážní lehátko. Nejen masíruje, ale i léčí!!

PŘIJĎTE A PŘESVĚDČTE SE!

Telefonické objednávky:
777 703 783

po 15. hodině také na tel.:
739 568 289

40ti minutová procedura zahříváním javelovými kameny

Liqui B Zámecký ovocný lihovar Blatná s.r.o.
Plzeňská 315, 388 01 BLATNÁ

OZNAMUJE

všem ovocnářům, zahrádkářům a pěstitelům ovoce, že i letos bude provádět pálení ovoce pro pěstitele.

Na pálení budeme brát švestky, hrušky, jablka. U nás se nemusíte o nic starat, přivezte nám ovoce a o vše ostatní se postaráme my.

Bližší informace na internetových stránkách:
www.liquib.cz

nebo na telefonu: 383 422 523, 731 487 005

KDYŽ NEŽIVÉ OŽIVÁ - EXKURZE DO PŘÍBRAMI

Vítězové výtvarné soutěže a soutěže mladých fotografů od 3. tříd základních škol získali možnost zúčastnit se pracovního výletu do Příbrami. Na finančním zajištění se podílel SOB a Město Blatná. Cílem byla Příbram a Hornické muzeum, kde byl pro „účastníky zájezdu“ připraven dopolední interaktivní program. Počasí nám přálo (na rozdíl od loňské exkurze na Šumavu). Na sluníčku jsme se ohřáli a dole v dole zchladili. Součástí programu byla prohlídka mineralogických sbírek v muzeu, po kterých jsme si mohli vyzkoušet hledání minerálů na umělém odvalu. Na závěr všichni dostali od paní doktorky Litochlebové malý dárek – zkamenělinu nebo alespoň otisk trilobita. Pro nejmladší byla připravena jízda hornickým vláčkem mezi Ševčinským a Vojtěšským dolem. Jedna z prohlídkových tras se jmenuje Wasserlauf – že

nevíte, co a kde to je? My už to víme, jedná se o vodní patro na dole Anna s prohlídkou podzemí. Snad nejméně atraktivnější byla jízda po hornické skluzavce do podzemí na dole Drkolnov, dlouhé 55 metrů. Po jízdě do podzemí jsme si prohlédli největší vodní kolo v podzemí o průměru 12,4 metru. Po obědě jsme vyrazili na komentovanou prohlídku areálu barokní baziliky na Svaté Hoře u Příbrami. Na závěr celodenního programu jsme kreslili v parku u Svaté Hory a na náměstí před bazilikou. Současně jsme plnili a doplňovali soutěžní test.

Geologie není jen věda o mrtvých kamenech, těžba nerostů není jen honba za zlatem a uhlím. Věřím, že letošní ročník ukázal, že „neživá příroda“ je nedílnou součástí našeho prostředí a ožívá do slova i do písmene.

Ing. Radka Vokrojová

Skyluzavka dole Drkolnov. Foto Lukáš Beneš.

**Prohlídka mineralogických sbírek.
Foto Radka Vokrojová.**

S kreslením v pleněru si každý poradil. Foto Radka Vokrojová.

BLATENSKÉ MAŽORETKY TJ SOKOL BLATNÁ

Blatensko SOBě. 21. číslo, červenec 2011. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník IV. Poslední číslo vyšlo v květnu 2011. Sazba: DesignPaja. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Grafická úprava titulní strany Petr Kadlec. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6900 ks. Redakce e-mail: listy@blatensko.cz nebo blatensko@blatensko.cz Tel.: 608 476 746. Uzávěrka příštího čísla je 6.9.2011. Redakce neručí za věcný obsah příspěvků ani jazykovou správnost, příspěvky nejsou redakčně kráceny ani upravovány.